

پائسک

بلوغ اندیشه و تجربه

نویسنده‌گان

دکتر معصومه فلاحیان

با همکاری

(کمیته مامایی معاونت درمان دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران)

لریزی
۹۷/۰۹/۱۲

پائسگ

بلوغ اندیشه و تجربه

دکتر معصومه فلاحیان

با همکاری

(کمیته مامایی معاونت درمان دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران)

سرشناسه: یانسگی؛ بلوغ اندیشه و تجربه / مخصوصه فلاحیان با همکاری کمیته مامایی
تعاونت درمان دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی
انجمن متخصصین زنان و مامایی ایران، مرکز تحقیقات بهداشت باروری و ناباروری
و ضعیت ویراست: ویراست ۲
مشخصات نشر: تهران: رادمهر، ۱۳۹۶
مشخصات ظاهری: ۱۳۶ ص
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۸۷۸-۹-۳
پاداشرت: چاپ قلی: تمورزاده نوین ۱۳۹۳
پاداشرت: هفست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیما
موضوع: یانسگی / عوارض و عواقب
شناسه افزوده: فلاحیان، مخصوصه، ۱۳۲۸
رده‌بندی کنگره: RG ۱۸۵ ۱۳۹۶ ی / ۱۸۶
رده‌بندی دیوبی: ۶۱۸ / ۱۷۵
شماره کتابخانه ملی: ۵۰۰۰۸۸۰

www.radmehrpub.ir

یائسگ

تألیف: دکتر معصومه فلاحیان و...

صفحه آرایی: آرتا سیستم البرز	ناشر: رادمهر
نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۶	شماره گان: ۱۰۰۰ جلد
ناظر چاپ: سیامک طریقت	چاپ و صحافی: آفتاب
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۸۷۸-۰۹-۳	قیمت: ۲۰۰۰۰ تومان

این کتاب بر طبق مجوز صادره از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به شماره ۱۵۶۱۲۴۷
 مورخه ۱۱/۱۰/۱۳۹۶ منتشر گردیده و هرگونه استفاده از مطالب آن منوط به اخذ مجوز کتبی
 از مدیر مسئول می‌باشد. متخلفین طبق ماده ۲۴ قانون حمایت از حقوق مولفان و مصنفان به
 حبس تأدیبی از سه ماه تا یک سال محکوم خواهند شد.

آدرس ناشر: تهران - خیابان جیحون - ترسیده به هاشمی - پلاک ۵۳۳ - واحد ۲

تلفن: ۶۶۸۷۷۵۶۴

اسامه نویسندها

- دکتر معصومه فلاحیان: استاد گروه زنان و زایمان و عضو شورای پژوهشی مرکز تحقیقات بهداشت
باروری و ناباروری، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران
- کمیته ماماپی معاونت درمان دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران:
- محبوبه عقیقی - کارشناس مسئول امور ماماپی، معاونت درمان دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی
 - زهرا زهره وند - کارشناس ماماپی بیمارستان طالقانی
 - طبیه آذری نژادیان - کارشناس دفتر معاونت درمان
 - زهرا طاهری - کارشناس ماماپی، مسئول بلوک زایمان بیمارستان طالقانی
 - پروانه وهاب کاشانی - کارشناس ماماپی بیمارستان مهدیه
 - زهرا صفائیان - کارشناس ماماپی بیمارستان امام خمینی فیروز کوه
 - فریبا میرزایی - کارشناس ماماپی، مسئول بلوک زایمان بیمارستان شهدای تجریش
 - شیرین کاشانی - کارشناس ماماپی بیمارستان شهید مفتح ورامین
 - اعظم حافظی - کارشناس ماماپی بیمارستان لقمان حکیم
 - نرگس طباطبایی - کارشناس ماماپی بیمارستان امام حسین (ع)
 - صدیقه اسدی شهمیرزادی کارشناس ماماپی، بیمارستان مهدیه
 - فرشته کریم زاده نایینی - کارشناس ماماپی، بیمارستان زعیم
 - ویدا قلم چی - کارشناس ماماپی بیمارستان لقمان حکیم
 - کامه خانواده حقی - کارشناس ماماپی، بیمارستان طالقانی
 - مریم آقایی - کارشناس ماماپی، بیمارستان سوم شعبان دماوند
 - سارا ستاری - کارشناس ارشد میکروبیولوژی

این کتاب مورد تایید انجمن زنان و مامایی ایران است

فهرست مطالب

۷	فصل اول: تعریف و طیف مشکلات دوران یائسگی
۱۷	فصل دوم: تغیرات جسمی، روحی و اجتماعی در سنین یائسگی
۲۵	فصل سوم: بیماری‌های ژنتیکی، خونریزی‌های بعد از یائسگی
۳۵	فصل چهارم: یائسگی و استخوان، پوکی استخوان
۴۳	فصل پنجم: یائسگی و مشکلات ادراری، بی اختیاری ادراری، شل شدن کف لگن
۵۱	فصل ششم: یائسگی و بیماری‌های خوش خیم و بد خیم
۶۱	فصل هفتم: هورمون درمانی: آری یا نه
۶۹	فصل هشتم: درمان‌های هورمونی و غیر هورمونی
۹۱	فصل نهم: درمان‌های سنتی و غیر دارویی
۹۹	فصل دهم: برداشتن یا باقی گذاشتن تخدمانها در عمل جراحی خارج کردن رحم (هیسترکتومی)
۱۰۵	فصل یازدهم: یائسگی زودرس
۱۱۳	فصل دوازدهم: بارداری در سنین یائسگی
۱۲۱	فصل سیزدهم: هنر خوب زندگی کردن در ایام یائسگی

نام خدا

دیباچه

خانمی میانسال با قطع پریود و گرگرفتگی مواجه می‌شود. اول فکر می‌کند باردار شده است. تست حاملگی او منفی است. پس شاید یائسه شده است. به فکر فرو می‌رود. لحظه‌ای می‌اندیشد. چه زود گذشت. تجربه شروع اولین پریود؛ بلوغ، تحصیل، شغل، ازدواج، بارداری و حالا قطع پریود. لحظه‌ای درنگ: واکنش او چه خواهد بود؟ یائسگی را چگونه می‌بیند؟ آیا پایان یک کتاب است، یا آغاز یک فصل جدید و شغفت آور؟ اگر پایان یک کتاب است، پس احتمال دارد گرفتار تعدادی از مشکلات مختلف یائسگی و بعداز یائسگی به ترتیب از گرگرفتگی تا افسردگی شود، اما اگر در مورد شروع یک فصل شغفت انگیز در زندگی آماده شده است، تمام گرگرفتگی‌ها و انرژی گرفته شده از آنها، موج‌های قدرتی خواهند بود که او را دور از افسردگی نگه خواهند داشت. بجای این که یائسگی آغازی برای پایان باروری باشد، یک دعوت به بارور شدن اندیشه و ذهن خواهد بود.

آری، این همه چیز در مورد یک نگرش مثبت است. توجه او به خودش، سلامتی جسمی و روحی اش جلب می‌شود. اینهم یک مرحله از زندگی است، فرزندان بزرگ شده و آشیانه را ترک کرده‌اند. وقتی که بچه‌های پرندگان، لانه والدین را جهت یافتن غذا، ساختن لانه برای خودشان و پیدا کردن جفت خود، ترک می‌کنند، در سینه مادران پرندگان، شادی و غرور بروز می‌کند. بطور مشابه، ترک منزل توسط بچه‌ها، باید به عنوان موفقیت برای والدین دیده شود. دلالت بر حمایت و سرپرستی عالی دارد که به بچه‌ها کمک می‌کند تا برای فرصت‌های بهتر و هدف‌های بالاتر به جلو پیش بروند. تجربه اندوخته شده در طی این سالها، ظرفیتی بی بدیل فراهم آورده است. در اداره امور خانواده و در محیط شغلی کفایت پیدا کرده است. همچون درختی که سایه‌اش گسترده‌تر و پریارتر است.

در واقع روزی که دخترک، پا به دنیا گذاشت سفر زنانگی او شروع شد. مراحل کودکی، نوجوانی، جوانی، سالمندی و بالاخره پیری را طی می‌کند. دو نقطه عطف در زندگی باروری او اتفاق می‌افتد: بلوغ اول؛ همزمان با اولین پریود و بلوغ دوم یا بلوغ اندیشه و تجربه همزمان است با پایان پریود یا یائسگی. یائسگی یا منوپوز به معنی توقف پریوداست و بدنیال آن فعالیت تخدمانی کاهش می‌باید و از پتانسیل باروری به سوی بارور نشدن می‌رود.

مشکلات روحی، اجتماعی در تمام مراحل زندگی از کودکی تا زمان مرگ ممکن است بروزکند. اما وقتی این مشکلات در دوران یائسگی رخ می‌دهند، خانم‌ها اهمیت خاصی به آن‌ها می‌دهند زیرا آنان براین باورند که بروزاین مشکلات بعلت توقف فعالیت تخدمان‌ها است.

امروزه توجه به منوپوز، اهمیت ویژه‌ای یافته است. امید به زندگی زنان تا ۸۵ سالگی بالا رفته است (در ایران ۷۵) و زنان یک دوره ۳۵ ساله را در وضعیت پس از یائسگی به سر می‌برند و به همراه آن مشکلات دوره یائسگی و کهنسالی را دارند. امروزه زنان و مردان آرزو دارند که یک زندگی با کیفیت خوب، حتی دهها سال پس از میانسالی داشته باشند.

کتاب فوق برای افزایش آگاهی و بهبود نگرش و سبک زندگی بانوان میانسال در مورد یائسگی تهیه شده است و مشکلات یائسگی را از کلیه زوایا با راه حل‌های مربوط به آن مورد بررسی قرار می‌دهد.

از همکاران محترم کمیته ماما می‌نیز سپاسگزاری می‌شود. هر یک از این عزیزان، مطالب یک فصل این کتاب را گردآوری و تهیه نموده‌اند. ما خرسند خواهیم شد که کلیه نظرات و پیشنهادات کارشناسان و خوانندگان گرامی را دریافت نمائیم.

دکتر معصومه فلاحیان

فصل اول

طیف مشکلات دوران يائسگے
(منوپوز) و بررسی سلامتی

سررشنط کلام:

در زندگی به ایستگاه یائسگی رسیده اید. زندگی هر کسی مانند بافته شدن قالی با نقش هاو رنگ های متفاوت است. هیچ قسمت از این فرش زندگی را نمی توانید حتی اگر ناخوشایند بوده باشد، انکار کنید. پس با انگیره و امیدواری، قسمت سوم فرش زندگی تان را آنطور که شایسته وجود شماست بیافید، زیرا شما اکنون حس زندگی کردن را بهتر می شناسید.

یک سال بعد از آخرین قاعده‌گی، یائسگی تعریف می شود. بنابراین یائسگی تنها زمانی تشخیص داده می شود که پریود ماهیانه قطع شود. اما تغییرات بدنی ناشی از یائسگی ممکن است بیش از یک دهه طول بکشد.

زنان از ۳۵ سالگی متوجه اولین علامت‌های تغییرات بدنی و تغییرات الگوهای پریود می شوند. قابل توجه ترین نشانه برای پا به سن گذاشتمن از نظرخانم ها یائسگی یا قطع پریود است و فکر می کنند تغییرات هورمونی که به سمت خاتمه عادت ماهیانه می رود مسبب همه تغییرات بدن از پوست گرفته تا وضعیت قلب و استخوانها می باشد.

اکثریت زنان در سنین ۴۵-۵۵ سالگی یائسه می شوند و در بیشتر مطالعات سن یائسگی ۵۱ سالگی بوده است. با افزایش امید به زندگی زنان اکنون حدوداً یک سوم زندگی‌شان بعد از یائسگی است. در سن ۵۲ سالگی هشتاد درصد زنان عادت ماهیانه نخواهند داشت و به نظر نمی رسد هیچ ارتباط واضحی بین سن شروع یائسگی در زنان و سن اولین قاعده‌گی آنها و ازدواج، زایمان، قد، وزن و یا استفاده از قرص های ضد بارداری وجود داشته باشد. به هر حال زنانی که سیگار می کشند یک یا دو سال زودتر از غیر سیگاری ها به سن یائسگی می رستند.

زنان بعد از یائسگی (یا سالهای اطراف یائسگی) سطح پایینی از هورمون با نوسانهای کم دارند ولی مقدار آن کمتر از آن است که باعث پریود شود.

نشانه های یائسگی معمولاً در حوالی یائسگی و بعد از یائسگی مشابه هستند. بعضی از نشانه ها در بانوان، وابسته به تغییرات هورمونی یائسگی است در حالی که دیگر مشکلات می تواند به دلیل افزایش سن و شیوه زندگی باشد (زندگی بی تحرک- سیگار کشیدن- تغذیه نامناسب). تقریباً جداسازی این فاکتورهادر بررسی و مشاوره هر زن غیر ممکن است.

نشانه های شایع یائسگی در زنان ۴۵-۵۵ ساله عبارتند از:

تحریک پذیری، احساس خستگی، افسردگی، گرگرفتگی و تعریق شبانه، سردرد، فراموشکاری، افزایش وزن، بی خوابی، درد مفصلی عضلانی، افزایش ضربان قلب و کاهش میل جنسی

یائسگی: مشکلات شایع

امروزه انتظار می‌رود که یک سوم زندگی زنان بعد از یائسگی باشد. یائسگی باید به عنوان یک دوره جدید در زندگی با کمتر شدن مسئولیت‌های قبلی و آمادگی برای انتخاب شغل‌های نیمه وقت، یادگیری بیشتر و اهداف جدید برای کارهای خیر و داوطلبانه تلقی شود.

بسیاری از نگرانی‌های دوران یائسگی می‌تواند به عنوان ناراحتی‌های زود گذر مورد رسیدگی قرار گیرد و اکثریت خانم‌ها متوجه می‌شوند که می‌توانند آنها را به طور کامل در خود مدیریت کنند. یک فهم خوب از آنچه در حال اتفاق افتادن است و این که چگونه با این تغییرات سازگار شویم، می‌تواند به تطبیق با این موضوع کمک نماید. توصیه‌هایی جهت رفع مشکلات خاص، شیوه زندگی را آسان‌تر می‌نماید.

یک یائسگی کاملاً "یکسان" برای همه زنان وجود ندارد و هر زنی عبور از این دوره را به طور متفاوتی تجربه می‌کند. آخرین دوره پریود ماهیانه یک زن بین سنین ۴۵ تا ۵۱ سالگی اتفاق می‌افتد اما روندی که منجر به یائسگی می‌شود به تدریج سبب تطبیق آسانتر بدن به تغییرات هورمونی می‌شود.

زنان تحت تأثیر درجات مختلفی از علامت‌های ناراحت کننده همراه با یائسگی قرار می‌گیرند. از جمله: سیکل‌های قاعده‌گی نامنظم - گرگرفتگی - تغییرات الگوهای خواب - ناراحتی واژینال و مشکلات احساسی.

بعضی از زنان به ندرت متوجه تغییرات می‌شوند و هیچ ناراحتی را در زندگی روزمرشان تجربه نمی‌کنند اما حدود ۶۰٪ زنان نزدیک به سن یائسگی، بعضی از نشانه‌های وابسته به تغییرات هورمونی که همراه با یائسگی اتفاق می‌افتد را تجربه می‌کنند. علائم اغلب به طور طبیعی همزمان با پیشرفت سال‌های یائسگی فروکش می‌کند. بعضی دیگر از زنان علائم را به طور ناگهانی یا خیلی شدید تجربه می‌کنند و در صدد پیگیری طبی جهت بهبود ناراحتی‌های خود می‌روند.

سیکل‌های عادت ماهیانه نامنظم:

تغییر در الگوی عادت ماهیانه معمولاً اولین علامت یائسگی است. در طول سال‌های قبل از یائسگی که برای برخی از زنان ۵ و حتی گاهی ۱۰ سال طول می‌کشد دوره عادت ماهیانه معمولاً کمتر قابل پیش‌بینی می‌باشد. بعضی از زنان متوجه تغییرات زودرس در اواخر دهه سوم خود می‌شوند.

به دلیل کاهش تدریجی عملکرد تخمدان‌ها فقط ۱۰ تا ۱۵ درصد زنان توقف ناگهانی پریود را تجربه می‌کنند. در طول این زمان زنانی که پریودشان به طور ناگهانی متوقف شده بهتر است یک تست بارداری بدھند. با توجه به اینکه حاملگی حتی در حضور سیکل‌های نامنظم هم رخ می‌دهد برای حصول از اطمینان بیشتر، تست خون حاملگی به تست ادراری ارجحیت دارد. در اکثریت زنان تغییرات تدریجی پریود با یک کاهش مداوم، هم در مقدار و هم در مدت خونریزی شروع

می شود تا اینکه توقف پریوودها به طور ناگهانی دیر یا زود اتفاق می افتد. سیکل ها بالا و پایین می شوند و جریان خونریزی سنگین تر یا سبک تر از قبل می شود. این عدم پیش بینی معمولاً بزرگترین ناراحتی سیکل های نامنظم محسوب می شود.

در نزدیکی های یائسگی فاصله پریوودها بیشتر می شود و حجم خونریزی هم کمتر می گردد. همچنین خونریزی های مکرر یا سنگین تر ممکن است در طول سال های یائسگی تجربه شوند. کاهش تخمک گذاری ممکن است باعث کوتاه شدن سیکل پریوود شود به طوریکه پریوودها خیلی به هم نزدیک شوند. خونریزی های ۷-۱۵ روزه غیر معمول نیست و خونریزی ممکن است در بین پریوودها هم اتفاق بیفتد. خونریزی واژینال به دنبال یک دوره عدم پریوود طولانی یا نامنظم، نیاز به بررسی دارد.

گرچه الگوهای غیر طبیعی پریوود، می تواند به دلیل تغییرات هورمونی حوالی یائسگی باشد، اما برای حصول اطمینان از سایر علل از جمله فیبروم، پولیپ، سرطان رحم و سرطان دهانه رحم، بانوان باید مورد ارزیابی قرار گیرند.

دمای بدن: گرگرفتگی - برافروختگی

رایج ترین علامت دوره نزدیک به یائسگی یک آشفتگی در سیستم تنظیم کننده دمای بدن است که منجر به دوره های گرگرفتگی و برافروختگی می گردد. گرگرفتگی یا برافروختگی می تواند باعث ناراحتی گردد و به خودی خود مضر سلامتی و شانه بیماری نمی باشد. اولین احساس گرگرفتگی در زنان می تواند اولین تجربه شروع یائسگی باشد. می تواند همراه با سردرد، احساس فشار در سر یا یک احساس ناگهانی گرمای شدید شروع شود. احساس گرما، احساس داغی یا برافروختگی در صورت، گردن و قفسه سینه افزایش می یابد و پوست ممکن است قرمز شود و افزایش دما حتی تا چند درجه امکان دارد. او ممکن است خودش را با پنکه خشک کند یا جلوی یک پنجره باز بایستد. یک طغيان عرق ريزی به خصوص در بالاتنه ممکن است فوراً به دنبال گرمای ناگهانی ايجاد شود. عرق کردن، دمای پوست را پاين می آورد و منجر به لرز می شود. علامت های کم تر شایع که می تواند این گرمای ناگهانی را همراهی کند شامل: طپش قلب، احساس ضعف، خستگی، احساس غش و سرگیجه است. گرگرفتگی ها در شدت، تکرار و طول مدت متفاوتند. متوسط طول زمان این گرم شدن ۴ دقیقه است. گرچه می تواند از یک تا ده دقیقه طول بکشد. تکرار آن یک تا دو بار در هفته متفاوت است. ممکن است هر استرسی، زنگ شروع هر حمله گرگرفتگی را به صدا درآورد.

گرگرفتگی ناگهانی، سه چهارم زنانی را که به طور طبیعی یا به دلیل جراحی یائسه شده اند را به زحمت می اندازد. هشتاد درصد از زنانی که گرگرفتگی ناگهانی را تجربه می کنند، آن را برای بیشتر از یک سال دارند. اما تنها ۲۵٪ آنها برای بیشتر از پنج سال آن را تجربه می کنند.

گر گرفتگی می‌تواند خیلی زود مثلاً در ۴۲ سالگی اتفاق بیفت. زنان با وزن بالا، به علت تولید استروژن در بافت چربی علائم گرگرفتگی را کمتر تجربه می‌کنند. در بعضی از زنان گرگرفتگی غیر قابل تحمل نیست و آنها به آسانی به روئین زندگی روزانه شان می‌پردازند. برای سایرین گرگرفتگی غیر قابل تحمل محسوب می‌شود. بزرگ ترین مشکل گرگرفتگی بهم ریختن الگوهای خواب است.

خانمی که گرگرفتگی را به طور منظم تجربه می‌کند، ممکن است چندین بار یا حتی هر ساعت در طول شب بیدار شود. بعضی از زنان با عرق ریزی زیاد از خواب می‌پرند که در اصطلاح به "تعريق شبانه" معروف است و نیاز به تغییر در ملحفه‌ها یا لباس‌های شبانه‌شان دارند. محرومیت از خواب اثرات متفاوتی بر افراد دارد. ممکن است روز را با تحریک پذیری و خستگی آغاز کنند. بهم ریختن خواب عمیق، ممکن است سبب اختلالات حافظه یا تمرکز گردد. بعضی از زنان احساس اضطراب، عصبانیت یا درد عضلانی دارند. کمبود خواب همچنین می‌تواند سبب آسان به گریه افتادن و از پادر آمدن ذهنی و فیزیکی شود.

نوسان خلقی:

هیچ افزایشی در شدت بیماری‌های روانی در زنان در حول و حوش و بعد از یائسگی وجود ندارد. در واقع افسردگی در میان زنان میانسال کمتر شایع است. اگر چه بعضی از علائم روانی در حول و حوش یائسگی ایجاد می‌شود. مشکلات احساسی ممکن است در این دوره اتفاق بیافتد و یک تا دو سال بعد از دوره یائسگی کاهش یابد. متاسفانه این علائم در واقع مرتبط با تغییرات هورمونی هستند. خستگی، عصبانیت، سردرد، بی خوابی، افسردگی، تحریک پذیری، درد مفاصل و عضلات، گیجی و طپش قلب جزء علائمی هستند که مکرراً توسط زنان به پزشکشان گزارش می‌شوند. بعضی آشتفتگی‌های احساسی می‌تواند همراه با محرومیت از خواب باشد که علت آن گرگرفتگی است. تغییر الگوهای جنسی وابسته به آتروفی واژن درمان نشده هم می‌تواند استرس های روانی برای بعضی از زنان ایجاد کند. دیگر تغییرات این نقطه از زندگی مثل رفتن بچه‌ها از خانه، ناامیدی شغلی، یا ترس از افزایش سن هم می‌تواند به ایجاد آشتفتگی‌های احساسی کمک کند. ارزش استروژن درمانی برای شکایات روانی ثابت نشده است، اما در دیدگاه اغلب زنان می‌تواند بسادگی باعث تسکین گرگرفتگی‌ها، بی خوابی و آتروفی واژینال شود.

در یک مطالعه سه گروه از بانوان در یک دوره چهار ماهه شرکت کردند. گروه اول پیاده روی، گروه دوم یوگا و گروه سوم هیچ مداخله‌ای نداشتند. در پایان ماه چهارم، گروه‌های اول و دوم مشکلات منوپوز بیشتر کاهش یافته بود. فعالیت فیزیکی باعث بهبود خلق و فعالیت ذهنی می‌شود.

ناراحتی واژینال:

به علت نقش بارز استروژن در دستگاه تولید مثل زنان، کاهش استروژن که همراه با یائسگی است تغییرات مهمی در تمام ارگانهای تولید مثلی ایجاد می‌کند. بعضی از زنان مشکلات واژینال را در طول دوران نزدیک به یائسگی تجربه می‌کننداماً اکثرًا تا ۵ الی ۱۰ سال بعد از یائسگی مشکلی ندارند.

با افزایش سن زنان، لغزنه شدن واژن در پاسخ به تحریک جنسی به آهستگی اتفاق می‌افتد. با کاهش استروژن مخاط واژن نازک می‌شود. سوزش و خارش ممکن است نشانه ای از خشکی واژنی باشد که کاهش ترشح موکوسی دهانه رحم به آن اضافه شده است. تمام این فاکتورها می‌توانند سبب درد و خونریزی حین نزدیکی شوندکه از نظر پزشکی درد موقع نزدیکی نام دارد. به علاوه این تغییرات، واژن را بیشتر مستعد آسیب می‌کند زیرا بافت آن به آسانی زخمی می‌شودو احتمال عفونت باکتریال موضعی را افزایش می‌دهد. این مشکلات می‌توانند منجر به کاهش میل جنسی به دلیل عدم راحتی، خجالت و یا اطلاعات غلط شود. به هر حال زوج‌هایی که با استفاده از تکنیک‌های جنسی ملایم‌تر و لوبریکان‌های واژن سازگاری حاصل می‌کنند، این موضوع مشکل محسوب نمی‌شود. در واقع یک زندگی جنسی فعال می‌تواند به نگهداری سلامت واژن کمک کند و نیز داشتن برخورد مثبت در اعتماد به نفس زوج‌ها مؤثر است.

دیگر نشانه‌های یائسگی

بیش از ۵۰ نشانه تغییرات هورمونی یائسگی مورد نقد قرار گرفته است. از آنجا که میان این نشانه‌ها و کاهش سطوح استروژن ارتباط ثابت شده‌ای وجود ندارد، بعضی معتقدند که علائم از منابع دیگری ناشی می‌شوند. علائمی که گمان می‌کنیم به طور آشکاری نتیجه یائسگی نیستند مثل: ضعف، بی‌اشتهایی، حالت تهوع، گاز معده، بیوست و اسهال هستند. علائمی که بدون شرح اغلب به اضطراب یا دیگر ناهمانگی‌های احساسی نسبت داده می‌شوند. اما تحقیقات بیشتری هنوز لازم است. چنین پیگیری‌هایی باید استنباط عمومی در مورد علائم زنان را که به طور رایج درباره آنها پرسیده می‌شود جمع بندی کند.

افزایش وزن

زنان در طول یائسگی افزایش وزن بیشتری دارند. اما این موضوع ربطی به تغییرات هورمونی یا هورمون درمانی جایگزین ندارد. علت آن احتمالاً به علت دلایلی چون کاهش فعالیت فیزیکی، کاهش قدرت عضلانی، دریافت کالری بیشتر و دیگر اثرات افزایش سن می‌باشد. افزایش فعالیت فیزیکی و یک تغذیه مغذی و رژیم متعادل می‌تواند باعث کاهش وزن شود.

تغییرات پستان‌ها

اگر پستان‌ها در بین سیکل‌ها در دنده ممکن است وابسته به تغییرات هورمونی باشد، مثل آنچه که در بارداری اتفاق می‌افتد که البته درد پستان‌ها نیز یک مشکل است. زنانی که درد پستان‌ها را در طول سیکل عادت ماهیانه تجربه کرده‌اند، اغلب متوجه می‌شوند که آن نشانه‌ها بعد از یائسگی ناپدید شده است.

خارش پوست

برخی از زنان احساس خارش دار سوزنده‌ای را بر پوستشان تجربه می‌کنند که به عنوان توهם لمس حشره بر روی پوست شناخته می‌شود که پوست قلقلک می‌شود چون احساس می‌کنند چیزی مثل حشرات کوچک در طول بدنشان در حال رژه رفتن هستند. یک مطالعه نشان داد که بیشترین شیوع این حس و توهם یک‌سال بعد از آخرین پریود اتفاق می‌افتد. اگر چه علت نامشخص است، به نظر می‌رسد به یائسگی مربوط باشد که به خودی خود ناپدید می‌شود. کرم‌های مرطوب کننده مؤثر است.

کاهش حافظه

به نظر نمی‌رسد که رابطه مستقیمی بین یائسگی و کاهش حافظه وجود داشته باشد. این مشکل به محرومیت از خوابی که اغلب همراه با عرق ریزی شبانه است مربوط می‌شود. بعضی از گزارشات نشان می‌دهد که مشکلات حافظه در دوران نزدیک به یائسگی و بعد از آن تمایل به ناپدید شدن دارند. اگر مشکلات باقی بمانند، خانم باید توسط پرشک ویزیت شود.

مشکل بینایی

ظرفیت بینایی مثل توانایی خواندن نشانه‌های تابلوهای جاده در شب در زنان یائسه در یک گروه از زنان کاهش یافته گزارش شده است. این تغییر مطالعه شده و هنوز نمی‌توان آنرا به طور مستقیم به تغییرات هورمونی در طی یائسگی مربوط کرد.

بزرگ‌ترین نگرانی‌های سلامتی بعد از یائسگی:

اگر چه نشانه‌ها و علائم یائسگی ممکن است پر درد سر باشد اما این تغییرات خطرناک نیستند. تغییرات بدن در حوالی یائسگی که به طور موثری برای سلامت زنان باید مورد توجه قرار گیرند عبارتند از:

پوکی استخوان

زنان در اوآخر دهه سوم زندگی شان شروع به از دست دادن توده استخوانی می‌کند. اما بعد از یائسگی این موضوع وابسته به کاهش استروژن است. از دست دادن بافت استخوانی به طور چشمگیری افزایش یافته و زنان در خطر پوکی استخوان قرار می‌گیرند. در آن موقعیت استخوان‌های شکننده به آسانی می‌شکنند. پوکی استخوان می‌تواند مچ، ستون مهره‌ها و استخوان لگن را درگیر کند، که یک خطر بزرگ برای سلامتی به شمار می‌رود. بیماران در طول شش ماه بعد از شکستن استخوان لگن به دلیل شکایاتی مثل ایجاد لخته خون، سکته، حمله قلبی و پنومونی در معرض خطرات جدی قرار می‌گیرند. زنان می‌توانند با دریافت کلسیم کافی و ویتامین D و ورزش منظم از خودشان در مقابل این عوارض محافظت نمایند. برای نگهداری از ذخیره استخوان‌ها بعد از یائسگی بعضی از زنان از درمان جایگزینی هورمون یا دیگر داروها استفاده می‌کنند.

بیماری قلبی

تولید استروژن در خانم‌های جوانتر اثر محافظتی از بیماریهای قلب و عروق دارد، اما بعد از چند سال بدیل کاهش استروژن بعد از منوپوز حمله‌های قلبی و سکته مغزی شانس بیشتری پیدا می‌کند. بهترین راه دفاع مقابل بیماری قلب و عروق خوردن رژیم کم چربی، حفظ وزن طبیعی، ورزش منظم، پرهیز از کشیدن سیگار، کترل فشارخون و دیابت است. تاکنون تحقیقات هورمون درمانی جایگزین را محافظت قلب می‌دانند اگر بلافاصله بعد از یائسگی شروع شود ولی مطالعات اخیر آن را بی تأثیر می‌دانند اگر چند سال بعد از یائسگی مصرف شود.

تغییرات عروق مغزی

بیماری الزایمرو سکته مغزی با افزایش سن مربوط است، گرچه تخدانها اثر محافظتی روی سیستم قلب و عروق مغز و متابولیسم چربی دارند.

بررسی سلامتی:

- بعد از گرفتن شرح حال کامل، هر سال معاینه بالینی (لگن) و معاینه پستان‌ها
- اندازه گیری وزن و قد (کاهش قد به دلیل پوکی استخوان است).
- آزمایش‌های معمول: هر سه سال (ولی بر حسب مورد، ممکن است زودتر انجام شود) مانند پاپ اسمیر (یا تست بررسی سلول‌های سرطانی دهانه رحم)، آزمایش خون، تجزیه ادرار، آزمایش قند و چربی خون، کلسیم: فسفر، سطح ویتامین D، آزمایش عملکرد کلیه و کبد.

- میزان هورمون تیروئید (TSH) در چهل سالگی و از شصت سالگی هر دو سال یک بار.
- آزمایش بررسی خون در مدفوع هر سال بعد از پنجاه سالگی.
- کولون سکوپی در پنجاه تا پنجاه و پنج سالگی یک بار (ولی بر حسب مورد، ممکن است تکرار شود).
- ماموگرافی از چهل سالگی هر سال، بعد از پنجاه سالگی هر دو سال تا شصت سالگی، بر حسب مورد، ممکن است تکرار شود.
- اندازه گیری تراکم معدنی استخوان بعد از شصت و پنج سالگی است. اگر شکستگی استخوان دارد و یا به دلیل مصرف بعضی داروها و فاکتور ارثی ممکن است بیشتر در معرض خطر پوکی استخوان باشند و زودتر نیاز به بررسی تراکم استخوان دارند.
- سونوگرافی شکم و لگن بر حسب مورد، سن و سابقه فامیلی.

فصل دوم

تغییرات جسمی، روحی و اجتماعی
در سنین منوپوز

سررشنط کلام: با افزایش سن و تحلیل رفتن فیزیکی جسم، برای رشد روحی و اندیشه فضای بیشتری ایجاد می‌شود. برای کارهای مفید و مؤثر ولی انجام نشده و کارهای انجام شده که اگر امروز بود انجام نمی‌دادید، خود را ملامت نکنید. فرصت مغتنم است. امروز و این روزها بهترین ایام برای پرداختن به سلامت فیزیکی، روحی و درونی شماست زیرا مدیریت مسائل بیرونی را بر حسب توانان تاکنون فراگرفته‌اید.

زنان مسن حساسیت بیشتری از لحاظ روانی دارند و به خصوص در موقعیت‌های پر استرس، بی‌ثبات‌اند. کمبود یا فقدان استروژن منجر به حساس شدن، بی‌حصلگی و تندر مزاجی، تغییرات خلق، بی‌خوابی و حتی موقعیت بحرانی آلزایمر (که امروزه خیلی شایع‌تر شده است) می‌شود. در یک مطالعه خانم‌های ۴۵-۵۵ ساله را بررسی کردند تا تغییرات ایجاد شده در تمایل جنسی آنها را مشخص کنند. در ۶۲٪ آن‌ها هیچ تغییری در تمایل جنسی مشاهده نشد در ۳۰٪ کاهش و در ۷٪ افزایش تمایل جنسی را مطرح کردند.

فعالیت جنسی بعداز منوپوز تحت تأثیر عوامل زیر قرار می‌گیرد: سلامت ذهنی و فیزیکی، تمایل و علاقه، نگرش فرهنگی، رابطه‌اش با همسر، زمینه اقتصادی-اجتماعی وغیره.

فعالیت جنسی در سینه میانسالی به سه دسته تقسیم می‌گردد:

گروه اول: هیچکدام از دو طرف (زن و مرد) تمایل به فعالیت جنسی ندارند.

گروه دوم: هردو تمایل به فعالیت جنسی دارند.

گروه سوم: فقط یک طرف تمایل به فعالیت جنسی دارد..

احتمال بروز مشکلات روحی-اجتماعی بیشتر در گروه سوم وجود دارد. با این وجود مشکلات روحی-اجتماعی در زنان با هم متفاوت است. بعضی زنان یائسگی را زمان معاف شده از مسائل و روابط جنسی می‌دانند، زیرا در این زمان از پریود، خونریزی، مسئولیت فرزندان کوچک و از همه مهم‌تر حاملگی معاف هستند. و عده‌ای از خانم‌ها یائسگی را به عنوان ازدست دادن جوانی و حالت‌های زنانه و فقدان قدرت باروری می‌دانند.

تغییرات جنسی در میانسالی

در سینه حوالی منوپوز، تغییراتی ایجاد می‌شود که می‌توانند روی فعالیت جنسی تأثیر منفی داشته باشند. خشکی واژن، آترووفی دستگاه ژنتیک و کاهش لغرنده‌گی واژن ممکن است منجر به درد موقع نزدیکی شود.

تغییرات اعصاب شامل:

کاهش حس لامسه، کاهش ارتعاشات عصبی، کندی هدایت و انتقال امواج عصبی باعث تاخیر در زمان واکنش فرد می‌شود. این تغییرات منجر به تاخیر در برانگیختگی تمایلات و فقدان یا تاخیر ارگاسم نیز می‌شود.

مطالعات اخیر نشان می‌دهند که علائم یائسگی فقط به دلیل کاهش استروژن نمی‌باشد بلکه کاهش آندروژن نیز نقش مهمی را در زندگی جنسی فرد بازی می‌کند. هورمون تستوسترون نقش اساسی در تحریک تمایلات و فعالیت‌های جنسی زن دارد.

تغییرات جنسی مردان در میانسالی عامل مهمی بوده و عبارتنداز: کاهش تولید تستوسترون، کاهش حساسیت، کاهش تمایل، کاهش نگهداری و میزان برانگیختگی که این عوامل ممکن است منجر به ترس و اضطراب مردان از انجام فعالیت جنسی شود. اختلال عملکرد، ممکن است فعالیت جنسی مردان را مختل کند. عبارت دیگر مرد از این که ممکن است ناتوانی جنسی داشته باشد از اقدام به رابطه جنسی خودداری می‌کند.

تأثیر عوامل اجتماعی در زندگی جنسی

عوامل فرهنگی اجتماعی ممکن است روی فعالیت جنسی تاثیرگذارد. نوع تربیت دریک جامعه ممکن است براساس الگوهای رفتاری و ارزش‌های اخلاقی آن جامعه، فعالیت جنسی را در سنین بالا ناپسند دانسته و این مسئله روی فعالیت جنسی تاثیرگزار است. بعضی از زوج‌ها، در میانسالی فعالیت جنسی را به دلیل ذهنیت قدیمی و سنتی هنگامی که فرزندان ازدواج کرده و بچه‌دار می‌شوند، متوقف می‌کنند. خانواده‌های پرجمعیت و زندگی کردن خانواده با همدیگر، مانع داشتن استقلال و محیط خصوصی و درنتیجه مانع داشتن روابط و فعالیت جنسی زوج‌ها می‌شود. همسری که به علت مشغله کاری زیاد، خسته است نمی‌تواند از رابطه جنسی لذت ببرد. یکی دیگر از علی که در مردان مانع داشتن فعالیت جنسی می‌شود، استفاده از مواد مخدر است. خشونت‌ها و دعواهای خانوادگی نیز علت مهمی برای کاهش فعالیت جنسی است. تغییراندام و هیکل زنان مسن نیز باعث کاهش فعالیت جنسی می‌شود. اگر تمایل جنسی زنان با میزان استروژن مرتبط باشد می‌بایست تغییر فعالیت جنسی در منوپوز و بعد از آن به یک شکل بروزکند، اما اینظر نیست و در عده‌ای از خانم‌ها افزایش درگروهی دیگر کاهش تمایل جنسی وجود دارد، بنابراین عوامل دیگری غیراز عملکرد تخدمان‌ها در فعالیت جنسی افراد مسن تر تاثیردارد. معمولاً خانم‌های مسن تر در مقایسه با آقایان ترجیح می‌دهند فعالیت جنسی کمتری داشته باشند. از دست دادن همسر نیز مانع داشتن فعالیت جنسی می‌شود. ازدواج مجدد در افراد مسن معمول نیست. گاهی هم ممکن است زنان مسن با مردان جوانتر از خود ازدواج کنند. بعضی مردان نیز به علت این که همسرشان چاق شده و یا جذابیت خود را ازدست داده، نسبت به او بی تمایل می‌شوند. گروهی از مردان که اقدام به مصرف مشروبات الکلی و سیگار و مواد مخدر می‌کنند از داشتن یک ارتباط

صمیمی و جنسی با همسرشان امتناع می‌ورزند. مردانی که ساعات زیادی را در محیط یا محل کار می‌گذرانند ممکن است باعث سردی و نارضایتی همسر شود. بعضی موارد نیز زن یا شوهر برای تنبیه همسرش از داشتن رابطه جنسی امتناع می‌کند. از بین رفتن احترام، اعتماد یا دوست داشتن نیز می‌تواند روی فعالیت جنسی تأثیر منفی بگذارد.

عوامل طبی که روی فعالیت جنسی تاثیر می‌گذارد:

زنان و مردان ممکن است از بیماری‌های مختلفی رنج ببرند که روی زندگی و فعالیت جنسی آنها تاثیرگزار هستند. این بیماری‌ها ممکن است در هر سنی بروز کند اما احتمال بروز آن‌ها در سنین میانسالی بیشتر است. "پروسه پیر شدن" باعث ایجاد مشکلاتی در آمیزش می‌شود که عبارتنداز: ناتوانی، بیماری عروق قلبی، التهاب مفاصل و بیماری‌های دیگر که می‌توانند روی فعالیت جنسی فرد تأثیر بگذارند. بروز بیماری‌های التهاب مفاصل، دیابت، بیماری پارکینسون (لرزش عصبی) و نیز مولتیپل اسکلروزیس (ام اس) می‌توانند باعث محدودیت فعالیت جنسی شوند. اختلالات خلقی و مشکلات دیگر روحی روانی ممکن است بازندگی جنسی فرد تداخل نماید. صدمه به دستگاه ژنتیال در کودکی یا تصادف نیز می‌تواند فعالیت جنسی فرد را مختل کنند. خدمات حین زایمان باعث شلی عضلات لگن می‌شوند. از طرفی بافت ترمیمی در دنک از بخیه زایمانی ممکن است روی فعالیت جنسی فرد اثر بگذارد.

همچنین اعمال جراحی پستان یا اندام‌های دیگر ژنتیال زنان و جراحی پروستات در مردان می‌تواند تأثیر روی فعالیت جنسی فرد داشته باشد. هیسترکتونی (برداشتن رحم بدون برداشتن تخمدانها) متداول‌ترین جراحی زنان میانسال است، روی عملکرد هورمونی و روحی-روانی فرد، در ارتباط با تمایلات جنسی تأثیر ندارد. توصیه می‌شود طول واژن حفظ شود.

اثر دارو روی فعالیت جنسی

مشخص شده که بعضی داروهای مصرفی توسط مردم (زنان و مردان) اثر عمیقی روی فعالیت جنسی دارند. بعضی داروها ممکن است تمایلات جنسی، عملکرد اوج لذت جنسی و ارگاسم را تغییر دهند. داروهایی مانند داروهای ضد فشارخون، جریان خون سیستم مرکزی عصبی را تغییر می‌دهند. داروهای آنتی هیستامین که باعث خشکی پوست یا خشکی غشاء‌های مخاطی می‌شوند، می‌توانند روی عملکرد جنسی موثر باشند. درمان با هورمون‌های جایگزین واستفاده از قرص‌های خوراکی پیشگیری از بارداری می‌توانند تأثیر عکس روی سطوح آندروروژن‌ها داشته باشند. مشخص شده پروژسترون، باعث کاهش جریان خون واژن شده و می‌تواند تمایل را کاهش دهد. بعضی داروهای ضد افسردگی که بطور متداول در حوالی منوپوز استفاده می‌شود، روی فعالیت جنسی اثر می‌گذارد.

علايم و درمان مشكلات روحى اجتماعى

مشكلات روحى که در تعدادى از بانوان بروز می‌کند: نوسانات خلقى: می‌تواند به صورت خفيف تا شديد باشد. در يك لحظه خوشحال و لحظه ديگر گريه می‌کند و لحظه بعد با همسرش جدال می‌کند. زود از کوره در می‌رود. نوسانات خلق گاهی بدون پيش زمينه قبلی و حتی بدون يك محرك واقعی شروع می‌شود.

افسردگی: ممکن است در تعدادى از بانوان افسردگی خود را بروز دهد. زمينه خانوادگی سه برابر احتمال افسردگی را بیشتر می‌کند.

تحريك پذيرى: بعد خشم و عصباتی شدن نسبت به سایر علائم شایعتر است. ممکن است به دليل تغييرات هورمونی باشد.

احساس گناه: به دليل زود جوش آوردن و يا گاهی بي توجهی به همسر و فرزندان ممکن است پيش خود احساس گناه يا بدھکار بودن به خانواده داشته باشد و گاهی بر عکس ناراحت باشد که درك يا تقدير نمی‌شود. اين حسنها و ديگر جنبه‌های روحی می‌تواند يك سيكل معیوب ايجاد کند.

کاهش فعالیت تخدمان لزوماً علت همه مشكلات جنسی روانی نیست. مسائل اجتماعی – اقتصادي نقش خيلي مهمی را در اين سنین روی مشكلات جنسی – روانی بازی می‌کند.

همسر (شوهر) ممکن است درگير فعالیت‌های شغلی خودباشد، موضوع سلامت پدر و مادر هردو زوج، ممکن است ايجادنگرانی کند و از طرفی فرزندان کمتر درکتار پدر و مادر هستند، و اين هاتاثیرگذار است.

درمان مشكلات اجتماعية – روانی بستگی به عامل ايجادکننده دارد. داروها به تنهايی ممکن است باعث تسکين يا درمان اين مشكلات نشوند، استروژن ممکن است دراختلالاتی که در اثر کمبود آن ايجاد شده کمک کنده می‌توان با درمان دارويي يا جراحی نتيجه بهتری گرفت.

حل مشكلات اجتماعية روحی نياز به مشاوره دارد که می‌بایست قبل از پيشرفت علائم انجام گردد. تيم مراقبت‌های بهداشتی می‌توانند راجع به تغييرات حوالی منوپوز توضيحات لازم رابه زنان ارائه دهند و نگرش مثبتی در ذهن زنان يائسه ايجاد کنند. همچنین به شوهران در مورد مرحله‌ای که همسر در آن قراردارد توضیح داده شود.

يائسگی دوره راحت شدن از پريود و مشكلات بارداری است و اين دوران می‌تواند مانند بهار زندگی باشد به شرط اينکه فرد درشيوه و سبک زندگی خود تغيير ايجاد کند.

بانوانی که ديدگاه بهتری نسبت به منوپوز دارند کمتر فشار روحی و استرس پيدا می‌کنند. ورزش‌های آيروييک موجب بهبود بدخوابي و بد خلقی می‌شود.

در اين رابطه، همسر هم می‌تواند نقش حمايتي داشته باشد. او می‌تواند حجم کاري خود را کاهش داده و وقت بيشتری را صرف همسر خود کند.

درمان حمایتی

زنان در رابطه با مرحله منوپوز نیاز به مشاوره مناسب دارند. آن‌ها باید سبک زندگی خود را تغییردهند مثلاً: قطع و ترک سیگار و تنبک‌کو در هر شکل آن، رژیم غذایی متعادل (کاهش چربی حیوانی، شکر یا نمک، مصرف کافی آب)، انجام یوگا یا ورزش‌های فیزیکی مناسب. باید به خانم‌ها توصیه شود فعالیت‌هایی را که دوست دارند، توسعه داده و بیشتر مشغول تفریحات و سرگرمی‌های سالم شوند و خود را سرزنشه و شاداب نگهدارند.

می‌گویند «مغز بیکارخانه شیطان است». قدم زدن بصورت ناشتا و روزانه بمدت ۳۰ دقیقه و همچنین ورزش‌های یوگا در ایجاد شادابی موثرند. تمرکز فکری در کترل بعضی از مشکلات این دوره بسیار مؤثر است. اختلافات خانوادگی باید مورد توجه قرار گیرند، و با افراد خانواده در مورد داشتن روابط صمیمی به مشاوره و گفتگو پرداخت. حتی الامکان اتاق پدر و مادر از فرزندان جدا باشد.

خانم‌های یائسه باید مدت زمانی را هم صرف فعالیت‌های داوطلبانه خیریه، معنوی و دعا کنند. می‌توانند یک تفریح و سرگرمی جدید برای خود فراهم کرده و باعث مشغول شدن فکر و پرکردن اوقات فراغت خود شوند. همچنین می‌توانند زمانی را به مطالعه مجلات و کتاب‌های مورد علاقه اختصاص داده و زمانی را صرف دیدن تلویزیون و فیلم‌های مورد علاقه خود نمایند. بهتر است تا حدودی فعالیت‌های جنسی را نیز داشته باشند زیرا باعث تأمین جریان خون مورد نیاز استگاه ژنیتال می‌شود. می‌گویند فعالیت جنسی باعث حفظ سلامت مخاطی و واژن می‌شود لزوماً به معنی رابطه جنسی نیست، بلکه هرگونه تحریک جنسی می‌تواند اشر مشابهی روی جریان خون واژینال داشته باشد. ادامه فعالیت جنسی به حفظ و نگهداری سلامت استگاه ژنیتال کمک می‌کند. خشکی واژن، مشکلات ادراری و گرگرفتگی با استروژن درمان می‌شوند. درمان استروژن کوتاه مدت در تسکین علائم موثر است. داروهایی باعث درمان ناتوانی جنسی آقایان می‌شود. در ناتوانی جنسی باید مشاوره انجام شود. افسردگی وااضطراب که در اوایل منوپوز ایجاد می‌شود معمولاً بعلت کاهش استروژن است، با این وجود نمی‌توان براحتی گفت که افسردگی به عنوان واکنشی به فقدان هورمون در یائسگی است. درمان‌های استروژنی کوتاه مدت در این گونه از زنان باعث تسکین علائم می‌شود، داروهای ضد افسردگی، داروهای افزایش دهنده و بهبود دهنده خلق و مسکن‌ها نیز موثرند، اما ممکن است ایجاد عادت نمایند. باید به خاطر داشت داروهای ضد افسردگی، ممکن است مشکلات ادراری را بدتر نمایند.

اعضاء دلسوز و صمیمی خانواده و کادر درمانی توانند برای تبدیل پائیز رنج آور منوپوز به بهار زندگی یک زن، می‌توانند نقش موثری را ایفا نمایند.

فصل سوم

بیماری‌ها کے ڈنیتال،
خونریزی‌ها کے بعد از یائسگے

سررشنده کلام: پزشکان زنان موارد زیادی را به خاطر می‌آورند که وقتی یک خانم برای ویزیت و معاينه مراجعه می‌کند، مستأصل و شرمگین است و حتی آنرا بیان می‌کند. واقعیت اینست که بیمار شدن و بیمار بودن سخت است. مبتوانيد با ویزیت منظم، غربالگری و تشخیص‌های زودرس خود را از گرفتاریهای بیماری برهانید.

عفونت‌های دستگاه تناسلی:

با وجود اینکه عفونتهای دستگاه تناسلی پس از یائسگی زیاد معمول نیست، ممکن است به علت تغییر PH، افزایش یابد.

خارش ولو:

یک نشانه معمول (عادی) در زنان پس از یائسگی است. می‌تواند به دلیل عفونت - اگزما - خونرسانی ناقص ولو و دیابت باشد. درمان بیماری بر اساس علت است، اگر چه ژل دارویی موضعی، قرص‌های داخل واژینال با یا بدون استروژن و داروهای ضد حساسیت مؤثر واقع می‌شوند.

واژنیت قارچی:

واژنیت قارچی در زنان مسن بسیار معمول است. ترشحات سفید غلیظ همراه با قرمزی و ورم ولو همراه می‌شود. به طور معمول در موارد دیابت و مصرف آنتی بیوتیک به مدت طولانی و درمان با داروهای ضد سیستم ایمنی، دیده می‌شود.

معمولًاً فلوكونازل خوراکی ۱۵۰ میلی گرم، یک عدد استفاده می‌شود. اما باید از تجویز آن به دیابتی‌ها بدليل واکنش متقاطع دارویی با داروی ضد دیابت خوراکی احتیاط کرد. از داروهای دیگر خوراکی نیستاتین است. کتروکونازل، نیستاتین، کلوتریمازول و میکونازل واژینال دارای کیفیت مؤثر هستند.

تریکوموناس واژن:

تریکومونا در زنان مسن زیاد شایع نیست. مسبب آن یک انگل تاژک دار است. خصوصیات آن ترشحات واژینال کف آلود خاکستری متمایل به سبز است. درمان باید برای هر دو شریک جنسی به دلیل جلوگیری از عود پیشنهاد شود. مترونیدازل خوراکی بسیار مؤثر است.

واژینوز باکتریال:

ترشحات واژینال، شفاف واضح و آبکی با بوی بد ماهی است. درمان آن مترونیدازل خوراکی یا کلیندامایسین واژینال هستند.

واژن آترووفیک:

کمبود استروژن بعد از یائسگی، و نازکی دیواره واژن باعث تغییر PH به سمت قلیایی شدن می‌شود. این تغییرات موضعی در واژن ممکن است مسئول نشانه‌هایی مانند خارش و لو – تکرر ادرار – احساس دفع ادرار و سوزش ادرار باشد. در اثر واژینیت آترووفیک، تنگی واژن ایجاد می‌شود. درمان آن نرمال کردن PH واژن با اسید بوریک یا اسید استیک (سرکه) به روش واژینال برای مدت طولانی است.

استروژن به شکل کرم واژینال، خوراکی و ژل بهترین عامل درمانی در واژنیت آترووفیک است. پاسخ به درمان با استروژن، بعد از چند هفته کوتاه ظاهر می‌شود. در زنانی که منع مصرف استروژن وجود دارد؛ مروطوب کننده یا لوبریکان محلول در آب تجویز می‌شود.

افتادگی رحم و دیواره واژن:

عوامل متعددی باعث افتادگی رحم و دیواره واژن می‌شوند. بدلیل یائسگی، کمبود استروژن بعد از یائسگی، چند زایی، عوارض زایمان سخت، افزایش فشار داخل شکمی ناشی از سرفهی مزمن و یبوست و غیره می‌باشد. به علاوه ضعف ذاتی بافت حمایت کننده رحم و افزایش سن عوامل مهمی هستند.

علائم آن معمولاً: کمر درد، جلو آمدگی و بیرون زدگی واژن، احساس کشیدگی در زیر شکم و پرینه، تکرر ادرار، سوزش ادرار، بی اختیاری استرسی و یبوست مزمن است.

اداره کردن:

در اکثر زنان مسن تصمیم باید بر اساس سن، شدت علائم، درجه افتادگی رحم، فعالیت‌های جنسی و مشکلات طبی باشد. تصمیم برای درمان جراحی بیمار، بعد از ارزیابی فواید و عوارض جراحی صورت می‌گیرد. ترمیم بسته به شرایط فردی بیمار می‌باشد.

خونریزی بعد از یائسگی:

اگرچه در تعداد زیادی از زنانی که خونریزی پس از یائسگی دارند هیچ ضایعه وجود ندارد، اما نباید آن را دست کم گرفت چرا که در یک پنجم موارد این خونریزی علامت بدخیمی دستگاه تناسلی است و از این رو بایدان را یک زنگ خطر محسوب کرد و جدی گرفت.

خونریزی بعد از یائسگی به معنی هر گونه خونریزی از دستگاه ژنتیال بعد از یک سال از پایان کامل قاعدگی است. باید به فکر عارضه‌ی بدخیمی دستگاه ژنتیال بود مگر خلاف آن ثابت شود. از دست رفتن خون به طور مزمن باعث ضعف می‌شود.

عل:

- هورمون درمانی به خصوص با استروژن و حتی استروژن گیاهی.
 - مصرف تاموکسی芬.
 - استروژن تولید شده از تومورهای تخمداهن.
 - کمبود استروژن که نتیجه آن نازکی آندومتر است.
 - تغییرات خوش خیم شامل:
 - پولیپ رحم - فیبروم - پولیپ دهانه رحم.
 - علل متفرقه که شامل موارد زیر است:
 - التهاب دهانه رحم یا واژن - ضربات آسیب زا مثل آسیب‌های پس آمده در افتادگی رحم - اجسام خارجی مثل تامپون - سایل داخل ضد انعقاد.
 - بدخیمی‌های دستگاه تناسلی که شایع نیستند ولی تشخیص زود موارد زیر است.

بدخیمی‌های تخدمان- سرطان لوله- سرطان رحم- سرطان دهانه رحم.
خونریزی پس از یائسگی زنان در ۶۰ درصد موارد هیچ گونه علت ارگانیک ندارد. ۳۰ درصد
موارد به دلیل مصرف استروژن و یا کمبود استروژن، و ۲۰ درصد موارد در بد خیمی‌ها تخمین
زده شده‌اند. زنان چاق به دلیل تبدیل محیطی اندروغن به استروژن بوسیله سلول‌های چربی، بیشتر
مستعد خونریزی پس از یائسگی هستند. واژن نازک شده تقریباً شایع‌ترین علت خونریزی قسمت
تحتانی دستگاه تناسلی است.

علماء:

خونریزی ممکن است تنها علامت باشد. زنان یائسه ممکن است از علائم دیگر شاکی باشند. مثلاً خانمی که چندین سال است یائسه شده ممکن است از علائم کمبود استروژن شاکی باشد. ممکن است خونریزی و درد به دلیل پولیپ یا فیبروم رحم همراه اسپاسم ناشی از انقباض رحم باشد. رشد سریع توده در قسمت تحتانی شکم ممکن است به دلیل تغییرات بد خیمی یک فیبروم یا تومور تخدمان درنظر گرفته شود. البته در این شرایط خونریزی تنها علامت نخواهد بود.

بررسی:

شرح حال و جزئیات آن بسیار مهم است. تاریخچه ماما می، میزان خونریزی، میزان عود خونریزی، طول مدت یائسگی، سابقه بد خیمی در خانواده، سابقه بد خیمی قبلی، سابقه مصرف تاموکسی فن، دیابت، فشار خون و بیماری‌های کبدی ممکن است به یافتن علت خونریزی کمک کند. بد خیمی در بستگان هم خون، دو دوره یا بیشتر خونریزی واژینال، فاصله طولانی از دوره یائسگی، سنین بالا، نازیابی طولانی مدت قبل از یائسگی، نداشتن زایمان، قاعدگی زود رس، یائسگی دیررس را باید در نظر داشت. خونریزی پس از نزدیکی ممکن است دلیل بر سلطان دهانه رحم باشد. نزدیکی درد ناک، خارش، ترشحات واژن و ولو مطرح کننده نقصان استروژن است. البته باید به این نکته نیز توجه کرد که ممکن است زنانی از پساري یا وسایل داخل رحمی استفاده کنند ولی در شرح حال فراموش کرده و مطرح نکرده‌اند.

معاینات:

معاینات معمولی شامل ثبت فشار خون، معاینه دستگاه قلبی عروقی، سیستم عصبی و اگر رنگ پریدگی دارد علت آن بررسی می‌شود. معاینات شکم با هدف تشخیص تودهای قسمت تحتانی شکم است. معاینه قسمت بیرونی واژن برای آنکه بینیم خونریزی از بواسیر (هموروئید)، بیرون زدگی پیشابرآه، پرولاپس مخاط پیشابرآه، التهاب ولو، التهاب واژن، زخم‌های واژن، دهانه رحم و پولیپ‌ها است. زخم دهانه رحم که با لمس خونریزی کند گاهی مطرح کننده بد خیمی است.

همچنین باید بزرگی رحم، بررسی توده تخدمان و ندولار بودن حوالی رحم را مشخص نمود. باید متذکر شد که پس از یائسگی رحم کوچک می‌شود لذا اندازه نرمال رحم را در یک زن یائسه باید بعنوان رحم بزرگ شده در نظر گرفت. رحم نرم بزرگ مطرح کننده خون در رحم یا تجمع چرك در رحم گاهی به علت سلطان رحم یا دهانه رحم و یا به علت تنگی دهانه رحم است. معاینه رکتال معمولاً جهت بررسی احتشای لگنی و ارزیابی حوالی رحم انجام می‌شود. هموروئید عفونی در معاینه احساس می‌شود اگرچه در دنک هستند اما با درمان بهبود می‌یابند.

تشخیص‌های دیگر:

خونریزی ظاهر شده در ناحیه ژنیتال تنها موقعی توسط زنان مورد توجه قرار می‌گیرد که از مجرای تناسلی باشد. در حالیکه بیرون زدگی مخاط مجرای ادرار اغلب با خونریزی همراه است که در زنان یائسه ممکن است بعنوان خونریزی واژینال تلقی شود.

موارد بیماری‌های مثانه مثل: تومورها، عفونت و سنگ مثانه باعث خونریزی می‌شوند که ممکن است با خونریزی پس از یائسگی اشتباه شود. و خونریزی مقدud به دلیل بد خیمی‌های رکتال یا

پرولاپس رکتوم و یا هموروئید ممکن است اشتباه تفسیر شود. بواسیر یا هموروئید در موارد عفونی ممکن است بسیار دردناک باشد.

تمام این موارد در یک معاینه بالینی که شامل معاینه رکتال نیز می‌شود توسط یک متخصص زنان، آزمایشات روتین ادرار و مدفوع تشخیص داده می‌شوند.

با گرفتن شرح حال و معاینات بالینی معمولاً می‌توان مشکلات آشکار مثل واژن اتروفیک و التهاب ولو واژن را تشخیص داد و با داروهای موضعی درمان کرد. بیماری‌های های دیگر نه تنها لازم است بوسیله آزمایشات تأیید شود بلکه باید بد خیمی ها نیز رد شود. زیرا احتمال وجود بد خیمی بزرگ‌ترین نگرانی بیمار و متخصص زنان است.

این امر واضح است که بررسی‌های ساده و غیر تهاجمی یا با میزان تهاجم پایین‌تر ارجحیت دارد. در دسترس بودن و همگانی بودن و همچنین هزینه این روش‌ها قابل توجه است. روش‌های تشخیصی مانند (سی‌تی اسکن و ام‌آر‌ای) معمولاً در دسترس عام و قابل انجام نیستند. پاپ اسمیر باید برای هر موردی انجام شود. در ضمن جدا از موارد خونریزی بعد از یائسگی باید به عنوان معاینه روتین در تمام زنان در سنین منوپوز انجام شود. زیرا این روش نه تنها می‌تواند مشخص کننده بد خیمی دهانه رحم باشد بلکه زمان اجازه مداخله را در تغییرات پیش سلطانی مشخص می‌کند. با کولپوسکپی می‌توان اطلاعات مفیدی بدست آورد و همچنین نواحی مشکوک برای بیوپسی دهانه رحم را نمایان می‌کند.

سونوگرافی:

این روش ساده - بی خطر و با ارزش تشخیصی بالاست که بصورت وسیع قابل دسترس است. سونوگرافی شکم در کشف و تشخیص توده‌های بزرگ لگنی و بد خیمی ها مفید است. اهمیت سونوگرافی از راه واژن در موارد خونریزی پس از یائسگی قابل چشم پوشی نیست. این نوع سونوگرافی می‌تواند موارد غیر طبیعی داخل رحم مثل: پولیپ ها - فیروم ها - ضخیم شدن آندومتر وغیره را مشخص کند.

ضخامت آندومتر را می‌توان با این روش به آسانی اندازه گیری کرد. و البته یک رابطه مستقیم بین ضخامت آندومتر و سلطان آندومتر وجود دارد. عوامل خطر سلطان رحم با ضخامت آندومتر مساوی و بیشتر از ۵ میلی مترنسبت به کمتر از ۵ میلی‌متر است. صحت تشخیصی ضخامت آندومتر کمتر از ۵ میلی‌متر با سلطان رحم ارتباط (معکوس) است. اگر ضخامت آندومتر کمتر از ۵ میلی‌متر باشد احتمال زیاد سلطان آندومتر مطرح نمی‌شود.

در نهایت اینکه احتمال سلطان آندومتر با آندومتر ضخیم غیر یکدست و مایع ازad در حفره آندومتر افزایش می‌یابد.

سونوگرافی از راه واژن را بعداً می‌توان با سونوگرافی با تزریق سرم جایگزین کرد. یعنی هنگام سونوگرافی از راه واژن، سرم از دهانه رحم در رحم تزریق می‌شود. به این وسیله می‌توان موارد

بیماریهای داخل رحم، پولیپ های داخل رحمی و فیبروم زیرمخاطی داخل رحمی را کاملاً مجزا شناسایی کرد.

ام آر آی (MRI)

این روش غیر تهاجمی ولی گران می تواند موارد بیماریهای لگنی از جمله ضخامت آندومتر و به خصوص موارد تهاجم به آندومتر را به دقت شناسایی کند. نمونه برداری از آندومتر:

حکم این است که خونریزی پس از یائسگی باید به عنوان شاخص بد خیمی ها مورد توجه قرار گیرد، تا مطمئن شویم بد خیمی وجود ندارد. بدست آوردن آندومتر جهت بررسی آسیب شناسی بافتی و داشتن مدارک بافتی، یک استاندارد جهانی است و بصورت معمول با کورتاژ انجام می شود.

کورتاژ:

برای بررسی بافت داخل رحم کورتاژ در اتاق عمل انجام می شود و یا سرپایی با کورت های ظرفی بر حسب شرایط بیمار انجام می شود. از عوارض کورتاژ در رحم های اتروفی بدليل سفتی دهانه رحم، فضای رحمی کوچک و دیواره های نازک رحم احتمال سوراخ شدن رحم وجود دارد. از این رو نمونه گیری غیر تهاجمی آندومتر بوسیله روش های غیر تهاجمی یک راه حل مطلوب را تشکیل می دهد. روش پاپیل Pipelle (با کورت های ظرفی پلاستیکی یک بار مصرف) ارجح است. این روش توسط تعداد بیشتری قابل تحمل است و بیشتر از روش قبل مورد پذیرش بیمار بوده و احتیاجی به بی حسی ندارد. حساسیتان جهت کشف سلولهای سرطان رحم قابل مقایسه با کورتاژ است.

هیستروسکوپی:

هیستروسکوپی یعنی دیدن داخل حفره رحم و اطلاعات با ارزشی بدست می دهد. دو نوع است داخل اتاق عمل و هیستروسکوپ قابل انعطاف که کار را راحت تر می کند و می تواند به طور سرپایی بدون نیاز بی حسی و ضد دردهای موضعی انجام شود. اغلب موارد مثل پولیپ ها - فیبروم زیرمخاطی کوچک و چسبندگی داخل رحم که توسط سونوگرافی شناسایی نشده قابل تشخیص است. اهمیت دیگر آن است که می توان موارد بیماری را هنگام پروسه برداشت. همچنین می توان موارد مشکوک بد خیمی را مشاهده و بیوپسی همزمان انجام شود. این بیوپسی هدفمند بسیار با ارزش است.

پیشگیری:

بطورستی خونریزی پس از یائسگی قابل پیشگیری نیست. اگرچه کاهش وزن در زنان چاق ممکن است مؤثر باشد، بعلت اینکه در بافت چربی اندروژن درونزا تبدیل به استروژن می‌شود و استروژن عامل ضخیم شدن آندومتر است.

ثانیاً مصرف تاموکسی فن که به عنوان درمان تکمیلی در سرطان پستان بکار می‌رود، آندومتر را تحريك کرده و اثرات مضر آن ممکن است روی آندومتر باعث پولیپ و سرطان شود. لذا در این زنان باید جهت تشخیص و درمان این ضایعات، سونوگرافی در مراحل اولیه حتی قبل از خونریزی پس از یائسگی انجام شود.

هورمون درمانی جایگزینی که شامل موارد گیاهی هم می‌شود ممکن است باعث خونریزی شود. جهت کاهش وقوع خونریزی زنان یائسه، ممکن است تغییر روش زندگی، وزن و کترل‌های معمول مؤثر باشد.

درمان:

در هیچ مورد نباید بدون بررسی اولیه و تشخیص علت خونریزی، درمان شروع شود. اگر موارد آسیب مجرای ادرار، مثانه و رکتوم تشخیص داده شود باید درمان مناسب انجام شود. جهت التهاب ولو و واژن درمان اختصاصی شامل ضد تریکومونا، ضد قارچ و ضد باکتری است. آتروفی واژن با کرم استروژن واژینال درمان می‌شود. گاه تجویز همزمان استروژن خوراکی لازم است. پرولاپس های دستگاه تناسلی که دچار زخم نیز شده و تغییرات بدخیمی ندارد در صورت بی اختیاری ادرار به جراحی صحیح احتیاج دارد. پولیپ دهانه رحم با یک اقدام ساده قابل برداشتن است. فیبروم رحم و پولیپ و فیبروم زیر مخاطی همزمان با هیستروسکوپی تشخیصی درمان می‌شوند. فیبروم هابطور معمول در ۴۰-۳۰٪ زنان در سنین حوالی ۴۰ سال دیده می‌شوند ولی تا زمانی که رشد سریع ندارند و علامت دار نیستند، احتیاجی به جراحی ندارند و ممکن است در محیط بدون استروژن یائسگی کوچکتر شوند.

تومورهای مولد استروژن و اندروژن تخدمدان، باید با جراحی خارج شوند. درمان مناسب حمایتی در مواردی مثل: دیابت، چاقی و فشار خون باید با هدف جلوگیری از مشکلات قلبی عروقی و پوکی استخوان انجام گیرد.

وجه دیگر درمان که شامل اصرار به تغییر روش زندگی به خصوص با ورزش‌های معمول، رژیم سالم و کاهش وزن است را باید فراموش کرد.

دلایل خوش‌خیم خونریزی بعد از یائسگی:

– نازکی دیواره واژن و لایه داخلی رحم

- پولیپ رحم و دهانه رحم
- خونریزی ناشی از حضور استروژن قبلی
- بافت ترمیمی از محل عمل قبلی رحم

دلایل بد خیم خونریزی بعد از یائسگی:

سرطان رحم و دهانه رحم
تومورهای تخمدازی

ضروری است که آن را از خونریزی از مجرای ادرار و روده و مقعد جدا کنید چون ممکن است با خونریزی رحم اشتباه گرفته شود. برنامه های بررسی و اداره آن در مورد هر بیمار هم از نظر دارویی هم از نظر جراحی گذاشته می شود.
بدلیل آنکه بد خیمی ها در سنین پیری نسبت به سنین جوانی یا میانسالی رایج تر است، لذا باید همیشه در ذهن این را به خاطر داشت و در ارزیابی معاینه باید تستهای غربالگری مثل پاپ اسمیر انجام شود. تقریباً ۱۰ درصد از موارد خونریزی بعد از یائسگی با سرطان رحم مرتبط است.

نتیجه گیری:

کاهش سطح استروژن دوره بعد از یائسگی، منجر به افزایش شیوع مشکلات مربوط به دستگاه ادراری تناسلی می شود. تعداد زیادی از زنان زندگی شان را با چنین مشکلاتی بدون مشورت با یک پزشک، بدلیل خجالت یا ترس بیجا ادامه می دهند که منجر به شیوع بیماری ها می شود. بنابر این تأکید و اهمیت یک بررسی کامل و منظم سلامتی، با معاینه زنان به منظور تعیین مشکلات در مراحل اولیه حس می شود که می تواند منجر به نتایج مناسب و مؤثر، باکمترین عوارض و پیش آگهی بهتر شود. از آن جایی که زنان یک سوم زندگی شان را در دوره پس از یائسگی با کمبود استروژن، سپری می کنند در صورتیکه این دوره به طور مناسبی اداره شود قطعاً به پیشرفت کیفیت زندگی کمک خواهد کرد.

فصل چهارم

یائسگے و استخوان،
پوکے استخوان

سررشه کلام: پوکی استخوان یکی از مناسب‌ترین واژه‌های فارسی برای ترجمه استئوپوروز است و خود گویای مشکل است ولی اصل ماجرا خیلی جدی است. توصیه می‌شود این بخش را کامل و حتی بیش از یک بار مطالعه فرمایید.

ترکیب و ساختمان استخوان

اسکلت انسان شامل استخوان قشری و متراکم است و لایه خارجی آن فشرده می‌باشد. هشتاد درصد توده استخوانی اسکلت را استخوان متراکم تشکیل می‌دهد و به صورت بارز در تنه استخوان‌های دراز قرار دارد. بیست درصد وزن اسکلت یه شکل استخوانهای اسفنجی یا متخلخل در مهره‌ها، استخوان‌های پهن و سر استخوانهای است. این نوع استخوان از نظر متابولیکی فعال‌تر بوده و بیشتر تحت تأثیر فاکتورهایی است که منجر به کاهش تراکم استخوان یا پوکی استخوان می‌شوند.

مواد معدنی مهم در استخوان شامل: نمک‌های کلسیم و فسفات‌ها هستند. تقریباً ۹۹ درصد کلسیم بدن در استخوان وجود دارد که به صورت عمدۀ کریستالی می‌باشد. ماده‌ی ارگانیک استخوان با کلاژن ایجاد می‌شود. همچنین موادی هستند که کلسیم و کلاژن را به هم می‌چسباند.

بازسازی استخوان

سیستم اسکلتی انسان یک پروسه مداوم ساختن استخوان، باز جذب شدن (از دست دادن) و بازسازی مجدد را طی می‌کند. سلول‌هایی همه فعالیت‌های اسکلتی شامل رشد و تعمیر را میانجی گری می‌کند، اما عملکرد اصلی آن‌ها بازسازی اسکلتی می‌باشد. بازسازی استخوان یک مکانیسم جایگزین است. میلیون‌ها واحد بازسازی مختلف در سیستم اسکلتی وجود دارد، اما فقط حدود ۲۰ - ۱۵ درصد استخوان را اشغال می‌کند.

پوکی استخوان

رو به زوال رفتن بافت استخوان منجر به شکننده شدن استخوان و در نتیجه افزایش ریسک شکستگی استخوان می‌شود. بافت استخوانی زنان در دهه ۲۰ غنی می‌شود و تا دهه ۴۰ بدون تغییر باقی می‌ماند و در دهه ۵۰ زمانی است که با نارسایی تخدمان‌ها، از دست دادن بافت استخوان تسریع می‌شود. با کاهش عملکرد تخدمان‌ها و کمبود استروژن یک افزایش سرعت در

بازسازی استخوانی با فعالیت سریع واحدهای بازسازی به وجود می‌آید ولی جذب استخوانی (از دست دادن) با سرعت بیشتری از جایگزینی استخوانی انجام می‌شود.

حدود دوسوم کاهش استخوان در زنان مسن می‌تواند مربوط به منوپوزو یک سوم مربوط به پیر شدن باشد. کاهش استخوان مرتبط با کمبود استروژن و زیاد شدن سن نتیجه افزایش فعالیت جذب (از دست دادن) می‌باشد. پوکی استخوان به صورت معمول استخوان‌های اسفنجی را بیشتر از استخوان‌های دراز تحت تأثیر قرار می‌دهد.

در سن منوپوز کاهش استخوان ۵٪ در استخوان متخلخل یا اسفنجی و ۱٪ در استخوان دراز در هر سال اتفاق می‌افتد (کاهش استخوان مربوط به سن ۱٪ در سال است)، این از دست دادن تسریع شده استخوان حدود ۲-۴ سال طول می‌کشد. تخمین زده می‌شود که زنان ۳۵٪ تراکم استخوان دراز و ۰٪ استخوان‌های متخلخل در مهره‌ها را در طول زندگی تا سنین پیری از دست می‌دهند.

استروژن و عملکرد استخوان: عملکرد اصلی استروژن در کاهش سرعت برداشت استخوانی و از دست دادن استخوان می‌باشد و استروژن از استخوان محافظت می‌کند.

پوکی استخوان بعد از منوپوز:

کاهش در محتوای معدنی استخوان، استخوان درد گفته می‌شود.

پوکی استخوان به کاهش تراکم استخوانی با از بین رفتن داریست گفته می‌شود.

اگر تراکم توده استخوان (BMD) چک شود میزان تراکم استخوان را نشان می‌دهد. چنانچه تراکم خیلی کم شود و میزان آن عدد منفی نشان دهد شدت پوکی استخوان را می‌توان ارزیابی کرد. رتبه T، میزان تراکم را نسبت به میانگین جمعیت جوان نشان می‌دهد. با عدد منفی ۱/۵ یعنی یک ۲/۵ و نیم برابر بیشتر در معرض پوکی استخوان است و با استخوان درد همراه است. عدد منفی ۲/۵ و بیشتر پوکی استخوان محرز است و میزان تراکم، ۲/۵ برابر کاهش یافته است. درمان نیاز است والا با شکستگی مهره‌ها و دیگر استخوانها روبرو می‌شوند. ممکن است شکستگی مهره همراه کمر درد شدید باشد و بعد از سه چهار هفته کمر درد بهبود یافته ولی اثر شکستگی مهره و تکرار آن در صورت عدم درمان وجود دارد.

پوکی استخوان می‌تواند به آسانی شکستگی در اثر ضربه‌های خفیف را ایجاد کند. شایع‌ترین علل پوکی استخوان عبارتند از:

- به هم ریختگی تعادل استخوانی وابسته به سن.
- کاهش استروژن پس از منوپوز
- کمبود ویتامین D
- مصرف سیگار
- رژیم غذایی با پروتئین حیوانی زیاد

- کم تحرکی
- لاغری و سوء تغذیه

- بودن در معرض فلزات سنگین مانند کادمیوم
- مصرف نوشابه زیاد (اسید فسفریک دارد).

- وجود بعضی از بیماریها، مانند بیماریهای غدد و کلیه

- با مصرف بعضی داروها مثل کورتون، وارفارین و داروهای اعصاب و ضد تشنج، پوکی استخوان بیشتر می‌شود ولی نمی‌توان داروهای فوق را بدون دستور پزشک قطع کرد.

از زمانی که دوره زندگی خانم‌ها در دوره‌ی منوپوز به صورت معنی داری افزایش یافته است پوکی استخوان بعد از منوپوز، یک مشکل اساسی از نظر سلامتی است. ارتباط پوکی استخوان و کمبود استروژن بیش از ۶۰ سال قبل شناخته شده است.

با کاهش استروژن، سرعت از دست دادن استخوان در زنان بعد از منوپوز بیشتر شده و نهایتاً باعث شکستگی استخوان در سنین پیری می‌شود. از این رو درمان با استروژن جایگزین یک مداخله‌ی مناسب و منطقی در خط اول برای جلوگیری و درمان پوکی استخوان می‌باشد. در زنان بعد از منوپوز درمان با استروژن جایگزین نه تنها کاهش استخوان را متوقف می‌کند، اما همچنین تراکم معدنی استخوان را نیز افزایش می‌دهد که این موارد با کاهش شکستگی همراه هستند. اثر استروژن بر روی سلول‌های استخوان هم به صورت مستقیم و هم غیر مستقیم برای بازسازی استخوان می‌باشد.

در گذشته استروژن جایگزین یک درمان اولیه برای ممانعت از پوکی استخوان بعد از منوپوز در نظر گرفته می‌شد. استروژن بعلاوه در کنترل علائم منوپوز و ممانعت یا به تأخیر انداختن احتمالی بیماری قلبی-عروقی مفید می‌باشد.

ولی بهر حال WHI در طرح زنان پیشگام سلامت (women's Health Initiative) مطالعاتی را در مورد مضرات مصرف استروژن - پروژسترون جایگزین انجام داد. آشکار شده است که درمان با استروژن و پروژسترون گرچه پوکی استخوان را کاهش می‌دهد اما ريسک بیماری قلبی و عروقی را در افراد مسن، کاهش نمی‌دهد و با افزایش ريسک کانسر پستان، سکته و لخته خونی وريدي همراه است.

در اين يافته‌ها مشخص شد که داروهایی غیر از استروژن پروژسترون، برای پیشگیری و درمان پوکی استخوان بعد از منوپوز توصیه شوند.

D: کلسیم- ویتامین

صرف آن لازم است. دریافت روزانه هزار میلیگرم کلسیم برای خانم‌های بعد از سن یائسگی ضروری است و ترکیبات کلسیم دار فراوانی وجود دارند که می‌توان از بین آنها انتخاب کرد. بیشتر قرص‌های کلسیم تقریباً به طور ثابتی حاوی ۲۵۰-۲۰۰ واحد بین المللی (IU) ویتامین D_۳

هستند و ویتامین D سبب بهبود و افزایش جذب کلسیم می‌شود. مصرف ویتامین D به صورت جداگانه روزانه ۸۰۰ واحد توصیه می‌شود. مصرف ویتامین D بیشتر از نیاز بدن مضر است.

درمان دارویی:

در زنان با پوکی استخوان با ریسک بالا برای بیماری، باید دارو توصیه شود که ممکن است شامل: بیس فسفونات ها bisphosphonate، (تعديل کننده گیرنده‌های استروژن (SERM)) کلسی تونین و ویتامین D باشد. توجه خاصی باید به زنان با شکستگی لگن شود زیرا در ریسک بالاتری برای شکستگی برای با ر دوم هستند.

بیس فسفونات ها:

داروهایی مانند الندرونیت توسط متخصص مربوطه در موارد پوکی استخوان تجویز می‌شود. آلندرونات یک مهار کننده بالقوه جذب و خوردگی استخوان می‌باشد. از دست رفتن استخوان را مهار می‌کنند. بیس فسفونات اصلی در کلینیک آلندرونات و رزیدرونات هستند. بیس فسفونات ها از طریق خوراکی داده می‌شوند و جذب کمی دارند. اثرات آن شامل اختلال شدید گوارشی مری و زخم معده می‌باشد. جذب آن به علت مصرف غذا و به خصوص شیر، کم می‌شود. بنابراین این دارو با معده خالی مصرف می‌شود.

نحوه تجویز: برای یک مورد واقعی پوکی استخوان یک قرص ده میلی گرمی روزانه (ویاهفته ای یک قرص هفتاد میلی گرمی) در هنگام صبح با شکم خالی و با یک لیوان پر از آب در حالت نشسته (برای جلوگیری از آسیب مری) استفاده شود. بیمار باید حداقل به مدت ۳۰ دقیقه بعد از خوردن قرص چیزی نخورد و نشسته یا ایستاده باشد، پس از آن صبحانه را میل کند. مکمل کلسیم و ویتامین D هم در طول دوره درمان باید مصرف شود. بعضی از آنها از طریق تزریقی استفاده می‌شود.

در هنگام مصرف آلندرونات و رزیدرونات باید از مصرف داروهایی که زخم مری ایجاد می‌کنند، پرهیز کرد. به نظر می‌رسد آلندورات بهتر تحمل شود و برای ده سال مؤثر است. اثرات مفید آلندرونات برای چندین سال از درمان ادامه دارد. اما کاهش تراکم استخوان که بعد از درمان متوقف شده بوده است، دوباره اتفاق می‌افتد. اگر چه سرعت این کاهش استخوان نسبت به موارد قطع هورمون جایگزین، بیشتر است.

تعديل کننده انتخابی گیرنده‌های استروژن:

رالوکسی فن تعديل کننده انتخابی گیرنده استروژن (SERM) است که برای پیشگیری و درمان پوکی استخوان مورد قبول واقع شده است. میزان تراکم استخوان را افزایش می‌دهد بدون آنکه

باعث تحریک آندومتر یا خونریزی رحمی شود. همچنین میزان بروز شکستگی مهره را کاهش می‌دهد. یکی از درمان‌های پوکی استخوان است. به هر حال تا حدی کمتر از استروژن و بیس فسفونات‌ها مؤثر می‌باشد.

کلسی توئین:

هدف استفاده: این دارو ممکن است به این خاطر در نظر گرفته شده باشد که سطح هورمون کلسی توئین بعد از یائسگی کاهش می‌یابد و منجر به پوکی استخوان می‌شود. جمعیت کمی درمان با کلسی توئین از راه بینی را جهت پوکی استخوان انتخاب می‌کنند. خط اول درمان نمی‌باشد اما برای بیمارانی که درد قابل توجه ناشی از یک شکستگی حاد پوکی استخوان دارند، توصیه شده است (به علت اثر تسکینی آن). اگر در طی ۴ هفته فروکش نکند درمان دیگری انجام می‌شود.

هورمون پاراتیروثید

یکی از درمان‌های پوکی استخوان در موارد پیشرفتی است.

استروژن و پروژسترون درمانی:

اگر برای تسکین علائم منوپوز مصرف می‌شود، برای استخوان هم مفید است اما، در زنان بعد از منوپوز، خط اول درمان پوکی استخوان یا استئوپروز نمی‌باشد، زیرا باعث افزایش ریسک سرطان پستان و سکته مغزی است.

استروژن‌های گیاهی:

یک نوع استروژن هستند که جزئیات شبیه استروژن ضعیف دارند، بعضی مطالعات گزارش کرده‌اند که اثرات مفیدی در تراکم استخوان در زنان بعد از منوپوز دارند.

درمان‌های غیر دارویی:

برای درمان غیر دارویی پوکی استخوان یا استئوپروز سه عامل وجود دارد: ۱- رژیم ۲- ورزش ۳- ترک سیگار. به علاوه بیمارانی که از داروهای کاهش دهنده بافت استخوان مثل کورتون‌ها استفاده می‌کنند شанс پوکی استخوان بیشتر است.

ورزش:

زنان با پوکی استخوان یا جهت پیشگیری از آن باید حداقل ۳۰ دقیقه ۳۰ بار در هفته ورزش کنند (به صورت محتاطانه). در میانسالی، ورزش‌های کششی، وزنه برداری و یوگا برای تعویت عضلات پشت، کمر و دیواره قفسه سینه مؤثر هستند. ورزش با بهبود در تراکم استخوان و کاهش ریسک شکنندگی مفصل ران در زنان مسن‌تر از تباطط دارد. هر رژیم ورزشی قابل تحمل برای وزن شامل پیاده روی قابل قبول است ورزش بر روی میزان تراکم استخوان در زنان قبل از منوپوز و بعد از منوپوز تأثیر مفیدی می‌گذارد. ورزش‌های حفظ تعادل و جلوگیری از سقوط اهمیت زیادی دارند. کف حمام سطح عاجدار باشد و پوشیدن کفش‌هایی که تعادل را مختل نکند.

فصل پنجم

یائسگے و مشکلات ادرار،
بے اختیار ادرار،
شل شدن کف لگن

سررشه کلام: قابل درک است که حس بدی دارد بانویی که با کوچکترین افزایش فشار داخل شکم، دچار بی اختیاری ادراری می‌شود. خیلی وقت است که این مشکل را داشته است ولی مسائل مهمتر در زندگی فرصت بررسی و درمان را به او نمی‌داده است. شاید هم این مشکلات به دلیل افزایش سن و کمبود هورمون بیشتر شده است. راه چاره‌ای وجود دارد.

دستگاه ژنیتال و سیستم ادراری - تحتانی زنان بدلیل داشتن خاستگاه اولیه جنینی مشترک، در ارتباط با یکدیگر هستند. گیرنده‌های استروژن، به وفور در واژن و رحم انسان یافت می‌شوند و از اولین ارگان‌های هدف هورمونی هستند. گیرنده‌ها هم چنین در بخش تحتانی مجرای ادراری و مثانه با غلظت زیاد یافت می‌شوند. از این‌رو کاملاً طبیعی است که نازکی دستگاه ژنیتال بدلیل کمبود استروژن بر روی دستگاه ادراری تحتانی نیز اثر خواهد گذاشت و سبب عفونت و بی اختیاری می‌گردد.

عفونت ادراری:

در زنان شایع تراز مردان است که بدلیل کوتاهی طول مجرای ادرار و نزدیکی به معقد می‌باشد. در طی یائسگی در واژن تغییراتی ایجاد می‌شود و کاهش استروژن یا باقی ماندن ادرار در مثانه و تخلیه ناکامل ادراری همراه است. علائم تکرر ادرار و دفع اورژانسی ادرار می‌تواند بعلت عفونت ادراری باشد و زنان فعل از نظر جنسی را مستعد ابتلاء به عفونت ادراری می‌نماید. در نتیجه آن علائم فوریت در حس ادرار داشتن، تکرر ادرار، سوزش ادرار و حتی ادرار خونی و بی اختیاری ادرار در طی یائسگی ایجاد می‌شود. اگرچه عفونت قارچی دستگاه ادراری نادر است، اما عفونت قارچی در زنانی که دارای سوند فولی ثابت هستند، زنان با دیابت، استفاده طولانی مدت از آنتی بیوتیک، درمان با داروهای سرکوب کننده سیستم ایمنی و کورتون، می‌تواند دیده شود. عفونت‌های سیستم ادراری می‌تواند هم سیستم ادراری طبیعی و هم سیستم ادراری مشکل دار مثل انرمالی‌ها را درگیر نماید.

عفونت ادراری راجعه به صورت عفونت ادراری درمان شده بیشتر از دو بار در طی شش ماه یا بیش از سه بار در یک سال توصیف می‌شود. حال آنکه عود عفونت سیستم ادراری زمانی است که ارگانیسم مسؤول عفونت، سه هفته بعد از درمان مجدداً از نمونه ادرار جدا شود.

تشخیص عفونت ادراری می‌تواند بوسیله آزمایشات زیر پیگیری شود:

- نمونه و کشت ادرار (آنالیز روتین ادرار)

- مطالعات تصویری و سونوگرافی

— سیستوسکوپی: این تست در زنانی که عفونت‌های راجعه دارند انجام می‌شود.

مدیریت و درمان:

درمان ضد باکتریایی باید بعد از آماده شدن کشت تعیین شود. تکرار کشت ادرار بعد از کامل شدن دوره درمان آنتی بیوتیکی به منظور بررسی عفونت انجام می‌شود. آرامش دهنده‌های عضله صاف کمک کننده هستند.

قلیایی کننده ادراری هم چنین منجر به ایجاد تسکین چشمگیری می‌شوند. رعایت بهداشت ناحیه تناسلی و دور مقعد در نتیجه موفقیت آمیز درمان و ممانعت از عفونت راجعه، مهم است. افزایش مصرف مایعات، تداوم در ادرار کردن و اجتناب از پوشیدن لباس‌های تنگ توصیه می‌شود. استفاده موضعی کرم استروژن در واژن در زنان پس از یائسگی از تجمع باکتری جلوگیری می‌کند.

بی اختیاری ادرار:

مشکل بی اختیاری ادرار از سینین قبل از یائسگی شروع می‌شود و در فاز پس از یائسگی زندگی، تشدید می‌شود. میزان فوریت درادرار کردن – تکرار ادرار – شب ادراری – عفونت راجعه دستگاه ادراری و تشدید بی اختیاری بعد از یائسگی بدلیل کاهش استروژن افزایش می‌یابد. مثانه ناپایدار: علت اصلی ناپایداری در مثانه؛ انقباض خودبخود عضله مثانه است، زمانی که بیمار سعی می‌کند از خروج ادرار جلوگیری کند. علت آن می‌تواند هم عوامل عصبی، هم غیر عصبی باشد.

مشکلات مهمی از قبیل عفونت ادراری، افتادگی رحم و دیواره واژن، واژن آتروفیک، سنگ مثانه و تومور مسؤول ناپایداری عضله مثانه هستند. تاریخچه زایمانی، جراحی لگن در گذشته، دیابت در خانواده و ... باید در نظر گرفته شود و معاینات فیزیکی هم انجام شود. سونوگرافی در تشخیص هر نوع سنگ یا تومور و باقیمانده ادرار کمک کننده است. مشکل می‌تواند بصورت دارویی یا جراحی کترل شود.

جدای از درمان دارویی، تعدیل رفتار، آموزش‌های مربوط به مثانه و ورزش‌های Kegel مفید هستند (انقباض عضلات لگن شبیه به آنچه در حین ادرار کردن، جریان ادرار را با انقباض عضلات قطع کنند). و زمانی که روش‌های غیر جراحی با درمان‌های دارویی همراه شوند نتایج بهتری حاصل خواهد شد.

بی اختیاری استرسی:

این ناراحت کننده ترین حالت است که زن را در حول و حوش یائسگی و پس از آن تحت تأثیر قرار می‌دهد. خروج مقدار کمی از ادرار بدون کترل، به هنگام سرفه، عطسه و خنده، همزمان با

افزایش فشار داخل شکمی ناگهانی، توصیف می‌شود. بی اختیاری استرسی بدليل افزایش فشار داخل مثانه‌ای نسبت به فشار داخل مجرای ادرار ایجاد می‌شود. دلیل واقعی بی اختیاری استرسی می‌تواند به دلیل نزول غیر طبیعی گردن مثانه باشد که منجر به عدم ارسال مساوی فشار داخل شکمی به پیشابرای ابتدایی می‌شود. از علل دیگر می‌تواند عفونت ادراری راجعه باشد که منجر به آسیب مجرای ادرار می‌شود. این اختلال معمولاً در زنان پیرتر رخ می‌دهد. ضعف بافت حمایتی قسمت‌های پایین پیشابرای هم در بی اختیاری استرسی دیده می‌شود. در ارزیابی بی اختیاری باید سابقه مشکلات کنونی، دیابت، سکته و اختلالات عملکرد نخاع کمری و غیره را در نظر داشت که ممکن است منجر به بی اختیاری ادرار شوند. هر نوع سابقه‌ای از سرفه مزمن، یبوست، جراحی‌های زنان و سابقه مصرف دارو نیز باید در نظر گرفته شود.

بی اختیاری استرسی در واقع شایعترین مشکل ادراری منوپوزاست و ممکن است از ابتدای منوپوز ایجاد شود یا این که مشکلی از قبل وجود داشته و پس از منوپوز تشدید شود. ممکن است همراه افتادگی رحم (پرولاپس) باشد یا نباشد.

یک پرولاپس درجه بالا می‌تواند علائم بی اختیاری استرسی را بپوشاند و بعد از جراحی ترمیم پرولاپس، علائم بی اختیاری استرسی ظاهر شود. بنابراین قبل از جراحی پرولاپس باید علائم SI یا بی اختیاری استرسی از بیمار سئوال شود و نیز بعد از اصلاح پرولاپس در وضعیت معمول بی اختیاری استرسی باید بررسی شود.

اداره بی اختیاری استرسی:

برای اداره بی اختیاری استرسی لازم است که قبل از متول شدن به جراحی‌های اصلاحی، محافظه کارانه وغیر جراحی، درمان شوند. اداره محافظه کارانه بیشتر به زنانی اختصاص دارد که مشکل طبی و پزشکی دارند. اداره محافظه کارانه شامل عوامل ذکر شده ذیل می‌شود:

آموزش و مدیریت رفتاری:

یک قدم اولیه و ساده است که همکاری کامل بیمار را می‌طلبد و نتایج آن معمولاً پس از چندین هفته مشخص و ظاهر می‌شود. آموزش از طریق آگاهی دادن گروه‌های بهداشتی و به کمک بروشورها سودمند بوده است.

تغییرات رژیم غذایی:

در ابتدای راه، رژیم غذایی پر فیر و دریافت مایعات کافی برای جلوگیری از یبوست یک راه ساده است. تمایل عموم بر محدودیت دریافت آب است که صحیح نیست و باید موضوع بخوبی و به نحو شایسته‌ای توضیح داده شود. کاهش نوشیدن مایعات دارای کافین مهم است.

آموزش مثانه:

زنان آموزش می‌بینند در اولین هفته برای ادرار کردن زود به زود حتی در فقدان میل به ادرار کردن، در فواصل ۳۰-۶۰ دقیقه ادرار کنند، متعاقباً فاصله دفع، بتدریج ۳۰ دقیقه طولانی تر می‌شود تا اینکه فواصل دفع ادرار به ۳-۴ ساعت برسد.

ورزش عضلات کف لگن:

ورزش‌های Kegel مفید هستند (انقباض عضلات لگن شبیه به آنکه در حین ادرار کردن جریان ادرار را خودشان بطور ارادی با انقباط عضلات قطع کنند).
دارو درمانی: در زنان یائسه که از بی اختیاری استرسی رنج می‌برند، استروژن نقش قابل توجهی را ایفا می‌کند.
اعمال جراحی مختلف مطرح هستند ولی احتمال عود وجود دارد.

شل شدن کف لگن در یائسگی

منوپوز یک تغییر همه جانبی در زندگی یک زن است و تغییرات هورمونی، تمام سیستم‌های بدن و بیشتر ارگان‌های مربوط به ژنتیال و بافت نگهدارنده آن را تحت تأثیر قرار می‌دهد. این تغییرات در کف لگن بخصوص شل شدن عضلات و عوارض آن بحث می‌شود.

کف لگن یک بافت نگهدارنده خیلی مهم هنگام ایستادن است که بافت‌های همبند و عضلات کف لگن را تشکیل می‌دهند. فضای خالی ته لگن را پر می‌کنند و ارگان‌هایی مثل مجرای ادرار، مثانه، واژن، رحم و رکtom را در جای خود نگه می‌دارند. فقدان استروژن در سنین منوپوز منجر به کاهش خونرسانی به کف لگن و آتروفی آن می‌شود. درنتیجه یکسری تغییراتی ایجاد می‌شود تا منجر به پرولاپس احشایی شود که قبلًاً توسط کف لگن محافظت می‌شد. در کسانی که بدنبال زایمان یا جراحی‌های قبلی به این بافت محافظت آسیب وارد شده تغییرات منوپوز شدیدتر خود را نشان می‌دهد و می‌تواند روی شیوه عملکرد ادراری و مدفوع و رابطه جنسی تأثیر گذار باشد.
فقدان استروژن و آتروفی ثانویه و ضعف عضلات کف لگن منجر به کشیدگی و شل شدن آن می‌شود. در نتیجه باعث نزول یا پرولاپس ارگان‌هایی می‌شود که قبلًاً توسط عضلات کف لگن محافظت می‌شده است.

عارض شل شدن کف لگن

شل شدن کف لگن منجر به تغییر آناتومی و عملکرد تمامی ارگان‌های مجاور می‌شود.
مشکلات اداری: بی اختیاری ادرار استرسی، عفونت ادراری و سایر مشکلات اورولوژیک نیز می‌تواند برای زنان بعد از سن یائسگی هراز چندگاهی آزار دهنده باشد. گاهی اوقات یک

پرولاپس بزرگ می تواند به طور حادی منجر به بسته شدن مجرای ادرار و انسداد ادراری شود. حتی پرولاپس مختصر نیز می تواند در شروع ادرار کردن مشکل ایجاد کند. بیمار با افتادگی دیواره واژن ممکن است احساس تخلیه ناکامل ادرار داشته باشد.

مشکلات مجرای ژنتال

پرولاپس ژنتال

پایین افتادگی رحم و دیواره های واژن:
اصلاح پرولاپس، به روش جراحی:

روش جراحی پایین افتادگی رحم درمان قطعی با نتایج بهتر و طولانی مدت است ولی باید بخاطر داشت که در بیمارانی که مشکل پرولاپس دارند، بافتھائی که باید ارگانهای پرولاپس را حمایت کند واقعاً ضعیف هستند. در نتیجه در بعضی موارد منجر به شکست درمان بعد از جراحی می شوند. در صورتی که بافت طبیعی فرد ضعیف و آترونیک باشد ممکن است نیازمند حمایت اضافی با مواد مصنوعی شبیه بافت یا مش mesh باشد. اثرات درمان با استفاده از مش، طولانی تر می شود.

یک مشکل شایع در جراحی پرولاپس در زنان مسن، برداشتن بافت بیش از اندازه لازم در حین جراحی است که منجر به ایجاد یک واژن کم عمق و تنگ می شود. واژن کم عمق باعث بروز مشکل در هنگام نزدیکی می شود. یک واژن تنگ می تواند باعث جلوگیری از عود مجدد پرولاپس شود، ولی مشکلاتی در مقایبت ایجاد می کند.

اختلالات جنسی

با تغییر شیوه زندگی، فعالیت جنسی در زمان بعد ازمنوپوز، بیشتر شده است. ضعف عضلات کف لگن و پرولاپس ژنتال موجب تغییر رفتارهای جنسی به صورت مختلف می شود. شکایت شایع احساس برآمدگی دیواره واژن یا عدم لذت بردن بعلت باز بودن دهانه واژن می باشد. بعلاوه یک پرولاپس بزرگ می تواند باعث احساس ناخوشایند بودن شده و همچنین می تواند بر روی ارضاء میل جنسی اثر بگذارد.

اصلاح جراحی پاسخی به مشکلات جنسی بعلت پرولاپس می باشد. حین اصلاح جراحی باید در نظر داشته باشیم اصلاح طوری صورت گیرد که واژن با عمق و پهناهی نرمال ایجاد شود.

اختلال عملکرد مقعد و رکتال (انتهای روده بزرگ)

بعلت نزدیکی رکتوم و کانال آن به واژن، دیواره واژن می تواند روی عملکرد رکتال اثر داشته باشد.

تغییرات عملکرد مقدود و رکتال شامل:

بیوست، بی اختیاری گاز یا مدفوع وقتی ضعف اسفنگتر وجود دارد. ایجاد توده مدفوعی در انتهای روده بزرگ که می‌تواند منجر به ایجاد مدفوع سفت و متعاقباً شقاق شود. مشکلات رکتال در اثر اختلال در دیواره خلفی واژن ایجاد می‌شود که باید ترمیم شود. اغلب این نقص قابل تشخیص و درمان است.

پساری (حلقه واژن): پساری‌ها برای درمان کوتاه مدت پایین افتادگی رحم و دیواره‌های واژن مؤثرند. پساری بصورت منظم باید تمیز شود. در زنان خیلی مسن و آنهایی که نمی‌توان جراحی انجام داد استفاده می‌شود.

نتیجه گیری و نکات کلیدی:

شل شدن عضلات لگنی یک مشکل شایع در سنین یائسگی است. کمبود هورمون استروژن و آتروفی بافتی متعاقب آن شایعترین علت شل شدن کف لگن می‌باشد. تظاهرات آن به صورت اختلالات عملکرد ادراری تناسلی و رکتال می‌باشد. با وجود اینکه درمان‌های حمایتی مثل فیزیوتراپی و پساری می‌تواند منافع موقتی داشته باشد، ولی اصلاح جراحی و ترمیم نتایج طولانی‌تری در پی دارد. در موارد پرولاپس تناسلی ترمیم نقایص با مش یک روش پیشنهادی است.

فصل ششم

یائسگے و بیماریاں خوش خیم و بد خیم

سررشنط کلام: چه خوب که تاکنون فرصتی برای مریض شدن نداشته است. حالا هم که بعد از سالها دویدن، کار و سامان دادن به زندگی و خانواده می خواهد کمی احساس آسایش و استراحت داشته باشد، سروکله بیماری پیداشده است. بیماری های معمولی قابل حل است ولی مشکلات جدی نیاز به تحمل واستقامت و نیز همراهی و مساعدت افراد خانواده دارد. زنان استقامت کردن مقابل مسائل را تا این سنین فراگرفته اند و بر این مشکلات هم می توانند فائق آیند. چاره کار، توجه به سلامتی، غربالگری و تشخیص زودرس و به موقع است تا آسانتر زمینه حل مشکل فراهم شود.

زنان در مرحله عبور از یائسگی، تحت تأثیر کمبود استروژن، تغییرات افزایش سن و نیز تغییرات گوناگون در خصوصیات بیماری هستند. این تغییرات تحت عنوان سندروم متابولیکی یائسگی شرح داده شده، که ضرورتاً شامل چاقی، مقاومت به انسولین (دیابت) و اختلال چربی است. مشخصه های این سندروم شامل: -افزایش کلسترول - کاهش چربی مفید -افزایش چربی مضر- افزایش وزن با اختلالات چربی آندروغنی و چاقی مرکزی - افزایش مقاومت به انسولین و افزایش خطر لخته خون هستند.

بنابراین با وجود سندروم متابولیکی یائسگی، زمینه مناسب در زنان برای پیشرفت بیماری های گوناگون قلبی عروقی، عصبی و متابولیکی وجود دارد. به عنوان مثال دیابت، فشار خون، کم کاری تیروئید، مشکلات مرتبط با کاهش سطح استروژن در بدن است و با هورمون درمانی جایگزین علائم برمی گردد.

وقایع قلبی عروقی:

بیماری های قلبی و عروقی در نهایت علت مرگ و میر و عوارض در ۵۴٪ زنان هستند. میزان مرگ و میر وابسته به بیماری قلبی و عروقی در زنان و مردان به دلیل افزایش سن است. در زنان با بیماری قلبی و عروقی هورمون درمانی جایگزین (HRT) در پیشگیری از بیماری قلبی سودی ندارد. زنان با خطر بیماری عروق قلبی احتمالاً HRT یا هورمون درمانی جایگزین برایشان سودمند است. البته شروع مصرف HRT با هدف اولیه جلوگیری از بیماری قلبی در این زمان مناسب نیست.

تمام زنان تحت هورمون درمانی جایگزین (HRT) باید از نظر قلبی ارزیابی شوند.

اختلالات عصبی:

مطالعات انسانی و حیوانی نشان داده‌اند که استروژن‌ها عملکردهای حمایتی عصبی دارند و کاهش سطوح استروژن ممکن است سبب از دست دادن یا کاهش حافظه شود. همچنین مشخص شده است که زنان بیشتر در معرض خطر بیماری آلزایمر هستند.

این موضوع ممکن است که توصیه کند هورمون درمانی جایگزین یا HRT یک اثر سودمند بر مشکلات عصبی دارد. در هر حال آزمایش‌های کنترل شده تصادفی و چند گانه جهت نشان دادن هر گونه پیشگیری اولیه یا ثانویه در بهبود عملکرد شناختی در زنان مبتلا به آلزایمر با شکست مواجه شده است، همچنین هیچ تاثیری در روند بیماری نداشته است. چندین مطالعه طولانی مدت اثر هورمون درمانی جایگزین یا HRT را بر روند شناختی ناشی از افزایش سن و خطر جنون ارزیابی می‌کنند. مطالعه زنان پیشگام سلامت یا WHI نشان داد که HRT ممکن است درواقع خطر سکته مغزی را در زنان در معرض خطر افزایش دهد. این ممکن است وابسته به خطر لخته شدن‌های مربوط در سندروم متابولیکی یائسگی باشد.

بنابراین HRT نباید برای پیشگیری ثانویه بیماری‌های مغزی و عروقی استفاده شود.

شلی و پس رفتگی قدرت عضلات:

کاهش غیر ارادی توده عضلانی همراه با افزایش سن است. علل:

- سن
- تغیرات رژیم و متابولیسم پروتئین
- آتروفی ناشی از عدم حرک
- سیستم ایمنی مربوط به استحکام عضلات.

قدرت عضلات زنان تا ۴۰ سالگی به دست آمده و تا ۵۰ سالگی ادامه می‌یابد. این امر در مردان تا ۶۰ سالگی ادامه دارد.

در زنان قدرت عضلانی درسه سال اول با سرعت زیادی کاهش می‌یابد. رژیم استروژن و پروژسترون سودمند است، اما هنوز هیچ اطلاعاتی از رالوکسیفن و استروژن گیاهی در دسترس نیست. در این زمان قطعاً ورزش پس رفتگی قدرت عضلات را کاهش می‌دهد. مطالعات بیشتر نیاز به ارزیابی HRT بر آن دارد.

چشم‌ها و استروژن:

جبهه‌های گوناگونی از ناتوانی‌های بینایی در سنین بالا شناخته شده است.

- تاری دید وابسته به افزایش سن
- کدر شدن قشری
- تحلیل عضلات چشمی وابسته به افزایش سن

- افزایش فشار داخل چشم
علت اصلی نواقص بالا کاهش استروژن می‌باشد. جایگزینی استروژن منجر به بهبود و کاهش شیوع شکایات می‌شود.

اختلالات عملکرد تیروئید:

تغییرات عملکرد هورمون تیروئید و هورمون‌های تخدمان منجر به تغییر کارکرد سایر غدد بدن می‌شود. پر کاری تیروئید منجر به کاهش استخوان‌ها به خصوص استخوانهای دراز می‌شود و بنابر این از آنجایی که در نتیجه افزایش عملکرد تیروئید کاهش توده استخوانی اتفاق می‌افتد، استفاده از HRT در زنان مبتلا به پر کاری تیروئیدی برای جلوگیری از کاهش استخوان سازی مفید است.

سندرم تخدمان پلی کیستیک یا PCOS و منوپوز

زنان با سندرم تخدمان پلی کیستیک علائم چاقی، موهای زاید، آکنه، پرمومی، تأخیر پریود، ناباروری را در سنین باروری تجربه می‌کنند. سندروم متابولیک در آنها شایع است. این بیماران با چهار مشکل اساسی روبرو هستند.

- فشار خون بالا
- عدم تحمل مواد قندی
- مقاومت انسولین - افزایش انسولین در خون
- بیماری‌های قلبی عروقی

بیماران با دیابت و چربی خون بالا، ریسک بالایی برای مرگ براثر موارد قلبی عروقی داشته‌اند. تغییرات عروقی آسیب زرا در سندرم تخدمان پلی کیستیک یا PCOS و منوپوز مشترک می‌باشد. در مطالعه سلامت پرستاران که رابطه اندکس توده وزن (BMI) و مرگ و میسر را بررسی می‌کند افزایش وزن بیش از ۱۰ کیلو گرم بعد از ۱۸ سالگی باعث افزایش خطر مرگ در زنان می‌شود. این مطالعه مرگ‌های قلبی عروقی در منوپوز را شامل نمی‌شود. مطالعه‌ای روی افراد تخدمان پلی کیستیک یا PCOS انجام شده با مقایسه این دو گروه بیماران تخدمان پلی کیستیک یا PCOS و یائسه، ضایعات عروقی مشترکی دیده شد.

در این سندروم، استروژن بیشتری تولید می‌شود ولی تغییرات سطح استروژن در سندرم تخدمان پلی کیستیک یا PCOS هیچ اثری روی فعل و انفعالات مغزی ندارد. در حالی که در منوپوز، استروژن درمانی باعث فعال شدن مغز در حین تست حافظه می‌شود.

استخوان در تخدمان پلی کیستیک یا PCOS و منوپوز

باعث افزایش آنдрوژن خون می‌شود. افزایش آندروغن روی تراکم مواد معدنی استخوان آثر می‌گذارد و مانع عوارض متعدد پوکی استخوان می‌شود. آندروغن بالا باعث کاهش از دست دادن مواد معدنی استخوان می‌شود و پوکی استخوان را به تأخیر می‌اندازد.

منوپوز به علت جراحی منجر به افت ناگهانی و شدید استروژن و آندروغن می‌شود و در نتیجه باعث افزایش از دست دادن استخوان می‌شود. در مطالعات اخیر نقش مهم تستوسترون در زنان و استروژن در مردان به اثبات رسیده است. دریافته‌های مختلف وجود ارتباط مستقیم بین سطوح سرمی تستوسترون و استروژن با تراکم معدنی استخوان به اثبات رسید.

می‌دانیم که در PCOS به علت بالا بودن هورمون مردانه تخدمان یا آندروغن خون، پوکی استخوان کمتر است.

آندروغن و ریسک شکستگی استخوان در منوپوز:

ارتباط مستقیمی بین سن و وقوع شکستگی در سر ران و کمر و در نواحی دورتر وجود دارد. بدنبال آن تراکم املاح استخوان کاهش می‌یابد و با از دست رفتن تولید استروژن و آندروغن ارتباط دارد. کمبود استروژن ثابت کرد که مسئول پوکی استخوان می‌باشد اما تولید آندروغن در ثابت نگه داشتن تراکم املاح استخوان نقش مساوی دارد و آندروغن نقش مهمی در جلوگیری از پوکی استخوان دارد. بنابراین PCOS که با افزایش آندروغن خون ارتباط دارد مانع پوکی استخوان می‌شود و افراد PCOS که چهار منوپوز می‌شوند در مقایسه کمتر در معرض خطر پوکی استخوان و شکستگی هستند.

تومورهای بدخیم در یائسگی

سن، یکی از بزرگ‌ترین ریسک فاکتورهای انتشار و گسترش سرطان است. در زنانی که بین ۴۰-۲۰ ساله هستند ریسک سرطان ۱/۵ برابر افزایش می‌یابد و در سنین ۶۵-۸۵ تا ۱۷ درصد افزایش می‌یابد. بیشتر ازینجا درصد همه سرطان‌ها بعد از منوپوز اتفاق می‌افتد و شصت درصد همه سرطان‌هایی که منجر به مرگ می‌شوند بعد از ۶۵ سال است. محل‌های شایع سرطان در زنان یائسه شامل پستان، ریه‌ها، کولو رکتال، رحم و تخدمان است.

طبق بررسی‌های انجام شده و نتایج نهایی ۷۵ درصد سرطان‌های مغز استخوان و شصت درصد سرطان‌های خون و غدد لنفاوی در افراد شصت سال به بالا اتفاق می‌افتد. درگروهی از مردم به صورت فامیلی ریسک سرطان به طور معنی داری افزایش می‌یابد. این تعداد مستلزم برنامه ریزی و مراقبت‌های بهداشتی هستند تا با پیشگیری و تشخیص زودرس و درمان سرطان مدوا شوند.

پر واضح است که نخستین گام برای رسیدن به هدف، توجه بانوان و تشخیص زودرس به وسیله کارکنان بهداشتی است.

سرطان پستان

بیشترین شیوع سرطان پستان در دهه پنجم و شیوع بعدی در زنان ۶۵ سال است و شیوع آن با سن افزایش می‌یابد. تقریباً در دهه پنجم دریک نفر از هر هشت زن در طول عمر خود، سرطان پستان دیده می‌شود. سرطان پستان با توده بدون درد در معاینات روتین یا با ماموگرافی تشخیص داده می‌شود. سایر تغییرات شامل ترشحات و فرورفتگی نوک پستان، پوست پرتابالی یا لمس توده زیر بغل است.

شیوع سرطان پستان در زنان با افزایش سن افزایش می‌یابد، بزرگ‌ترین شانس، تشخیص زودرس و کشف علائم در پستان است.

پروژسترون و نیز استروژن‌ها عامل اصلی رشد هورمونی بافت پستان هستند. عدم تخمک گذاری مژمن ریسک بدخیمی‌های بعد ازیائسگی را افزایش می‌دهد. اداره سرطان پستان بستگی به شدت بیماری در مراحل اولیه و پیشرفت‌های دارد. بیش از دو دهه قبل درمان کانسر واژه پستان از عمل برداشتن پستان‌ها یا ماستکتومی به حفظ پستان تغییر یافته است. درمان سرطان پیشرفت‌های پستان با ماستکتومی یا شیمی درمانی قبل از عمل است. امروزه جراحی محافظه کارانه پستان انجام می‌شود. درمان تكمیلی شیمی درمانی به خوبی شناخته شده است. شیمی درمانی ترکیبی ریسک ریسک اعود و مرگ را کاهش می‌دهد. مصرف تکمیلی تاموکسیفین در بیماران با تومورهای گیرنده مثبت استروژن موثر است. برداشتن تخمدان‌ها موجب سرکوب سرطان پستان می‌شود. در بیماران درسینین قبل ازیائسگی سرکوب تخمدان جهت درمان کانسر عود کننده پستان بکار می‌رود.

پنج سال مصرف تاموکسیفین موجب کاهش عود در زنان با گیرنده استروژن می‌باشد. صرف نظر از وضعیت منوپوز و سن، مثبت یا منفی بودن غدد لنفاوی، شواهدی به نفع مصرف آن در کسانی که گیرنده‌های استروژنی ضعیف دارند وجود ندارد. اثر استفاده از شیمی درمانی با دوز بالا متفاوت است.

گرچه مصرف تاموکسیفین بیشتر در زنان بعد از یائسگی مؤثر می‌باشد. در افراد کمتر از ۵۰ سال هم ۵۰٪ خطر کاهش می‌یابد. مصرف تاموکسیفین در بیمارانی که بمدت ۵ سال تاموکسیفین می‌گیرند موجب کاهش شیوع کانسر پستان در سمت مقابل می‌شود. کاهش خطر با سن ارتباطی ندارد. بطور خلاصه گرچه یائسگی با بدخیمی همراه است روش‌های درمانی مستقل از سن و وضعیت هورمونی است.

سرطان رحم (آندومتر)

شایع ترین سرطان ارگان باروری زنان است. معمولاً سرطان آندومتر زود تشخیص داده می‌شود. خونریزی‌های بعد از یائسگی باید به عنوان علامتی از سرطان آندومتر رحم در نظر گرفته شود. نمونه گیری از آندومتر برای تشخیص قابل اعتماد است و باعث می‌شود تا درمان سریعتر صورت گیرد.

نداشتن تخمک گذاری مزمن به صورت پریودهای چندماه یکبار، ریسک سرطان آندومتر را تا ۵ برابر افزایش می‌دهد. منیپوز دیررس بعد از سن ۵۲ سال ممکن است ریسک سرطان آندومتر رحم را تا ۳ برابر افزایش دهد. دیابت، چاقی، سابقه نازایی، قاعدگی‌های نامنظم، سابقه سرطان پستان و استفاده از تاموکسیفون نیز نقش دارند. درمان شامل برداشتن رحم (هیستروکتومی) و تخدمانها است. برای کسانی که تحمل جراحی را ندارند، اشعه درمانی روش مورد قبولی برای سرطان آندومتر است.

ارزیابی‌های قبل از عمل شامل بررسی قلبی عروقی، کلیوی، ریوی و عملکرد کبدی، شرایط روحی و تغذیه می‌باشد. تومور باید به دقت ارزیابی شود. شیمی درمانی و پروژسترلون به عنوان درمان کمکی جهت جلوگیری از گسترش آن بررسی شده است. نشان داده شده افراد دارای تومور با گیرنده مثبت پروژسترلون به پروژسترلون پاسخ می‌دهند. در افراد دارای گرفتاری ریه جهت سرکوب کامل سرطان، پروژسترلون به تنها بی کافی است.

سرطان تخدمان

شیوع سرطان تخدمان بعد از سال‌های باروری و یائسگی افزایش می‌باید، تشخیص آن در مراحل اولیه مشکل می‌باشد و در بیشتر مبتلایان، در مرحله پیشرفته آن تشخیص داده می‌شود. این بیماران با تاریخچه‌ای از اتساع شکم و تنگی نفس مراجعه می‌کنند. امروزه با کاربرد سونوگرافی زودتر تشخیص داده می‌شود.

بانوانی که خود یا فامیل نزدیک آنان سرطان پستان داشته‌اند، سابقه نازایی و زمینه ارشی در افزایش سرطان تخدمان دخالت دارند.

صرف قرص‌های جلوگیری از باروری، اثر پیشگیری از سرطان تخدمان را دارد. همچنین بستن لوله‌ها و یا برداشتن رحم، خطر سرطان تخدمان را کاهش می‌دهد. جراحی مؤثرترین درمان در مراحل اولیه بیماری بوده و نقش مهمی در تشخیص و محدود کردن بیماری دارد. درمان تکمیلی وابسته به جراحی تجسسی می‌باشد و نقش مهمی در پیش آگهی بالینی دارد.

جراحی اولیه در کاهش حجم کانسر تخدمان مؤثر بوده و شامل خارج کردن رحم یا هیستروکتومی از راه شکم، خارج کردن تخدمانهای دو طرفه است و بر جای نگذاشتن باقیمانده یا توده به اندازه یک سانتی‌متر یا بیشتر می‌باشد. درمان تکمیلی با شیمی درمانی است. شیمی درمانی قبل از عمل

هم در سرطان پیش رفته تحمدان و بعد از تأیید تشخیص مؤثر می باشد. اگرچه بررسی قابل عمل بودن تومور به وسیله معاینه بالینی یا تکنیک های تصویر برداری مشکل است. در افراد با کانسر پیش رفته تحمدان شیمی درمانی اولیه قبل از انجام جراحی برداشتن حجم تومور انجام می شود. در افرادی که شیمی درمانی را قبل از جراحی اولیه دریافت کرده اند کیفیت زندگی بهبود می یابد بدون آن که به کاهش عوارض منجر شود.

بررسی مجدد با عمل به منظور تعیین پاسخ درمانی در افرادی که شیمی درمانی را بعد از جراحی اولیه دریافت کرده اند انجام می شود. گرچه شواهد کمی مبنی بر موثر بودن عمل مجدد در بقاء بیماران وجود دارد.

در تمام بیماران مبتلا به کانسر تحمدان به استثناء مرحله اولیه شیمی درمانی تکمیلی توصیه می گردد.

سرطان ولو

سرطان ولو، بیشتر در زنان بعد از منوپوز تشخیص داده می شود. شایع ترین سن بروز آن درده هفتم زندگی می باشد. خارش ولو، خونریزی، لکه های تغییر رنگ پوست، درد، زخم و سوزش شایع ترین علائم آن است. بنابراین توجه ویژه به تشخیص سرطان ولو در مراحل اولیه باید داده شود.

فصل هفتم

هورمون درمانی: آرے یا نه
نظرات موافق و مخالف در مورد درمان
جایگزینی هورمونی (HRT^۱)

^۱ Hormone Replacement Therapy (HRT)

سررشنطه کلام: شخصت سال است که این هورمونها تولید می‌شوند. فواید آن مطرح و توصیه می‌شود. زنان می‌بینند که مشکلات یائسگی تا حد زیادی برطرف شده است و میلیون‌ها زن در دنیا آنرا استفاده می‌کنند. بعد از چندی، نتایج مطالعات مبنی بر عوارض هورمونها (عموماً تشکیل لخته و آمبولی) منتشر می‌گردد و مصرف آن در دنیا بطور چشمگیری کم می‌شود. مجدداً با مقدار کمتر دارو در قرص‌ها و بعضاً تغییر دارو و معروفی آن، مصرف آن فزونی می‌گیرد. آخرین بار مطالعه زنان پیشگام سلامت به دلیل افزایش خطر تشکیل لخته خون و آمبولی و نیز مقدار کمی افزایش در سرطان پستان، ادامه مطالعه متوقف شد. این دور تسلسل ادامه دارد. شاید منطقی‌تر باشد که مصرف هورمونها را کاملاً تأیید و یا رد نکنیم. آخرین مطالعات مصرف آنرا با کمترین مقدار، برای مدت کوتاه و فاصله کم از یائسگی، برای کسانی که به دلیل کمبود هورمونی در مضيقه باشند توصیه می‌نماید.

مقدمه

مفهوم درمان جایگزینی هورمونی (HRT) به طور عام به معنی جایگزین کردن کمبودهای هورمونی زنان است.

نحوه تأثیر HRT بر سلامتی زنان برای مدت‌های مديدة به صورت یک معمباً مانده بود. پاسخگویی به این سؤال همیشه مشکل بوده است و این به دلیل کمبود اطلاعات موثر در مورد استفاده از درمان جایگزینی هورمونی یا HRT و اثرات ناشی از آن مانند بیماری‌های قلبی-عروقی می‌باشد. در طول چند سال گذشته، کاهش چشمگیری در زمینه تجویز HRT برای بیماران، در سراسر جهان مشاهده شده است. این امر را می‌توان بویژه به انتشار مطالب مختلف در زمینه خطرات و مزایای استفاده از درمان جایگزینی هورمونی یا HRT نسبت داد. دو مطلب متشر یافته مهم- یکی با عنوان آزمایشات پیشگامان سلامت زنان (WHI^۱) و مطالعه یک میلیون زن (MWS^۲) قادر به نمایش جلوگیری از بیماری‌های قلبی- عروقی در صورت استفاده از HRT یا درمان جایگزینی هورمونی نبودند، بلکه در مقابل این مطالعات خطراتی رو به افزایش در مورد بیماری ترمبوآمبولی یا تشکیل و حرکت لخته خونی و سرطان پستان را در صورت استفاده از HRT تأیید می‌کنند.

^۱ Women's Health Initiative=WHI

^۲ Million Women's Study

برای زنانی که به دوره یائسگی می‌رسند، مشکل اصلی تصمیم گیری در مورد استفاده و یا عدم استفاده از HRT یا درمان جایگزینی هورمونی می‌باشد. مبنای شواهد بالینی HRT به سرعت در حال تغییر است.

نظرات موافق در مورد استفاده از HRT

بررسی اثربخشی آن برای تسکین علائم بیماری‌های مرتبط با علائم واژوموتور (اعصاب محرك رگها) مثل گرگرفتگی و تعریق، علائم خشکی واژن و علائم ادراری. هورمون درمانی جایگزین خوراکی (هم از نوع فقط استروژن و هم HRT ترکیبی) در درمان علائم گرگرفتگی و تعریق بسیار موثرتر از درمان دارویی است. با استفاده از HRT، کاهش چشمگیری در تعداد گرگرفتگی‌های هفتگی نسبت به استفاده از دارو، مشاهده شد. شدت علائم بیماری نیز به طور قابل ملاحظه‌ای در مقایسه با درمان دارویی کاهش یافت. زنانی که به طور تصادفی انتخاب شده بودند و قبل از درمان دارویی را تجربه کرده بودند، با استفاده از هورمون درمانی جایگزین کاهش در میزان گرگرفتگی داشته‌اند. تیبولون (tibolone) یک دارویی است که دارای فعالیت ترکیبی استروژنی، پروژسترونی آندروژنی است. چندین مطالعه تصادفی که به مقایسه تیبولون و HRT پرداخته‌اند یک کاهش مشابه در علائم واژوموتور را نشان داده‌اند.

زنان میانسال ممکن است مقاربت دردناک بدليل ناکافی بودن نرمی واژن، و یا کاهش پذیرش و تمایل جنسی، داشته باشند. خشک بودن واژن، اولین علامت آتروفی ادراری-تناسلی است. استروژن موثرترین دارو در کاهش علائم بیماری‌های ادراری-تناسلی است، استروژن واژینال با مقدار پایین موثرترین دارو برای بهبود علائم است.

محافظت از استخوانها

در هورمون درمانی جایگزین یا HRT، زنان یک تغییر چشمگیر در تراکم توده استخوان (⁴BMD) را تجربه می‌کنند. در همه مطالعات انجام شده، به نظر می‌رسد ستون فقرات حساس‌ترین قسمت نسبت به استروژن باشد و بعد از آن انتهای ساعد است. مفصل ران کمترین حساسیت را دارد. جایگزینی هورمون استروژن در زنان بالای ۶۵ سال منجر به یک سوم کاهش شکستگی‌ها، غیر از استخوان‌های مهره می‌شود.

خطر شکستگی‌های استخوان‌های مهره در مطالعه WHI با مصرف هورمون استروژن پروژسترون جایگزین در زنان، مشابه با خطر شکستگی مفصل ران نشان داده شده است.

⁴ Bone Mineral Density

کاهش سرطان کولو رکتال (روده بزرگ و رکتوم)

مطالعات تصادفی و مشاهدهای نشان داده‌اند زنانی که از هورمون درمانی جایگزین (HRT) استفاده کرده‌اند نسبت به سرطان کولون و رکتال کمتر در معرض خطر می‌باشند. تأثیر تیبولون و استروژن به تنها‌ی در پیشرفت سرطان کولورکتال ناشناخته است.

یائسگی زودرس

اکثر مطالعات تصادفی و مشاهدهای روی زنان ۵۰ سال تمرکز داشته‌اند. داده‌هایی که زنان جوان‌تر را شامل شوند، کمتر موجود است. اطلاعات محدودی برای تجویز هورمون درمانی جایگزین یا HRT در مورد زنانی که یائسگی زودرس را تجربه کرده‌اند وجود دارد. زنانی که یائسگی زودرس را تجربه می‌کنند می‌توانند از HRT برای کاهش علائم بیماری‌های مرتبط با یائسگی زودرس و پیشگیری از پوکی استخوان تا قبل از سن طبیعی یائسگی (یعنی ۵۰ سال) استفاده کنند. بعد از این سن (۵۰) ادامه درمان باستی مورد بازنگری و بررسی مجدد قرار گیرد.

موافقت با HRT با در نظر گرفتن مشکلات ناشی از آن افزایش تشخیص خطر سرطان پستان

هم آزمایشات تصادفی و هم مشاهدهای افزایش تشخیص خطر بروز سرطان پستان را به علت استفاده از HRT ترکیبی استروژن-پروژسترون تأیید کرده‌اند. خطر سرطان پستان در استفاده کنندگان کتونی از HRT رو به افزایش است و این تأثیر به شکل چشمگیری پنج سال بعد از توقف HRT ناپدید می‌شود. خطر نسبی سرطان پستان با افزایش مدت زمان استفاده از HRT افزایش می‌یابد. پنج سال یا بیشتر HRT پیدایش سرطان پستان را افزایش می‌یابد.

مطالعاتی که بیش از یک میلیون زن را مورد مطالعه قرار داده‌اند، به طور قابل قبولی خطر سرطان پستان مرتبط با مدت استفاده از HRT حتی در دوره‌های کوتاه مدت را مورد ارزیابی قرار می‌دهند.

در مطالعات پیشانگان سلامت زنان مطرح شد که سرطان پستان تشخیص داده شده در زنانی که تحت درمان HRT ترکیبی استروژن-پروژسترون قرار داشتند، بیشتر در معرض سرطان پستان قرار داشتند.

افزایش خطر ترمبوآمبولی یا تشکیل و حرکت لخته خونی:

استفاده از هورمون درمانی جایگزین (HRT) خوارکی، خطر تشکیل و حرکت لخته خونی را به ویژه در اولین سال استفاده از آن افزایش می‌دهد. HRT خوارکی مانند قرص‌های پیشگیری از

حاملگی باعث تسریع و تشکیل لخته خون بویژه در میان زنان دارای (تمایل به انعقاد پذیری خون) می‌شود.

مزایای HRT که مورد بحث و اختلاف نظر است

عملکرد شناختی

بسیاری از مطالعات تصادفی آینده نگر تأثیر مثبت قابل ملاحظه‌ای از استروژن‌ها بر حافظه کلامی را گزارش کرده‌اند. مطالعه بر روی حیوانات نشان داده است که جایگزینی مداوم استروژن و یا انجام دوره‌ای اضافه نمودن استروژن می‌تواند باعث جلوگیری از ضعف شناختی ناشی از افزایش سن شود و کارایی شناختی را افزایش دهد. این درمان باید در یک محدوده زمانی بلا فاصله از یائسگی انجام گیرد. اگر HRT در این محدوده زمانی اغاز نشود آنگاه یاخته‌های عصبی و یا عناصر شیمیایی سیستم‌های عصبی در برابر اثرات استروژن مقاوم باقی می‌مانند.

اسکیزوفرنی

هنگامی که زنان مبتلا به اسکیزوفرنی تحت درمان استروژن خارجی قرار گیرند، افزایش کمی در سرعت بهبودی و نه بهبودی کلی در مقایسه با درمان ضد اسکیزوفرنی به تنها بی رخ می‌دهد.

افسردگی

درمان جایگزینی استروژن در کاهش علائم افسردگی خفیف بعد از یائسگی مؤثر است. میزان تغییر در استروژن داخلی در واضح بودن یا نبودن بروز علایم این افسردگی، اهمیت دارد. در حال حاضر، استروژن به عنوان اولین درمان برای هر نوع اختلالی توصیه نمی‌شود، اما ممکن است در درمان کمکی به کار گرفته شود.

کیفیت زندگی

HRT منجر به تأثیرات قابل توجه در سطوح انرژی و تندرستی کلی افراد نمی‌شود. فقط ممکن است تا یک سال بعد از استفاده از HRT فواید اندکی در تنظیم خواب و فعالیت‌های فیزیکی افراد داشته باشد. سه سال بعد از استفاده، دیگر تأثیر قابل توجهی بر کیفیت زندگی افراد ندارد.

مشکلات ناشی از هورمون درمانی جایگزین یا HRT که بر سر آنها توافق وجود

ندازد:

محافظت از قلب

تاکنون اثر محافظتی HRT یا هورمون درمانی جایگزین بر بیماریهای عروق قلبی وجود نداشته است. خطر ایجاد بیماریهای مربوط به انسداد شریانهای قلبی در صورت استفاده از HRT استروژن-پروژ استرون ممکن است در سال اول شروع استفاده، بالا باشد. گفته می‌شود هورمونهای جایگزین، در سنین پنجاه و شصت، خطر حمله قلبی را افزایش نداده‌اند.

توافق بر سر بررسی‌های قبل از HRT

- تاریخچه کلی
- ارزیابی نیازهای زن
- ارزیابی ریسک فاکتورهای شخصی زن
- معاینه فیزیکی
- وضعیت چربی‌ها
- پاپ اسمیر برای غربالگری مغتنم است.
- سونوگرافی واژینال لگن برای تعیین ضخامت آندومتر رحم
- ماموگرافی

ماموگرافی نقش مهمی در شکل دهی یک خط مبنا و کیفیت تصاویر مربوطه برای ارزیابی سرطان پستان در زنان یائسه و آنها یی که از هورمون درمانی جایگزین یا HRT استفاده می‌کنند دارد. تفسیر و تعبیر پستان‌های متراکم در ماموگرافی مشکل است. یک رابطه معکوس بین تراکم پستان و حساسیت ماموگرافی برای تشخیص سرطان پستان وجود دارد. تراکم پستان‌ها با افزایش سن کاهش می‌یابد. ولی استفاده از HRT تراکم پستان را افزایش می‌دهد.

توافق در مورد پیگیری رژیم‌ها

زنانی که از HRT استفاده می‌کنند بایستی در ابتدا بعد از یک ماه و سپس بعد از سه ماه دیگر مورد معاینه قرار گیرند و بعد از آن هر ۶-۱۲ ماه چک آپ شوند. در هر بار ویزیت این بیماران باید آزمایشات مورد نیاز انجام شود تا کیفیت این روش بهبود یابد، مزایای آن بیشتر و خطرات آن به حداقل برسد.

عدم توافق در مورد مدت زمان استفاده از هورمون درمانی جایگزین HRT

امروزه، استفاده طولانی مدت از هورمون درمانی جایگزین یا HRT مورد توافق همه کارشناسان نیست. هورمون درمانی کوتاه مدت، با مخالفت کمتری همراه است و اساساً برای بهبود علائم حوالی یائسگی و زنان دارای یائسگی زودرس مورد استفاده قرار می‌گیرد. باید در مورد مزایا و خطرات HRT، به زنان مشاوره لازم داده شود تا آنان تصمیم درست را اتخاذ نمایند. زنانی که از

HRT برای تسکین علائم استفاده می‌کنند باشد حداقل ۲ سال از آن استفاده نمایند تا بینند آیا با توقف درمان علائم مجددًا ظاهر می‌شوند یا خیر.

تستوسترون (Testosterone)

زنانی که بدلیل در آوردن تخدمان‌های دو طرف، چهار یائسگی می‌شوند، به طور قابل ملاحظه‌ای سطوح پایینی از تستوسترون در خون آنها وجود دارد و بنابراین مطمئناً جایگزینی ترکیب استروژن و تستوسترون برای آنها مفید است. در زنان یائسه به این دلیل که میل جنسی کاهش می‌یابد و چهار خستگی مفرط می‌شوند و با کمبود انرژی مواجه می‌شوند، جایگزینی تستوسترون مفید است. جایگاه تستوسترون در زنانی که تخدمان‌های سالم دارند و دارای میل جنسی پایین هستند، باید مورد بررسی قرار گیرد. جایگزینی تستوسترون دارای اثرات جانبی بالینی و متابولیک است. اثرات بلند مدت جایگزینی تستوسترون ناشناخته است.

فصل هشتم

درمان‌های جایگزینی هورمونی
و غیرهورمونی در یائسگ

سررشنط کلام: در مورد هورمونها گفته شد اما برای پیشگیری و درمان پوکی استخوان داروهای مناسب مانند آندرونیت و رالوکسیفن توضیح داده می‌شود. اگر پوکی استخوان همراه کاهش تمايل جنسی است، تیبولون در حال حاضر بهترین گزینه است. مصرف منیزیوم، روی، سلنیوم موردی است اما مصرف کلسیم ویتامین د در حال حاضر الزامی است.

هورمون شناسی یائسگی:

سیکل‌های نامنظم نشانه شروع انتقال به دوره یائسگی است و بمدت ۵-۲ سال قبل از پایان پریود طول می‌کشد در نتیجه کم شدن تدریجی ذخیره تخمک سازی صورت می‌گیرد. ولی به دلیل نداشتن تخمک گذاری و تحریک فولیکولهای باقیمانده تخدمانی میزان هورمون استروژن افزایش می‌یابد. مقادیر بالاتر هورمون استروژن حوالی منویوز در میانه زندگی زنان همراه است با خونریزی سنگین و خونریزی سنگین باعث می‌شود که در حدود ۲۵ درصد زنان قبل از دوره یائسگی نگران شده و به پزشک مراجعه کنند و چون سیکل‌ها از شکل منظم به نوع نامنظم تغییر پیدا می‌کنند، اگر قبلاً اتفاقی نیفتاده، در این موقع رخ می‌دهد.

مقادیر هورمون بالا قبل از خونریزی ممکن است هم چنین باعث حساسیت پستان قبل از پریود را داشته باشد که در زنان با سیکلهای منظم که ممکن است همراه با عرق‌های شبانه باشد، کاملاً معمول است. اغلب حوالی یائسگی فشارهای پیش از پریود، با افزایش اشتها و حساسیت نوک پستان همراه است. همچنین مقادیر بالای هورمون بطور تجربی نشان داده است که عکس‌العمل‌های هورمون استرس را نسبت به نگرانی‌های وضعیتی تشدید می‌نماید و شاید در نتیجه آن، فشارهای عصبی قبل از قاعده‌گی رو به فزونی گذارد و به نوبه آن تشدید گرگرفتگی، علائم عرق شبانه در اوخر دوره یائسگی، پیش بینی شود. ممکن است موجب احساس تپش قلب و احساس فشار در قفسه سینه باشد که بعضی از زنان قبل از یائسگی تجربه می‌کنند. بسیاری از نشانه‌ها مانند تمرکز ضعیف، حالت‌های تغییر رفتاری و اختلالات حافظه‌ای در رابطه با دینامیک هورمونی مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

برای بسیاری از پزشکان زنان، سیکل‌های منظم، به معنی داشتن تخمک گذاری است و بر عکس سیکل‌های نامنظم در واقع مترادف با عدم تولید تخمک گذاری است. ولی این واقعیت وجود دارد که عدم تخمک گذاری و سیکل‌های کوتاه عموماً در زنان دارای سیکل‌های منظم هم قبل از یائسگی اتفاق می‌افتد.

در نتیجه افزایش چشمگیر در امید به زندگی در طول دهه اخیر هم اکنون زنان ممکن است یک سوم زندگی‌شان را در دوران پس از یائسگی بگذرانند.

زنان امروز برای اینکه یک زندگی با کیفیت داشته باشند به زندگی فعال در طول یائسگی نیاز دارند، آن‌ها می‌خواهند بصورت نیروی کاری فعال و جذاب بمانند. مطالعات زیادی فواید کوتاه مدت و بلند مدت هورمون درمانی جایگزین یا HRT را نشان داده‌اند. به نظر می‌رسد تصمیم گیری برای استفاده از HRT وابسته به دیدگاه هر یک از زنان به یائسگی و پیامدهای پس از آنها است. فرهنگ اجتماعی، اخلاق و تحصیلات فاکتورهایی هستند که گرایش‌های زنان را تحت تأثیر قرار می‌دهند. در کنار اخبار پزشکی، زنان اطلاعاتی را از رسانه‌ها و دوستان خود دریافت می‌کنند که روی تصمیم آنها در استفاده از درمان تأثیر می‌گذارد. در نتیجه تعداد کمی باکمبوڈ استروژن، هورمون جایگزینی دریافت می‌کنند و اکثر این زنان که درمان را شروع می‌کنند آن را طرف ۶ ماه قطع می‌کنند. بیش از ۶۰ سال است که هورمون درمانی جایگزین در دسترس است. چندین مطالعه مشاهده‌ای فواید آن را نشان داده‌اند و این نتایج از زمانی تا زمان دیگران و خیز دارد. تنها یک دهه قبل HRT برای تمام زنان پس از یائسگی استفاده می‌شد. باور این بود چنین درمانی از بیماری‌های قلبی عروقی و وقوع آزادایم پیشگیری می‌کند. ساختارهای جدید با روش‌های گوناگون استفاده به بازار دارویی عرضه شده بود. سپس در سال ۲۰۰۲ گزارش WHI باعوارض هر دو استروژن و پروژسترون مطرح شد که در سراسر جهان بطور وسیع منتشر شد. زنان از HRT ترسیدند و دوباره بررسی و فکر پیرامون HRT را شروع شد. تقریباً ۶۵٪ از زنانی که روی هورمون بودند بعد از WHI، آن را متوقف کردند. دو سال بعد گزارشها نشان دادند که حدود یک چهارم زنانی که هورمون را متوقف کرده بودند به آن روی آوردند. چرا که همچنان به عنوان بهترین برطرف کننده علایم یائسگی پیشنهاد می‌شد و ما به یک دریافت نسبتاً متعادل بر می‌گردیم که هورمونها هم مزايا و هم معایبی دارد. WHI بزرگ‌ترین مطالعه بوده است. محققین دریافتند که هیچ مدرکی پیرامون فایده کلی روی مشکلات قلبی وجود ندارد. مطالعه WHI همچنین دریافت که استفاده از استروژن به تنهایی خطر شکستگی سر ران و سایر شکستگی‌ها را کم می‌کند ولی تأثیری روی خطر کانسر پستان یا کولورکتال ندارد.

مطالعه WHI طراحی شده بود تا اثر طولانی مدت هورمون درمانی جایگزین را روی سلامت کلی زنان بعد از منوپوز و اثر روی بیماری‌های قلبی و شکستگی‌های ران و به ویژه سرطان پستان را بررسی کند. و برای اثرات کوتاه مدت روی علایم پس از یائسگی مثل گرگفتگی طراحی نشده بود. پس از یک پی گیری، افزایش در ریسک سکته مغزی بدست آمد در مقایسه با دارونما. لذا طرح ادامه پیدا نکرد. همچنین در گروه مصرف کنندگان استروژن در مقایسه با دارونما، شکستگی ران را کمتر نشان داد. قسمت دیگر WHI اثرات استفاده ترکیبی از استروژن و پروژسترون را در زنان یائسه دارای رحم بررسی می‌کرد (پروژسترون برای جلوگیری از ریسک سرطان رحم در مقابل استفاده از استروژن تنهایی ضروری است). نتایج برای مثال تفاوت‌های قابل توجهی در روی سرطان پستان در استفاده از استروژن به تنهایی و استروژن و پروژسترون با هم وجود دارد. در شاخه استروژن به تنهایی ریسک سرطان پستان ۲۰٪ کم شده بود در حالی که

در شاخه استروژن-پروژسترون ۲۰٪ افزایش ریسک داشت. اگر چه نتایج از لحاظ آماری معنی دارا نبود، این سؤال را مطرح کرد که آیا رابطه‌ای بین خطر سرطان پستان و هورمون درمانی وجود دارد؟ اگر وجود دارد اطلاعات هنوز کم است. ونیز هیچ اثری خوشبختانه در علل مرگ و میر هر دو گروه وجود نداشت و هردو گروه اثری روی ریسک بیماری‌های قلب نشان ندادند. این اطلاعات بنابراین دریافت‌ها را پیرامون فواید استفاده از هورمون برای کمتر از ۵ سال برای درمان علایم یائسگی و سایر موارد کیفیت زندگی تقویت کرد. استفاده طولانی‌تر ریسک شکستگی‌ها در اثر پوکی استخوان را کم می‌کند، به بیماران انتخاب شده باید محدود باشد.

هورمون درمانی جایگزین مداوم یا دوره‌ای: استروژن و پروژسترون درمانی (استروژن روزانه با پروژسترون که در زمانهایی به آن اضافه می‌شود) و یک هفته قطع می‌شود و یا مداوم است. روش دوره‌ای در خانم‌های جوان‌تر بیشتر طرفدار دارد.

اثر خوراکیان‌ها بیشتر از اثر واژینال به تنها‌ی است.

توافقی که تا امروز به آنها رسیده‌ای شامل:

هورمون درمانی برای رهایی از علایم گرگفتگی و تعریق یائسگی مناسب هستند و خانم‌ها باید خطرات و فواید این داروها را با پژشک خود مطرح کنند.

درمان منیپوز متوسط تا شدید، آتروفی ولو و واژن با اضافه کردن پروژسترون اگر رحم باقی است توضیح داده می‌شود و کسی که رحم ندارد نیاز به اضافه کردن پروژسترون نیست. هیچ رژیم استروژن پروژسترون درمانی نباید برای پیشگیری بیماری‌های قلب استفاده شود. تاثیر استروژن درمانی روی سکته مغزی هنوز واضح نیست و یک تأثیر قابل توجه در ریسک سکته مغزی ندارد.

بطور واضح مشکلات آتروفی ادراری تناسلی را بهبود می‌بخشد.

هورمون درمانی جایگزین را بعد از ۶۵ سالگی نمی‌توان جهت پیشگیری از زوال عقل استفاده کرد.

زنان باید حداقل مقدار مؤثر هورمون را برای زمان کوتاه دریافت کنند و به صورت سالیانه تصمیم برای ادامه استفاده از هورمون‌ها بازنگری شود.

توجه به این نکته ضروری است که اگر چه زنان باید از هورمون برای کوتاه‌ترین زمان ممکن استفاده کنند ولی علایم واژه‌موتور ممکن است تا چند سال ادامه پیدا می‌کند تا برطرف شود.

از گزارشات چنین نتیجه گیری می‌شود که صحیح نیست هورمون در زنانی که بطور دائمی علامت دار هستند و ترجیح می‌دهند که آن را ادامه دهند یا کسانی که با داروهای آلترناتیو احساس بهبودی نمی‌کنند قطع شود.

نتیجه: هورمون درمانی جایگزین کوتاه مدت باید ذر شرایط زیر استفاده شود:
لازم است:

- عالیم واژوموتور (گرگرفتگی و تعزیری)
- عالیم ادراری تناسلی
- پیشگیری از پوکی استخوان
- منوپوز زودرس

- علاقمند به مصرف است:

- درمان استئو پوروز یا پوکی استخوان
- شکستگی‌های سر ران، مهره، مچ دست
- از دست دادن دندانها
- آرایم
- آرتروز
- کانسر کولون
- پیری پوست
- تغییرات خلق و اختلالات خواب
- سایر مواردی که پریود در سنین جوانی قطع شده است.
- هیسترکتومی + برداشتن تخدمان دو طرفه که استروژن تنها کافی است.

منع مصرف هورمون درمانی:

مطلق:

- فاز حاد سکته قلبی
- توده تشخیص داده نشده پستان
- خونریزی رحمی غیر طبیعی تشخیص داده نشده
- زمینه یا سابقه تشکیل و حرکت لخته خونی
- اختلال مادرزادی متابولیسم چربی
- زردی
- نارسای شدید قلبی عروقی
- دیابت شدید با تغییرات عروقی
- سرطان پستان

چه زمانی HRT باید شروع شود؟

قبل از یائسگی اگر علامت دار باشد ولی همزمان سازی با سیکل های موجود پریود مشکل می‌باشد.
بعد از یائسگی برای فواید پیشگیرانه جهت حفظ سلامتی فرد یا درمانی برای کنترل عالیم.

انواع استروژن:

همه استروژن‌ها یکسان نیستند. دو نوع استروژن وجود دارد طبیعی و مصنوعی و انواع طبیعی باید از انواع ساختگی افتراق داده شوند.

به علت فشار بازار و صنایع داروسازی ممکن است این تصور بوجود آید که همه استروژن‌ها یکسان هستند در حالی که در قدرت، محل اثر و میزان ایجاد رضایت در خانم‌ها با هم متفاوتند. اگر چه راجع به این نوع استروژن‌ها گفته می‌شود که برای انسان طبیعی محسوب نمی‌شوند ولی به همان روش استروژن‌های دیگر عمل می‌کنند و عموماً به عنوان طبیعی طبقه‌بندی می‌شوند. هردو نوع استروژن، محافظت کننده قلب واستخوان ها هستند. بستگی به دلیل اولیه شروع درمان و ایجاد رضایتمندی در هر فرد دارد. نوع انتخاب برای نحوه تجویز و نوع استروژن که برای درمان علامتی کوتاه مدت جهت تغییر علائم حوالی متوجه تجویز می‌شود ممکن است با هورمون درمانی جایگزین طولانی مدت که در واقع عملکرد پیشگیرانه دارد متفاوت باشد. استروژن طبیعی به صورت خوراکی، با فرم چسب پوستی و به صورت واژینال در دسترس می‌باشد. پر کاربردترین استروژن طبیعی استروژن کونژوگه می‌باشد که در بازار دارویی به صورت پره مارین premarin جهت استفاده خوراکی و پره مارین جهت استفاده واژینال در دسترس می‌باشد.

انواع پروژسترون بسته به این که از کدام ساختارهای شیمیایی پروژسترونی مشتق شوند ممکن است تفاوت‌هایی در عملکرد و اثرات متفاوتی در بافت‌های مختلف بدن داشته باشند.

پروژسترون‌ها و اثرات آن‌ها

- احتباس مایع و آدم
- حساسیت پستان‌ها
- سردرد و دردها
- تغییرات خلقی (شیوه آنهایی که در فشارهای قبل از پریود وجود دارد).
- کمردرد
- خونریزی بعد از قطع
- گرفتگی‌های شکمی
- سرگیجه
- آکنه و پوست چرب

بررسی بیمار قبل از هورمون درمانی جایگزین HRT

- شرح حال کامل جهت بررسی موارد منع مصرف
- معاینه کلینیکی پستان

- ماموگرافی
- پروفایل چربی
- قند خون
- اندازه گیری توده استخوانی

کدام روش هورمون درمانی جایگزین HRT

- خوراکی
- PATCH (چسب‌ها)
- ژل
- حلقه واژینال
- کرم واژینال
- آی یو دی و غیره

کدام روش - چه موقع؟

- خوراکی
- فواید:
- استفاده آسان
 - ارزانی
 - کنترل راحت‌تر

مضرات:

- دوز بالا
- تنوع زیاد
- تغییر در عملکرد کبدی

کاربرد چسب پوستی

- فواید:
- مقدار کم
- اجتناب از متابولیسم کبدی و روده‌ای
 - عوارض اندک

مضرات:

- هزینه بالا

- واکنش‌های پوستی
- جذب متغیر
- در آب و هوای گرم مناسب نیست.

آندروروژن‌ها (هورمون مردانه تحمل‌دان) در یائسگی

کاهش سطح آندروژن بعد از دوره یائسگی بطور وسیعی مطالعه و دسته بندی شده است. در مقابل کاهش سطوح آندروژن بعد از منوپوز بطور تدریجی و نشانه‌های وابسته به آن کمتر مشخص بوده و تأثیر تجویز آن بحث بر انگیز است.

در سال‌های اخیر نقش با لقوه‌ی آندروژن در خانم‌های بعد از سن یائسگی بیشتر شناخته شده است. استفاده از داروهایی که شامل تستوسترون و مشتقان آن هستند برای درمان کاهش میل جنسی بکار رفته‌اند.

علائمی که متناسب به کمبود آندروژن هستند عبارتند از:

گرگرفتگی درد پستان مربوط به استفاده از استروژن - پوکی استخوان - کاهش میل جنسی - علائم روحی روانی.

اگر چه اثر آندروژن روی دستگاه عصبی مرکزی، تغییرات خلق، استخوان و سیستم قلبی عروقی هنوز در مرحله روشن شدن است ولی در عین حال مشخص شده که این تغییرات مربوط به کمبود استروژن هم می‌باشند. سطوح تستوسترون کاهش کوچک ولی معنی داری قبل از یائسگی یا در اولین دو سال بعد از یائسگی نشان می‌دهند. هورمون‌های (دھیدروآپی اندوسترون DHEA اندوسترون) حدود ۵۰-۶۰ سالگی رخ می‌دهد. در دوران یائسگی سطوح استروژن بطور ناگهانی کاهش می‌یابد. ولی کاهش در تستوسترون و (دھیدرو آپی اندوسترون) تدریجی و آرام‌تر می‌باشد و حتی قبیل از دوران یائسگی شروع می‌شود. سطوح آندروژن در زنان یک کاهش را در حدود سن ۳۰ سالگی نشان می‌دهد.

از این رو این امر که بسیاری از زنان کاهش آندروژن را حتی در دوران قبل از یائسگی نیز تجربه می‌کنند غیر عادی نیست.

البته عکس این قضیه هم صادق است. بعضی زنان ممکن است که برای چندین سال بعد از کاهش استروژن هیچ علامت و نشانه‌ای از این کمبود نشان ندهند.

اثر آنдрوروژن بر روی میل جنسی:

میل جنسی در زنان بعد از یائسگی تحت تأثیر یک سیستم پیچیده از رفتارها است و تأثیر آندروروژن جایگزین را نمی‌توان از احساسات و روابط اجتماعی و شرایط محیطی جدا کرد. در یک مطالعه طولی انجام شده در زنان قبل از یائسگی این ایده دنبال می‌شود که یک کاهش قابل توجه در رفتارهای جنسی و مقابله از قبل از یائسگی تا بعد از آن مورد توجه قرار نگرفته است. مطالعات همچنین بیان می‌کنند که سطوح تستوسترون سرم با دفعات نزدیکی سازگارتر هستند. مطالعات گوناگونی که روی ترکیبات مختلف آندروروژن به تنها یی آندروروژن و استروژن و همچنین استروژن به تنها یی در زنانی که تخدمانها بر داشته شده‌اند و یا آن دسته از زنانی که بطورطبیعی یائسگی شده‌اند اثراً انجام شدند اثر تستوسترون و مشتقان آن را روی میل جنسی مطرح می‌کنند. به هر حال تستوسترون افزایش میل جنسی را به ویژه در خانم‌هایی که تخدمانها بر داشته شده‌اند نشان می‌دهد. البته نقش متفاوت آندروروژن جایگزین احتیاج به ارزیابی بیشتری دارد.

اثر روی نشانه‌های وازو موتور (گرگرفتگی و تعریق):

اثر استروژن در تسکین نشانه‌های وازو موتور در زنان بعد از دوران یائسگی به خوبی مطالعه شده ولی نقش آندروروژن جایگزین در کنترل علائم وازو موتور (گرگرفتگی و تعریق) هنوز در حال مطالعه است.

نکته قابل توجه این است که ترکیب استروژن با تستوسترون بهبود بیشتری از استروژن به تنها یی ایجاد می‌کند. آزمایش دیگری روی زنانی که تخدمانها بر داشته شده بودند با استروژن به همراه تستوسترون در مقایسه با استروژن به تنها یی علائم وازو موتور کاهش پیدا می‌کند. از این مطالعات و مطالعات گوناگون دیگر، می‌توان نتیجه گرفت اضافه کردن تستوسترون به درمان جایگزینی استروژن علائم وازو موتور را بیشتر بهبود می‌بخشد. اگرچه شاید مزایای دیگری هم در بعضی از زنان دیده شود.

اثر آندروروژن ها روی رفتار و احساسات بهتر زنان:

توجه زیادی روی تأثیر تجویز آندروروژن روی خلق و خو و احساس بهتر داشتن از زندگی در ابتدای یائسگی وجود دارد. در یک مطالعه بر روی زنانی که بعد از برداشتن تخدمانها هورمون جایگزین با تستوسترون دریافت کرده بودند در مقایسه با دارو نما، در گروهی که استروژن - آندروروژن مصرف کرده بودند افزایش انرژی، حس بهتر بودن و اشتہای ایجاد شده بیشتر از دارو نما بود. اثرات استروژن به تنها یی قابل مقایسه با دارونما بوده است. در مطالعه دیگری با استروژن به تنها یی و استروژن با تستوسترون، در گروه ترکیبی، تسکین نشانه‌های روحی روانی شاخص بوده در حالی که استروژن به تنها یی بهبود دهنده علائم جسمی بوده است.

اثر د هیدرو اپی اندوسترون (DHEA) را روی تغییرات خلق و خو مطالعه کردند. در این مطالعه مردان و زنانی که بین ۴۰-۷۰ سالگی بودند د هیدرو اپی اندوسترون به مدت سه ماه دریافت کردند. این مطالعه یک بهبود علائم فیزیکی و روحی روانی را نشان داد. مطالعات بعدی با جزئیات بیشتر، اطمینان به تجویز آندروژن همراه با هورمون درمانی جایگزین (HRT) را افزایش خواهد داد. مشابه این مطالعات برای نشان دادن اثر (د هیدرو اپی اندوسترون) روی حس بهتر بودن در مقایسه با ترکیب استروژن / تستوسترون لازم می باشد.

اثر آندروژنها روی تراکم استخوان:

اگرچه استروژن درمانی عوارض ناشی از کم شدن دانسیته استخوان را در خانم‌های منوپوز کاهش داده اما اثر آندروژن روی پوکی استخوان به اندازه کافی واضح و روشن نبوده است. در یک مطالعه تراکم استخوان مهره‌های کمری در مصرف ترکیب استروژن و تستوسترون افزایش بیشتری داشت.

یک نقش دیگر که برای آندروژن در درمان جایگزین برای خانمی با مشکل پوکی استخوان نشان داده شد افزایش تشکیل استخوان توسط آندروژن بود که این مطالعات این قضیه را روشن کرد. ولی قبل از این که هر نتیجه قطعی به دست اید باید تحقیقات و کار بیشتری انجام شود.

اثرات آندروژن‌ها روی دستگاه قلبی عروقی:

آندرولوژن‌های شناخته شده از راه‌های زیادی بر روی متابولیسم چربی اثر می گذارند. آن‌ها سطوح چربی مفید را کاهش می‌دهند و در همان زمان سطوح چربی مضر را افزایش می‌دهند. قبل از هر گونه نتیجه گیری نهایی باید تاثیرات آندروژن بر روی سیستم قلبی عروقی بررسی شود. بنظر می‌رسد مطالعات طولانی‌تری لازم است که اثر آندروژن جایگزین در دراز مدت را در مورد عوارض قلبی عروقی مشخص کنند.

تاثیرات و عوارض جایگزین‌های آندروژن:

با وجود این که ترکیبات مختلف آندروژن و استروژن هر کدام بطور یک به یک یا ترکیبی وجود دارند، استفاده از آنها به احتیاط زیادی احتیاج دارد و باید یک بازبینی و کنترل دقیق انجام شود. درمان با آندروژن عوارض جانبی نیز دارد که این عوارض شامل:

پرموی - آکنه - صدای خشن و کلفت - اضافه وزن - ریزش موهای سر - کم شدن سطوح چربی مفید - بالا رفتن آنزیمهای کبد - تندرخوبی - و بندرت سرطان سلول‌های کبدی. برقراری تعادل برای کمک کردن به میل جنسی زنان بدون ایجاد عوارض جانبی مشکل است. یک گزارش در مورد اثرات نا مطلوب ناشی از استفاده از (دی هیدرو اپی اندوسترون) وجود

دارد و آن هم عملکرد غیر معمول کبد می باشد که این امر یک هفته بعد از استفاده از دارو اتفاق می افتد.

آندروروژن درمانی هم اکنون در خانم ها در حال ارزیابی می باشد. این نشانه ها در خانم هایی که دارای نارسايی زودرس تخدمان ها، علائم کمبود آندروروژن در قبل از یائسگی، بعد از یائسگی و کاهش تراکم استخوان ناشی از مصرف کورتون و نیز آن هایی که دچار سندرم نقص ایمنی هستند و همچنین در کترول سندرم فشارهای عصبی قبل از پریود در حال بررسی می باشند.

روش مصرف:

اگر رحم برداشته شده است و منع مصرف هورمون وجود ندارد کمترین مقدار استروژن مداوم مصرف می شود. اگر رحم برداشته نشده است و منع مصرف هورمون وجود ندارد به صورت مداوم استروژن و پروژستررون مصرف می شود. خانم هایی که تازه یائسه شده اند ممکن است ترجیح دهنده بطور دوره ای استروژن مصرف و ۱۲ روز آخر دوره را پروژستررون اضافه کرده و ۶-۷ روز بدون هورمون باشند تا پریود شوند.

با منع مصرف هورمون استروژن و پروژستررون، تیبیلون، رالوکسیفن و داروهای دیگر بر حسب مورد تجویز می شود.

نتیجه گیری:

با افزایش تعداد زنانی که درمان علائم یائسگی را انتخاب می کنند، بازار رقابتی بزرگی برای استفاده بیشتر از داروهای غذایی یا مکمل های غذایی با دی هیدرو اپی اندوسترون (بدون نسخه) وجود دارد. مطالعات اولیه یک اثر مثبت آندروروژن را روی تراکم استخوان نشان می دهد ولی سود مند بودن استفاده از (دی هیدرو اپی اندوسترون) بطور مداوم نشان داده نشده است. شواهد جاری استفاده روتین از آندروروژن را در خانم های یائسه پیشنهاد نمی کنند. انتخاب بیمار باید با احتیاط باشد و ارزیابی دیگر شرایط پزشکی و روحی روانی باید قبل از تجویز آندروروژن انجام شود.

HRT* هورمون درمانی های جدید تر:

تیبیلون

این داروی صناعی شبیه پروژستررون فعالیت استروژنی و نیز فعالیت خفیف آندروروژنی دارد. این دارو علایم حوالی منویوز، خشکی واژن، گرگرفتگی و پوکی استخوان را بهبود می بخشد. بزرگ ترین مزیت این است که منجر به خونریزی نمی شود. با آزمایشات بیشتر بر روی عملکرد آن متوجه شدند که تیبیلون در بافت ها به طور انتخابی روی تنظیم عمل استروژن اثر می کند.

تیبولون بافت پستان را تحریک نمی‌کند.

تیبولون آندومتر را تحریک نمی‌کند.

بنابراین مولکول تیبولون اصولاً در بافت‌های مختلف تأثیر می‌گذارد به واسطه تبدیل شدن به شکل‌های فعال مختلفی در آن بافت تعیین کننده است.

در اروپا برای تقریباً دو دهه تیبولون در ابتدا برای جلوگیری از پوکی استخوان در خانم‌های یائسه و برای درمان علائم یائسگی مورد استفاده قرار گرفت.

تیبولون برای تخفیف علائم حوالی یائسگی

علائم مرتبط با یائسگی به کیفیت زندگی در بیشتر بانوان آسیب می‌رساند. صرف نظر از گر گرفتگی و تعریق، خانم‌های یائسه بیخوابی، سردرد یا خستگی را تجربه می‌کنند. تغییراتی در خلق و همچنین تمایلات جنسی رخ می‌دهد که ممکن است بطور مستقیم یا غیر مستقیم مانند تأثیر گر گرفتگی بر روی خواب، ناشی از یائسگی باشد.

در مقایسه با دارونماها، بیشتر کار آزمایی‌ها کاهش قابل توجهی از گر گرفتگی و تعریق را در خانم‌های مصرف کننده تیبولون گزارش کردند. وقتی اثرات هورمون درمانی جایگزین را مقایسه کردند، کاهش مشابهی در گر گرفتگی با تیبولون دیده شد. همچنین اثرات سودبخش تیبولون بر روی خستگی جسمی، سر دردهای مکرر، عدم تعادل روانی و بی خوابی در بیشتر این آزمون‌ها ارزیابی گردید.

تیبولون به بهبود خلق در خانم‌های منوپوز کمک می‌کند. نشان داده شده است که تیبولون اثر آندروژنی دارد. ثابت شده که تستوسترون تمایل جنسی و تکرار فعالیت جنسی را افزایش می‌دهد. بنابراین دلیل موجه‌ی است که ممکن است تیبولون به دلیل افزایش سطح تستوسترون آزاد در گردش خون، فعالیت جنسی را بهبود ببخشد.

درمان با تیبولون بطور قابل توجهی جریان خون واژن و رطوبت و روانی واژن را بهبود می‌بخشد که از جنبه‌های عمل جنسی در خانم‌ها بعد از یائسگی است. همینطور موارد ذهنی همچون میل جنسی و تحریک پذیری با مصرف تیبولون بیشتر می‌شود. تیبولون میل و علاقه جنسی را در خانم‌ها بعد از یائسگی، در مقایسه با اثرات دارو نهادها افزایش داده است.

تیبولون و اثرات آن روی آندومتر و خونریزی واژینال:

به عبارت دیگر اثر پروژسترونی ذاتی دارد. بنابراین بافت آندومتر را تحریک نمی‌کند. بلکه بتدربیج آتروفیه و خشک می‌گردد. در نتیجه برای درمان با تیبولون نیازی به پروژسترون اضافه برای محافظت از آندومتر نیست.

تیبولون و خونریزی واژینال

خانم‌هایی که در ابتدای بعد از منوپوز تیبولون گرفته‌اند در مقایسه با خانم‌هایی که دارونما گرفته‌اند، بیشتر خونریزی واژینال را تحمل می‌کنند. خانم‌هایی که در طول دریافت تیبولون خونریزی کردند به تازگی منوپوز شده‌اند و بنابراین احتمال دارد تولید استروژن داخلی بالاتر از خانم‌هایی داشته‌اند که خونریزی نکردند. به همین دلیل تیبولون برای خانم‌هایی پیشنهاد داده می‌شود که حداقل یک سال است که منوپوز شده‌اند. هرچند خانم‌ها معمولاً قبل از آنکه وارد مرحله بعد از منوپوز شوند نیاز به درمان دارند، این درمان می‌تواند بعد از مشاوره تجویز گردد. بطور خلاصه، درمان با تیبولون بطور قابل توجهی باعث خونریزی واژینال بیشتر نسبت به دارونماها می‌گردد.

تیبولون و اثرات آن روی چربی‌ها

در خانم‌ها بعد از منوپوز، بطور نمونه یک افزایش در مجموع کلسترول و تری گلیسرید وجود دارد.

تیبولون و اثرات آن بر روی استئوپوروز

تحلیل رفتمن استخوان در دوره بعد از منوپوز در نتیجه افزایش جذب شانوی استخوان به دنبال منوپوز است. تیبولون مانع از دست رفتمن استخوان بیشتر در مهره‌های کمری ستون فقرات می‌گردد.

تیبولون و بافت پستان

به نظر می‌رسد که Tibolone ممکن است خطر سرطان پستان را کاهش می‌دهد. توافقات بین المللی برای درمان با تیبولون

مؤثر بودن: تیبولون دارای همان تأثیر روش متداول هورمون درمانی است که در اداره علائم یائسگی مورد استفاده است. شواهد از نظر پزشکی تأیید شده است.

تیبولون آتروفی واژن را درمان می‌کند و علائم ادراری تناسلی را تسکین می‌دهد. شواهد از نظر پزشکی تأیید شده است.

تیبولون اثر مثبت روی رضایت جنسی دارد و موثرتر از هورمون درمانی خوراکی است.

تیبولون روی خلق اثر مثبت اعمال می‌کند.

تجربه بالینی با تیبولون نشان داده که کیفیت زندگی بهبود می‌یابد. سطح شواهد از نظر پزشکی تأیید می‌شود.

تیبولون دارای همان اثر هورمون درمانی در ممانعت از تحلیل رفتمن استخوان می‌باشد.

تیبولون باعث حساسیت و درد کمترپستان نسبت به هورمون درمانی می‌گردد. تیبولون تراکم ماموگرافی را افزایش نمی‌دهد. قبل از هر نتیجه گیری قطعی راجع به Tibolone و سرطان پستان باید منتظر آزمون‌های تحقیقی کنترل شده تصادفی در مورد میزان بروز سرطان پستان و تیبولون بود. سطح شواهد از نظر پزشکی قابل نتیجه گیری نیست.

تیبولون آندومتر را تحریک نمی‌کند و پروژسترون اضافی مورد نیاز نیست. بررسی نتایج قلبی عروقی هنوز قابل استفاده نمی‌باشد. آخرین بررسی‌ها در مورد بیماری شریانی و بیماری لخته و آمبولی وریدی در خصوص خطر و فواید نتیجه گیری نشده هستند. مصرف طولانی مدت Tibolone برای پیشگیری شکستگی استخوان تحت بررسی است. به خوبی تحمل می‌شود. Tibolone تأثیر بالینی خیلی مهمی روی وزن بدن ندارد.

رهنمودها

درمان با تیبولون ممکن است برای خانم‌های بعد از منوپوزی مفید باشد که دارای علایم یائسگی خفیف یا بدون علایم هستند اما دارای تمایل جنسی کم، اختلالات خلقی و درد استخوان می‌باشند. شروع تیبولون ممکن است برای خانم‌های بعد از منوپوز با علائم واژوموتور و در شرایط زیر ارزش داشته باشد.

-میل جنسی کم (اختلال عملکرد جنسی در جنس مؤنث)

-اختلالات خلقی

-در خطر شکستگی استخوان

-درد و حساسیت پستان در زمان قبل از قاعده‌گی

-افزایش تراکم پستان‌ها

-فیبروم

-مشکلات ادراری تناسلی

تغییر درمان از هورمون درمانی به تیبولون ممکن است برای خانم‌ها با شرایط زیر مفید باشد:

-افزایش درد در پستان

-افزایش تراکم پستان طوری که ماموگرافی می‌گوید به دلیل تراکم یافته‌ها دقیق نیستند.

-میل جنسی کم

-اختلالات خلقی

-مشکلات خونریزی (در صورتیکه خونریزی به دلایل بیماری نباشد)

SERMS رالوکسی فن

SERM چیست؟

تعدیل کننده‌های انتخابی گیرنده استروژن و در واقع یک شبه هورمون است. اولین SERM، کلومیفن بوده که برای تحریک تخمک گذاری در نازایی استفاده می‌شود. البته در بیماران بعد از یائسگی استفاده‌ای ندارد. دومین SERM تاموکسیفن بوده که در بیماران با کانسر پستان استفاده می‌شود و اکنون به عنوان پیشگیری در بیماران با خطر بالای خویشاوندی در کانسر پستان شناخته شده است.

تلاش‌های افرونی جهت پیشگیری از بیماری‌های وابسته به سن در زنان در سنین بعد از یائسگی منجر به کشف انواع دیگر SERM و رالوکسیفن Raloxifene شده که جهت استفاده در یائسه طرح ریزی شده است.

آن‌ها گیرنده‌های مخصوص استروژن را در بدن انتخاب کرده و هم موجب تحریک و هم باعث سرکوب پاسخ شبه استروژنی می‌شوند. به بیان دیگر، SERM پاسخ شبه استروژنی را در بافت‌های مشخص بدن ایجاد می‌کند. در حالی که از پاسخهای شبه استروژنی در قسمت‌های دیگر بدن جلو گیری می‌کند.

سازندگان دارو در ساخت SERM می‌دانند که باید اثرات سود آور استروژن را حفظ نموده و اثرات زیانبارش را حذف نمایند. آن‌ها تا کنون بطور کامل موفق نبوده‌اند.

SERMS و هورمون درمانی

کشف درمانی جهت یک بیماری با فواید بیشمار و بدون هیچگونه عوارض زیانبارش از رویای پزشکان و بیماران می‌باشد. البته این یک رویای دست نیافتنی خواهد بود. درک اختلاف بین استفاده کنندگان از هورمون درمانی جهت رفع علایم (گر گرفتگی، ناراحتی‌های شبانه، خشکی واژن) با استفاده کنندگان از هورمون درمانی برای منافع طولانی مدت آن در حفظ سلامتی، ضروری بنظر می‌رسد. گرچه درمان علایم مسئله‌ای طولانی مدت نمی‌باشد ولی جهت حفظ سلامتی برای مدت طولانی سبب انتخاب SERM ها می‌باشد. رالوکسیفن و تاموکسیفن دو SERM اولیه هستند که هم اکنون به عنوان جایگزین‌هایی جهت هورمون درمانی در زنان یائسه و بعد از یائسه بیان می‌شوند.

رالوکسیفن

هم اکنون رالوکسیفن SERM قابل دسترس جهت پیشگیری و درمان پوکی استخوان می‌باشد. دارای اثرات شبه استروژنی روی استخوان بوده اما به عنوان ضد استروژن روی پستان و بافت آندومتر عمل می‌کند.

موارد مصرف اولیه – برای پیشگیری و درمان پوکی استخوان در زنان در سنین بعد از یائسگی - پوکی استخوان و شکستگی های مرتبط به آن که بدلیل صرف هزینه، ناتوانی، کاهش کیفیت زندگی و افزایش مرگ و میر سبب نگرانی بسیاری در سلامت عمومی جامعه می شود.

- اثرات استخوانی: درمانی جهت پوکی استخوان وجود ندارد اما رالوکسیفن می تواند اثرات ذیل را ایجاد کند.

رالوکسیفن می تواند:

- پیشگیری از کاهش تراکم استخوان در سراسر بدن
 - افزایش تراکم استخوان
 - کاهش خطر شکستگی لگن و ستون مهره ها
- رالوکسیفن با عمل رقابتی از پوکی استخوان جلوگیری می کند. همچنین رالوکسیفن از کاهش تراکم استخوان لگن، مهره ها و کل بدن پیشگیری می کند.

اثرات آن روی میزان شکستگی:

نتایج چندین ارزیابی رالوکسیفن در مقایسه با کلسیم ویتامین D و شبه دارو آشکار نمود که درمان رالوکسیفن باعث کاهش خطر شکستگی های مهره ای علامت دار و بدون علامت می شود. همچنین یافته ها افزایشی را در تراکم استخوان های لگن و مهره ها و کاهشی را در متابولیسم استخوان داشته و هیچ گونه اثری در خطر شکستگی های غیر مهره ای گزارش نشده است.

با رالوکسیفن کاهش شکستگی های مهره ای آشکار است اما کاهش واضحی در میزان شکستگی های غیر مهره ای وجود نداشته است. بسیاری از زنان در سنین بعد از یائسگی با شکستگی های پوکی استخوان تشخیص و درمان نمی شوند.

بعلاوه مشاوره با بیمار جهت دریافت کلسیم و ویتامین D کافی، یاد آوری و تشویق فعالیت های ورزشی مناسب و بحث مراقبت و پیشگیری از ضربه و صدمه لازم است.

با رالوکسیفن افزایش خطر سرطان پستان آشکار نگردیده است. جهت پیشگیری از سرطان پستان استفاده نمی گردد.

آزمایشات کوتاه مدت بیان کننده این بوده که رالوکسیفن لایه آندومتری رحم را تحریک نمی کند، گرچه واضح و آشکار نبوده که آیا رالوکسیفن حفاظت طولانی مدت در مقابل کانسر آندومتر فراهم می کند؟

گرچه رالوکسیفن با افزایش خطر سرطان آندومتر همراه نیست.

ترمبوز وریدی:

مثل استروژن، رالوکسیفن خطر ترمبوز (لخته) ورید عمقی را افزایش می دهد.

علائم یائسگی:

رالوکسیفن خشکی واژن را تسکین نمی‌دهد. بر عکس استروژن، این SERM‌ها نمی‌توانند گرگرفتگی‌ها را تسکین دهند. در حقیقت گرگرفتگی از عوارض جانبی معمول SERM‌ها هستند. رگر گرگرفتگی‌ها معمولاً خفیف بوده و بنظر می‌رسد بعد از چند ماه از بین خواهد رفت. افزایش گرگرفتگی‌ها با رالوکسیفن بیشتر مشاهده می‌شود. اگر چه زنان بدون علامت که استروژن را برای تسکین علائم بعد از یائسگی مصرف می‌کنند و آرزوی ادامه درمان پیشگیری کننده را دارند، عاقلانه بوده که درمانشان به رالوکسیفن تغییر یابد. رالوکسیفن در زنان در سنین قبل از یائسگی نباید استفاده شود. نه تنها سبب افزایش گرگرفتگی مزاحمت زا خواهد شد بلکه احتمالاً به استخوان نیز کمک نخواهد کرد، زیرا در سنین قبل از یائسگی با استروژن قابل رقابت است.

اثرات حفاظت عصبی:

آیا آنها در شرایط تحریب عصبی مثل سکته مغزی و بیماری آلزایمر حفاظت عصبی بعمل می‌آورند؟ ممکن است حفاظت کننده عصبی باشد، تنها در دهه‌های اخیر توجه را بخود اختصاص داده و همچنین این زمینه کاری کاملاً نوپا بوده و گزارشات تشویق کننده می‌باشد.

کانسر تخدمان:

در باره اثرات رالوکسیفن روی سرطان تخدمان اطلاعات کمتری وجود دارد. آزمایشات آزمایشگاهی اخیر بر روی موش‌های خانگی نشان داده‌اند که رالوکسیفن میزان رشد سلول‌های سرطان تخدمانی را تحریک می‌کند. گرچه آزمایشات بالینی در انسان در مورد رالوکسیفن دیرتر گزارش می‌کنند ولی تا کنون هیچکدام افزایشی در سرطان تخدمان گزارش نکرده‌اند.

اختلالات کف لگن:

رالوکسیفن شلی لگن را افزایش نمی‌دهد. تحقیقات نشان داده که جهت زنانی که رالوکسیفن دریافت می‌کنند جراحی‌های پرولاپس کمتری انجام شده است و به این نتیجه رسیده که رالوکسیفن خطر جراحی کف لگن را کاهش می‌دهد.

SERM و کنترل مثانه:

یافته‌های جدید در مورد مطالعه پیشگیری از پوکی استخوان، رالوکسیفن را با استروژن درمانی مقایسه نموده و نشان داده که رالوکسیفن با افزایش خطر بی اختیاری ادراره‌مراه نیست.

موارد منع مصرف:

* زنان قبل از یائسه

* زنانی که لخته خونی داشته‌اند.

در هر زمانی با یا بدون غذا استفاده می‌شود.

عوارض جانبی:

مثل هر دارویی، رالوکسی芬 تعدادی عوارض جانبی احتمالی دارد. عوارض جانبی نادر که نیاز به

توجه اورژانس دارد:

* دفع خلط خونی

* سر درد شدید یا میگرن

* از دست دادن یا تغییر در گفتگو، عملکرد هماهنگ ارگان‌ها یا بینایی

* درد یا از بین رفتن حس در بازو یا قفسه سینه یا ساق پا

* کوتاهی نفس

* شیوع کمی از گرگفتگی‌ها که معمولاً از بین می‌روند و مزاحمت ایجاد نمی‌کنند.

افزایش اندک لخته خونی ورید عمقی و آمبولی ریوی احتمالاً خطر بیشتر در طی چند ماه اول درمان رخ می‌دهد. به علت خطر لخته خونی و آمبولی در افرادی که رالوکسی芬 مصرف کرده‌اند سه روز قبل از جراحی و تا حرکت کامل بیمار باید قطع گردد.

خلاصه:

شواهد موجود بحث می‌کند که رالوکسی芬 در زنانی که پوکی استخوان دارند و نمی‌خواهند استروژن مصرف کنند انتخاب خوبی برای سال‌های طولانی می‌باشد. در حال حاضر این درمان به تنها برای درمان سرطان پستان تأیید شده است. همچنین این درمان در زنانی که در گذشته سرطان پستان داشته‌اند مورد مطالعه قرار نگرفته است. بعضی مطالعات بررسی موش‌ها نشان می‌دهند که مصرف تاموکسی芬 در سال‌های زیاد موجب مقاومت سلول‌های سرطانی پستان به دیگر SERM‌ها نیز می‌شود. بنابراین رالوکسی芬 باید در زنانی که پنج سال سابقه مصرف تاموکسی芬 داشته‌اند با احتیاط مصرف شود.

تاموکسی芬

اثرات استخوانی:

در سطح وسیع مشاهده شده است که تاموکسی芬 بر روی استخوان اثرات مفید دارد و فعالیت مثبت استروژن بر روی استخوان و پیشگیری از پوکی استخوان را اعمال می‌کند. به علاوه از تاموکسی芬 جهت حفظ تراکم استخوان مهره کمر و سر ران در بیماران با سرطان پستان در سنین بعد از یائسگی نام برده می‌شود.

اثرات پستانی

در حال حاضر تاموکسیفن در بیماران با سرطان مهاجم به منظور درمان مکمل جراحی، رادیو تراپی و شیمی درمانی در مراحل اولیه بیماری استفاده می‌شود. طول مدت مناسب جهت درمان در حال بررسی می‌باشد. همچنین تاموکسیفن در پیشگیری از سرطان پستان در زنان پرخطر مؤثر می‌باشد.

تاموکسیفن خطر لخته‌های خونی را افزایش می‌دهد.

علائم یائسگی:

علائم را درمان نمی‌کنند و ممکن است سبب گرفتگی هم بشوند. عوارض جانبی مثل خشکی واژن، خارش یا خونریزی‌های نامرتب، افسردگی، از دست دادن اشتها و سردرد را گزارش نمودند.

اثرات رحمی:

رشد غیرطبیعی آندومتر و افزایش اندک خطر سرطان آندومتر و پولیپ با تاموکسیفن همراه بوده است. فعالیت استروژنی تاموکسیفن می‌تواند در رحم منجر به سرطان آندومتر گردد. همچنین اثر تاموکسیفن در بروز خطر بیماری‌های چشمی نشان داده شده است و هر زنی که تاموکسیفن مصرف می‌کند باید کنترل شود.

- معاینه زنان را سالیانه انجام دهند.

- سرطان آندومتر، زنان باید جهت گزارش هر علامت واژینال غیرطبیعی آموزش بینند (مثل ترشح خونی، لکه بینی، تغییر رنگ پوست، ترشح سفید و چسبنده واژن).

- استفاده از تاموکسیفن به مدت کمتر از پنج سال محدود شود زیرا منفعت در بیشتر از این زمان، ثابت نگردیده است.

- سرطان تخدمان: اطلاعات در مورد اثر تاموکسیفن بر سرطان تخدمان محدود می‌باشد. نشان داده شده که تاموکسیفن کیست‌های تخدمانی را در زنان در سنین قبل از یائسگی تحریک کرده، گرچه مطالعات هیچ افزایش خطری را برای سرطان تخدمان در زنانی که درمان تاموکسیفن طولانی مدت شده‌اند، گزارش نکرده‌اند.

عارضات جانبی:

در کل، تاموکسیفن بخوبی توسط بیماران تحمل می‌گردد. به طور معمولی اثرات جانبی تاموکسیفن شامل گرفتگی، تهوع و خشکی واژن می‌باشد. تاموکسیفن آندومتر را به شکل افزایش خطر

پولیپ آندومتر و کانسر تحریک می‌کند. همچنین تاموکسیفن خطر حوادث مثل لخته خون و رید عمقی و آمبولی ریوی را افزایش می‌دهد.

نتیجه گیری:

این‌ها یک گروه داروئی هستند که در بعضی بافت‌ها شبیه استروژن عمل می‌کنند و در برخی دیگر از بافت‌ها اثرات استروژن را بلوک می‌کنند. داروهای رالوکسی فن و تاموکسی فن زنان را در مقابل پوکی استخوان (اوستئو پوروز) و بیماری‌های قلبی عروقی حمایت می‌کنند ولی سبب پیشگیری سریع از علایم سندرم یائسگی نمی‌شوند.

رالوکسی فن ممکن است نهایتاً شرایطی را فراهم نماید که انتخابهای مطمئن و سالم‌تری از داروها داشته باشند و طول زندگی و کیفیت آن را برای زنان در سنین بعد از یائسگی تأمین نماید، اما خطر آمبولی با این داروها شبیه به اثر هورمونهاست.

اداره موضوع متوجه مانند دیگر ابعاد مراقبت‌های بهداشتی کاری است در حال پیشرفت. دانش، موجب تغییر و پیشرفت است. مخصوصی زنان و مامایی و بهداشتی باید نقش مهم و محوری خود در زندگی آنها را دریابند و با طرح نمودن حقایق، مضرات و فواید درمانی بیایند نه تنها عمر به زندگی ببخشند بلکه زندگی به سال‌های عمر ببخشند.

پیری را شفنا نمی‌دهید، باید آن را محافظت و طولانی کرد.

در اکثر زنان در سنین بعد از یائسگی مراقبت و پی‌گیری بیشتری در مورد فواید و خطرات عدم استفاده از انواع درمان‌های بعد از یائسگی انجام شده و این استانداردها به تدریج پیشرفت می‌کند. در نتیجه عقاید پیشین در مورد درمان‌های هورمونی سنتی مجدد تجدید نظر شده و شواهد بسیاری درمان‌های دارویی جدیدتر را در برنامه درمانی بعد از یائسگی وارد می‌کند. درمان‌های توصیه شده جهت علائم بعد از یائسگی اغلب هورمونی بوده گرچه داروهای جدیدتری نیز عرضه شده‌اند. تعديل کننده‌های انتخابی گیرنده استروژن به عنوان درمان جایگزینی هورمونی توجه بیشتری را به خود اختصاص داده است.

استراتژی‌های افزایش پذیرش درمان‌های دوره یائسگی:

مشاوره شخصی هم قبل و هم بعد از شروع درمان برای دستیابی به ادامه یافتن HRT ضروری است و هر فردی باید انتظارات واقع گرایانه نسبت به این درمان داشته باشد و عوارض جانبی، دوره زمانی لازم برای کنترل علایم و حداقل فواید این نوع درمان را بداند.

جهت افزایش ظرفیت پذیرش، فاکتورهای زیر مطرح شده‌اند:

- اعتماد سازی با بیماران انجام شود، پزشک باید فشارهای هیجانی متوجه موضع را درک کند. اسم یائسگی برای عده‌ای از زنان ناراحت کننده است و کمبود استروژن لغت بهتری است. بیمار نیاز

دارد که واقعیت‌ها را به خوبی درک کند و نیاز به زمان دارند تا اطلاعات را هضم کنند. ترس از سرطان پستان خیلی از خانم‌ها را از تمایل به هورمون درمانی یا HRT دور نگه می‌دارد و ترس از خونریزی و سایر عوارض خانم‌ها را از استفاده طولانی مدت از HRT باز می‌دارد. بیماران می‌توانند بر مبنای اطلاعات تصمیم‌گیری کنند به جای اینکه بر روی شک و تردید حساب کنند. وقتی یک خانم تصمیم به استفاده از هورمون درمانی یا HRT می‌گیرد، این مسئولیت پزشک است که شرایط را برای بیمار توضیح دهد که منجر به بهبود شیوه زندگی بیمار شود. امید است شرایط برای راه اندازی کلینیک‌های مخصوص یائسگی برای افزایش آگاهی، بهبود نگرش و عملکرد بانوان فراهم شوند.

فصل نهم

درمان‌هائے سنتے یا غیر داروی
برائے یائسگے

سررشته کلام: چنانچه زنان تا شصت و پنج سالگی مقابله بیماریهای داخلی، سرطان و مشکلات جراحی دوام بیاورند، احتمالاً عمر طولانی خواهند داشت. این سنین را با ورزش، تغذیه مناسب و حداقل استرس سپری نمایید.

بدون شک یکی از موضوعات مهم که امروزه مورد توجه قرار گرفته اثرات مواجهه باعوارض درمان جایگزینی هورمونی (HRT) می‌باشد. به همین دلیل ما در اینجا موضوع را تحت دو سؤال مورد بحث قرار می‌دهیم:

۱) چه کسی به درمان آلترناتیو نیاز دارد

الف. زنانی که تمایل به درمان هورمونی ندارند.

ب. زنانی که نمی‌توانند درمان هورمونی داشته باشند:

– به این معنی که درمان هورمونی در آن‌ها ممنوعیت مصرف دارد.

– تمامی خانمها در سنین یائسگی به عنوان پیشگیری در برابر تغییرات سنی، اسکلتی، متابولیک و قلبی عروقی یائسگی، حتی اگر آنها بدون علامت هستند.

– متخصصین زنان که به دلایل قوی خودشان نسبت به تجویز استروژن برای بیماران یائسه اکراه دارند.

۲) درمان آلترناتیو چه چیزهایی را شامل می‌شود

– درمان جایگزین برای علائم گوناگون یائسگی

شامل: موادمغذی، یوگا، ورزش، نگرش مثبت به زندگی، تغییر شیوه زندگی، سایر مکمل‌های دارویی

مواد مغذی:

استفاده از مکمل‌های تغذیه‌ای در درمان به خوبی کاربرد آنها در طب آینده، جایگاه واضحی دارند و این ایده جدیدی نیست و در حال تحول است. در آینده نزدیک مکمل‌های تغذیه‌ای شامل میکرو مغذی‌ها به عنوان درمان انتخابی و ارجح به داروهای استفاده خواهند شد. فواید مکمل‌های تغذیه‌ای و نیز تحقیق در این زمینه در حال تقویت هستند.

نقش استروژن‌های گیاهی در اداره منوپوز:

این استروژن‌ها محصولات گیاهی، با فعالیت استروژنی هستند که به وسیله فعال کردن گیرنده استروژن عمل می‌کند. این‌ها، استروژن‌های ضعیفی هستند و می‌توانند در اداره مشکلات منوپوز به صورت مفید به کار برد شوند.

بزرگ‌ترین منبع این استروژن‌ها، گیاه سویا می‌باشد. جوانه‌های سویا و دانه سویا منبع غنی استروژن است. بعد از انجام عملیات روی دانه‌های سویا و نیز تخمیر آن مؤثر است.

- یک لیست معمول استروژن‌های گیاهی رژیم غذایی شامل: همه جویات، تخم کتان، کنجد، تخم آفتاب گردان، زرد چوبه، زنجیل، شبليله، رازیانه، چغندر، سیب زمینی و بقیه ریشه ها هستند. در واژن نیز آثار استروژنیک دارند. می‌توانند سیکل قاعدگی را تحت تأثیر قرار دهند یا عامل خونریزی ناپیوسته باشند. باعث کاهش گرگفتگی می‌شوند.

روده توانایی فراهم کردن شرایط مناسب برای جذب این استروژن‌ها را دارد.

بازبینی مطالعات روی آثار استروژن‌های گیاهی:

در اغلب مطالعات این استروژن‌ها به تسکین دادن گرگفتگی کمک می‌کند هر چند که عقیده در مورد مفید بودن آن در کم کردن خشکی واژن قابل بحث می‌باشد.

نقش استروژن‌های گیاهی در پیشگیری از سرطان بسیار قابل بحث است. این واقعیت اثبات شده است که بروز سرطان‌های وابسته به استروژن مثل سرطان پستان و آندومتر در میان مردم مشرق زمین که مصرف کننده سویا هستند، پایین‌تر است.

استروژن‌های گیاهی با کاهش سرعت از دست رفتن بافت استخوانی، اثر مفیدی روی پوکی استخوان دارد.

در نتیجه به نظر می‌رسد مصرف همه دانه‌ها و سبزی‌های غنی از استروژن‌های گیاهی برای سلامتی عموم و سبک زندگی مورد تشویق باشد. این آثار وابسته به مقدار می‌باشد.

مطالعات جهانی نشان می‌دهد که رژیم غنی از سویا به بهبود پروفایل چربی کمک می‌کند.

متابولیسم چربی بعد از مصرف استروژن گیاهی:

کاهش کلسترول

افزایش چربی مفید

کاهش چربی مضر

کاهش تری گلیسیرید
محافظت کننده قلبی عروقی
محافظت در برابر فشار خون
اثر بر توده استخوانی و بازسازی مجدد آن.
افراط در مصرف آن، عوارض ازدیاد هورمونها را همراه دارد.

برای علامت مربوط به خلق و روحیه روزمره

ملاتونین، نصف تا یک قرص در هنگام رفتن به رختخواب، می‌تواند برای مدت طولانی ۳-۴ سال مصرف شود.

احتیاط: شرح حال و سابقه اختلالات کبدی، قلبی عروقی و عصبی.
مصرف منیزیوم برای آرامش و کاهش فشارهای عصبی مؤثر است.

ریزش مو

متاسفانه، حتی استروژن نمی‌تواند این شکل را درمان کند.
ویتامین E
ویتامین ب کمپلکس
مصرف روی و سلنیوم ممکن است مؤثر باشد.

هیر سوتیسم (پرموی) صورت

تخدمان‌ها بعد از یائسگی به ترشح هورمونهای مردانه یا آنдрولوژن ادامه می‌دهند که ممکن است باعث پرموئی شود.

روش‌های غیر دارویی

این قسمت مربوط به پوست و زیبایی می‌شود.

رژیم غذایی مناسب با سن یائسگی

در این دوره از زندگی اساسی است.

- یک خانم میزان کلسیم کمتری جذب می‌کند و میزان بیشتری دفع می‌کند. رویه به این صورت است که افزایش وزن پیدا می‌کند. مستعد افزایش فشار خون، دیابت، بیماری اسکمیک قلبی و غیره می‌شود.

توصیه‌های مورد استفاده:

- غذای با کلسیم بالا مانند دو لیوان شیر جوشیده (نیم لیتر) در روز یا محصولات معادل شیر، سبزیجات برگدار سبز، نخود و غیره.
- کالری کمتر
- نمک کمتر
- قند کمتر
- چربی و روغن کمتر؛ چربی مضر کمتر مثلاً کره و غیره.
- چربی مفید بیشتر مثلاً روغن گل آفتابگردان.
- مصرف فیبر زیاد
- مقادیر کافی آب خالص (برای پوست و کلیه خوب است.)

رژیم استروژنیک خاص

این یک رژیم است که حاوی مقادیر فراوان عدس، لوبیا، نخود، سویا و غیره می‌باشد که این‌ها دانه‌های گیاهان خانواده بقولات هستند. این‌ها حاوی مقادیری استروژن هستند.

ورزش

پیاده روی: عادت به پیاده روی سریع حداقل ۳۰ دقیقه و ۴ بار در هفته لازم است. دوچرخه سواری یا استفاده از دوچرخه ثابت ممکن است به جای آن به صورت جایگزین استفاده شود. برای محافظت از استخوانها ورزش‌هایی لازم است که تحمل کننده وزن باشد (مانند پیاده روی، آهسته دویدن و غیره)، به همین خاطر ممکن است که شنا به این اندازه مؤثر نباشد. علاوه بر بسیاری از مزایای پیاده روی که در پائین اشاره شده است، پیاده روی دو فایده خاص دارد که از شکستگی جلوگیری می‌کند. الف: رفلکس عکس العمل فرد را سریع می‌کند و بقدرت عضلانی را افزایش می‌دهد.

حرکات کششی

این ساده‌ترین کاری است که می‌توان انجام داد. تمام قسمت‌های بدن باید برای مدت ۱۰ دقیقه در روز به سادگی تحت کشش قرار گیرد. این ممکن است به عنوان اولین کار در هنگام صبح پس از بیدار شدن و قبل از برخاستن از رختخواب انجام شود.

فوايد ورزش عبارتند از:

کاهش میزان از دست رفتن استخوان
کاهش چاقی

کاهش خطرات بیماریهای قلبی، سکته مغزی، افزایش فشار خون و دیابت.

بهبود کیفیت خواب و درمان بی خوابی.

ایجاد یک حالت تدرستی که در حل مشکلات روان شناختی یائسگی کمک می‌کند. به خاطر این است که نشان داده شده که ورزش سبب آزاد شدن ضد دردها و ضد افسردگیهای طبیعی بدن می‌شود.

یوگا

این احساس ریلاکس بودن و راحت بودن است که فرد باید از یوگا یاد بگیرد و درخانه روزانه به مدت ۱۰ - ۲۰ دقیقه تمرین کند. «ساواسانا savasana» یا وضعیت بی وزنی همراه با تنفس آرام راحت‌ترین روش برای یاد گرفتن و انجام دادن است.

دستیابی به وزن ایده‌آل

او بایستی شاخص توده بدن (BMI) را بر اساس فرمول ساده زیر حساب کند و این شاخص را بین ۲۰ - ۲۵ حفظ کند.

(به کیلوگرم) وزن

$$\text{BMI} = \frac{\text{قد به توان ۲}}{(\text{بر حسب متر})}$$

شاخص کمتر از ۱۸ بیانگر سوء تغذیه و بیشتر از ۲۵ بیانگر چاقی است.

جلوگیری از افتادن

کافی است که فرد حداقل یک افتادن کوچک داشته باشد تا دچار شکستگی شود. برای پیشگیری از آن باید احتیاطات زیر به تمام زنان یائسگه توصیه شود:

- حمام و توالت نباید لیز باشد و باید بلافاصله پس از استفاده خشک شود.
- بهترین حالت این است که حمام گرفتن در حالت نشسته باشد تا ایستاده.
- یک سری دسته‌هایی باید روی دیوار حمام تعییه شود تا در موقع ضرورت از آن استفاده شود.
- قطعات کوچک از فرش‌های شل باید برداشته و برچیده شود.
- اگر چیزی کف زمین ریخت باید سریعاً پاک شود.
- روشنایی منزل و همچنین باغچه و حیاط باید کافی باشد.
- تمامی صندل‌ها باید کف غیر سر، عاجدار و همچنین دارای دندانه‌های کافی باشند. صندل‌های هاوایی با کف صاف شده کنار گذاشته شود.
- فرد باید در هنگام پائین رفتن از پله‌ها مراقب باشد. یک دست باید به میله راه پله گرفته شود.

- در هنگام بالا رفتن از پله‌ها و یا پائین رفتن از آنها هر دو دست پر نباشد. در این حالت اگر شما تعادل خود را از دست دهید نمی‌توانید خود را کنترل کنید.
- دید چشم باید در فواصل زمانی مختلف چک شود و اگر کاهش دید وجود دارد اصلاح شود.
- اگر فردی داروی آرامبخش مصرف می‌کند باید مراقبت دو چندان داشته باشد.
- باید از پوشیدن لباس‌های خیلی بلند پرهیز کند. لب تحتانی لباس‌های بلند باید حداقل به اندازه ۵ سانتی‌متر از کف زمین فاصله داشته باشد.

پرهیز از اعتیاد

کافئین، نیکوتین، کوکائین (بسیاری از نوشیدنی‌های گازدار حاوی این ماده هستند) الکل، آمفتامین و غیره باید پرهیز شوند. همه اینها ایجاد اختلال خواب می‌کند. به علاوه، سیگار کشیدن معلوم شده که یک عامل مستعد کننده پوکی استخوان می‌باشد.

یک کار خوب هر روز انجام دهید.

این کار برای حفظ سلامت ذهنی خوب است.

نتیجه گیری

از زمان‌های دیرین یائسگی به صورت کاملاً موثری بدون استفاده از هورمون (استروژن) مدیریت و درمان شده است. شاید با داروهای جدیدتر ما اکنون می‌توانیم حتی آن را بهتر مدیریت و درمان کنیم. به هر صورت، این روش‌ها و دیگر روش‌های اصلاح شیوه زندگی برای کاهش خطرهای کلی (ناتوانی و مرگ و میر) قابل مقایسه با درمان‌های جایگزینی استروژن است که به صورت پیشگیرانه و طولانی مدت مصرف شود.

فصل دهم

در عمل جراحی خارج کردن رحم،
لازم است تخدمانها خارج شوند؟

سررشنطه کلام: اگر قرار است به دلیل خونریزی، فیبروم رحم یا هر بیماری خوش خیم رحمی، هیستروکتومی یا عمل برداشتن رحم داشته باشد، در فرایند تصمیم گیری برای برداشتن یا بر نداشتن تخدمانها باید فعالانه برخورد نمایید. از پزشک معالج بخواهید در این مورد اقدام لازم را بر حسب شرایط سنی، طبی، تاریخچه خانوادگی و وضعیت ظاهری تخدمانها در حین عمل پیش بینی نماید.

مقدمه:

حفظ تخدمانها در جراحی‌هایی مانند درآوردن رحم یک موضوع مورد توجه در طول چند دهه گذشته بوده است. موافقان و مخالفان با در نظر گرفتن این حساسیت عقاید خود را در مورد آن منتشر کردند. از آن زمان، این مسئله یک موضوع مهم مورد بحث می‌باشد و متخصصان زنان در به کارگیری یک روش منطقی دچار ابهام می‌گردند. تصمیم در مورد درآوردن یا حفظ تخدمانها یک مبحث مهم و مورد توجه در زمینه حفاظت از اعضای بدن می‌باشد.

درآوردن تخدمانها: واقعیت‌ها و ابهامات در این زمینه

- تخدمانها تا سال‌ها بعد ازمنوپوز به طور کامل غیر فعال نشده، بلکه تحریک شده و این تحریکات را به سیستم‌های مختلف بدن انتقال می‌دهند. کمبود آن به شکل علائم بیماری‌های دوره یائسگی بروز می‌کند، بنابراین مشخص است که از کار انداختن عمدی آنها چه نقصانی می‌تواند در پی داشته باشد.
- اگر برداشتن رحم به دلایل خوش خیم باشد مثلاً خونریزی شدید یا فیبروم رحمی قابل بحث است ولی در مواردی که ضایعات مشکوک یا بدخیمی باشد تخدمانها برداشته می‌شوند.
- این موضوع که موقع جراحی، در آوردن یکی از تخدمانها، خطر سرطان تخدمان را در آینده پنجاه درصد کاهش می‌دهد صحیح نیست.
- برای روشن ساختن موضوع بحث، بایستی متقدانه و دقیق‌تر توجه داشت که شامل این موارد می‌شود:
 - در چه سنی این تخدمان از کار می‌افتد؟

- آیا تخدان‌های حفظ شده بعد از خارج کردن رحم (هیسترکتومی)، به طور نرمال به فعالیت خود ادامه می‌دهند؟
- آیا تکنیک جراحی بر عمل تخدان اثر می‌گذارد؟
- تهدیدات سلامتی وقتی که در زنان یائسه تخدان‌ها خارج شوند چیست؟
- تهدیدات سلامتی وقتی که در زنان یائسه تخدان‌ها حفظ شوند چیست؟
- جایگزینی هومون تا چه حد مؤثر است؟
- سن مناسب برای جراحی در آوردن تخدان چیست؟

در چه سنی این تخدان‌ها از کار می‌افتد؟

- دوره قبل از توقف قاعده‌گی دوره‌ای است از چند ماه تا چند سال که ترشحات هورمونی کمتر در آن رخ می‌دهد که دارای اثرات ویژه‌ای بر بدن است.
- در ۲۰٪ زنان، تخمک گذاری بعد از ۵۰ سالگی مشاهده شده که نشان دهنده این است که حتی در دهه پنجم زندگی هم اثر هورمونی، آشکار می‌شود. در یک مطالعه گزارش شده است که تا شصت و پنج سالگی هم تخدانها کمی ترشح هورمونی دارند.
- اکثر جراحی‌های درآوردن رحم به علت اختلالات خوش خیم، در دوره قبل از یائسگی است.
- این زنان با انجام جراحی خارج کردن دو طرفه تخدان بین ۴۰-۴۵ سالگی، ۱۰ سال یا بیشتر از فعالیت تخدانی نرمال خود را از دست می‌دهند.

آیا تخدان‌های حفظ شده بعد از جراحی خارج کردن رحم، به طور نرمال به فعالیت خود ادامه می‌دهند؟

- از کار افتادگی تخدان‌ها بعد از خارج کردن رحم نسبت به گروه کنترلی که رحم را خارج نکرده‌اند، تا دو سال زودتر رخ می‌دهد.
- یک کاهش گذرا در جریان خون تخدان‌ها می‌تواند احتمالاً پیدایش موقعی گرگرفتگی را در تقریباً چهل درصد از زنانی که عمل خارج کردن رحم را با حفظ تخدان‌ها انجام داده‌اند، توجیه کند و این امر می‌تواند یک پدیده گذرا باشد.

آیا تکنیک جراحی بر فعالیت تخدانی تأثیر گذار است؟

- اطلاع در مورد عروق خونی تخدان‌ها، نشان می‌دهد بعد از هیسترکتومی، قطعاً برخی از اشکالات عروقی برای تغذیه تخدان‌ها ایجاد می‌شود. بنابراین بر ادامه فعالیت تخدان‌ها در حالتی که تخدان‌ها حفظ شده‌اند و خارج نشده‌اند، تأثیر گذار است.
- خارج کردن لوله‌ها بر وظیفه تخدان‌های حفظ شده تأثیر می‌گذارد.

- با توسعه جراحی خارج کردن رحم از نوع لایپروسکوپی، در مورد استفاده از کوتوله و یا بخیه زدن در رابطه با حفظ کردن تخمدان‌ها بحث وجود دارد که نیاز به مطالعات موثر و معتبری دارد.

وقتی که در زنان یائسه تخمدان‌ها خارج شوند، تهدیدات سلامتی چیست؟

- کاهش ناگهانی استروژن، پروژسترون و آندروژن‌ها تاثیرات خود را بر سیستم‌های مختلف آشکار می‌سازد. کاهش قابل ملاحظه تستوسترون علت بروز فوری علائم واژوموتوری (گرگرفتگی و تعریق) است، که به تدریج در طول چندین ماه فروکش می‌کند. جدای از بروز علائم روحی، اثرات متابولیک بلند مدت خاص، پوکی استخوان، بیماری عروق قلب، حوادث عروق مغزی، دیابت و آزالایم نیز در صورت خارج کردن آنها ممکن است رخ دهند، بنابراین تا حدی بر کیفیت زندگی انسان تأثیر می‌گذارد ولی خطر سرطان پستان کاهش می‌یابد.

تهدیدات سلامتی وقتی که در زنان یائسه تخمدان‌ها حفظ شوند چیست؟

- تشکیل کیست تخمدان

- سرطان تخمدان اگر اتفاق بیفتد دیرتر تشخیص داده می‌شود.

- سندروم تخمدان باقیمانده همراه با درد و ناراحتی متشر در لگن

سن مناسب برای جراحی در آوردن تخمدان چه موقع است؟

- تشخیص یک معیار سنی برای توجیه عمل خارج کردن تخمدان بستگی به نظر جراحان زنان دارد. بحث آن باید بعد از ۴۰ سالگی شروع شود و توصیه می‌شود قبل از ۴۵ سالگی آن را خارج نکنند مگر داشتن سابقه سرطان پستان و تخمدان در خانواده و این امر در زنانی است که در قبیل از دوره یائسگی قرار دارند. - روش منطقی‌تر و علمی‌تر برای خارج سازی تخمدان در این موارد است:

- برای زنان بعد از دوره یائسگی

- داشتن سابقه سرطان تخمدان در خانواده

- در موارد سرطان رحم، روده بزرگ، پستان، رکتوم در صورت اعمال جراحی مختلف در ناحیه شکمی

- مثبت بودن BRCA (مارکر ژنی سرطان پستان و تخمدان).

جاپگزینی هورمون تا چه حد مؤثر است؟

- با وجود انواع گوناگون و وسیع مدل‌های درمانی جاپگزینی هورمون که جراحان با درمان‌های پس از عمل جراحی راحت‌تر هستند، اما در حقیقت فاصله روشنی بین سطوح هورمونی دارویی

و طبیعی وجود دارد و اثرات آن در نهایت بر کیفیت زندگی تأثیر می‌گذارند. هرچند، مزایا و معایب استفاده کوتاه مدت و بلند مدت از داروهای مناسب و یا ترکیبات آنها و مطلوبیت و کیفیت آنها مورد توجه اکثر محققین می‌باشد، اما هنوز مشغول تحقیق بر روی یک درمان جانشینی هورمون مناسب و ایده آل هستند. اگر محدودیت مصرف استروژن نداشته باشند، برای علائم منوپوز توصیه می‌شود.

نتیجه‌گیری

- حفظ و مراقبت ارگان-الگوی ضروری هزاره حاضر است.
- عوارض دوران بعد از منوپوز در نظر گرفته می‌شود.
- عوامل خطر سرطان تخمدان در نظر گرفته می‌شود. بویژه که بعد از برداشتن رحم، خانم‌ها کمتر برای ویزیت مراجعه می‌کنند.
- سن، به عنوان یک عامل است.
- عمل خارج کردن یکطرفه تخمدان- توجیه منطقی ندارد.
- هورمون درمانی حایگزینی پیشنهاد می‌شود.
- کمبود آمارهای مبنی بر شواهد وجود دارد.

فصل یازدهم

یائسگے زودرس، نارسائے زودرس تخدانها
(POF)

سررشه کلام: تحمل علائم یائسگی در جوانی آسان نیست. موتور تخدانها پیش از زمان موعده، خاموش شده است. زمانی طول می‌کشد تا زن جوان به بررسی علت و انتخاب راههای جبرانی فکر کند. این قطع پریود، یائسگی واقعی نیست و در مواردی حتی با وجود مصرف قرص‌های ضدبارداری، حاملگی اتفاق می‌افتد.

مقدمه:

نارسایی زودرس تخدان (Premature Ovarian Failure) به شرح زیر تعریف شده است: خانمی که از زمان بلوغ، پریود می‌شده است حالا پریودش متوقف شده است. قطع پریود قبل از سن چهل سالگی اتفاق افتاده است. علائم با کاهش استروژن به دلیل نارسایی زودرس تخدان مرتبط است. این وضعیت به یائسگی زودرس، پیش رس یا قبل از موقع هم گفته می‌شود. گرچه نارسایی زودرس تخدان (POF) اغلب مترادف با یائسگی زودرس تلقی می‌شود ولی POF معادل یائسگی نیست. اغلب خانم‌های مبتلا به POF فعالیت تخدان‌ها را بطورمتناوب در طول سالیان زیادی دارند و بر عکسِ خانم‌های منوپوز، حتی ممکن است حاملگی (بارداری) نیز رخ دهد.

شیوع نارسایی زودرس تخدان یا POF

فراآنی این وضعیت بستگی به سن هنگام تشخیص دارد. در سن سی سالگی تقریباً یک هزار زن در گیر می‌شوند و تا سن چهل سالگی تقریباً یک درصد مبتلا به این وضعیت خواهند شد.

علل نارسایی زودرس تخدان یا POF

علل POF متفاوت و دراکثر موارد ناشناخته‌اند. در عده ای از بیماران مبتلا به POF مشخص شده که کروموزم‌های جنسی از لحاظ ساختار یا تعداد، دچار کمبود و نقص هستند.

بنابراین بر احتی می‌توان موضوعات مربوط به POF را به گروه‌های مشخصی تقسیم بندی کرد:

- نارسائی تخدان با اختلال کروموزومی

- نارسائی تخدان بدون اختلال کروموزومی

nar-saii-zodres-txmdan-rahmehjin-mi-toan-be-do-dste-bzr-g-tqsim-bndi-krd.

- نارسائی زودرس تخدان خودبخودی

- نارسائی زودرس تخدان القاء‌شده

نارسائی زودرس تحمدان خودبخودی

علت این دسته از POF اغلب ناشناخته است. دومکانیسم برای کاهش فولیکول و عدم کارآیی فولیکول فرض می شود.

جالب است بدانیم دخانیات و سیگار رسیدن به سن منوپوز را تسريع می کند.

- **عوامل فامیلی:** سن منوپوز بیشتر زنان مشابه سن منوپوز مادرانشان می باشد و به این معنی است که اگر سابقه خانوادگی از منوپوز زودرس در خانواده (مادر، مادربزرگ و خواهر) وجود داشته باشد، احتمال این که شما نیز آن را بزودی تجربه کنید، وجوددارد.

. بعضی مطالعات نشان دهنده آن است که فقط حدود پنج درصد زنانی که POF دارند، سابقه خانوادگی این وضعیت را ذکرمی کنند. بنابراین سابقه خانوادگی می تواند بعنوان یک نشانه اولیه از منوپوز زودرس باشد.

- **عوامل ژنتیکی:** علل ژنتیک شایع ژنتیکی POF عبارتنداز سندرم ترنر که یک کروموزوم ندارند یا نقص دارد.

- **اختلال خودایمنی:** سیستم ایمنی ممکن است نقش مهمی در بعضی موارد POF داشته باشد. شیوع واقعی POF به دلیل خودایمنی، ناشناخته است. براساس یک ارزیابی، میزان آن تقریباً سی درصد علت POF است.

- بعضی موارد POF در بیماری خودایمنی تیروئید و یا دیابت نوع یک دیده می شود. ممکن است در بعضی موارد بصورت موقت بوده و فعالیت تحمدان دوباره بطور خودبخود شروع گردد. سیکل های پریود در بعضی خانم ها بطور منظم دوباره شروع می شود ولی قدرت باروری کم است (عدم کفایت تحمدانها).

- **دلایل ناشناخته (نامعلوم)**

- سندرم تحمدان مقاوم: یک وضعیت ناهمگن است که فولیکوهای اولیه فراوان است ولی حساسیت تحمدانها به تحریک های خارجی مقاوم است.

نارسائی زودرس تحمدان القاء شده (اکتسابی)

مکانیسم نارسائی زودرس تحمدان به علت اکتسابی شامل موارد زیراست: صدمه به سلولهای تحمدان یا صدمه به تخمک هاست. در نتیجه کاهش فولیکول ها، POF پیشرفت می کند.

منوپوز در اثر جراحی:

برداشتن دو طرفه تحمدانها، هنگام هیسترکتومی با وجود نگهداری تحمدانها، بطور متوسط دو تا چهار سال زودتر، تحمدان های باقیمانده نارسا می شوند. آسیب به جریان خون تحمدان و رحم ممکن است روی عملکرد تحمدان اثر دارد.

- صدمه و آسیب به تخدان بدنبال عمل‌های جراحی کیست تخدان، یا کوترا تخدان.
- عفونت‌های ویروسی؛ گفته می‌شود ویروس اوریون در دوره جنینی ممکن است باعث التهاب تخدان بصورت خودایمنی شود.

داروهای:

تاموکسی فن، بطور اختصاصی مانند یک حلال روی تخدان عمل می‌کند که منجر به تخریب و کاهش تعداد فولیکولی POF می‌شود. تاموکسی فن با اثر دو گانه باعث تحریک تخدان هم می‌شود.

اشعه درمانی و شیمی درمانی:

خانم‌هایی که برای درمان سرطان در معرض انواع مختلف اشعه قرارمی‌گیرند یا شیمی درمانی می‌شوند یا اشعه درمانی لگن، خطبروز و پیشرفت نارسانی تخدان‌ها را وجوددارد. اگر شروع درمان با شروع بلوغ همزمان باشد، خطريشتری بیمار را تهدید می‌کند. در افرادی که بدنبال درمان با اشعه یا شیمی درمانی در بیماری سرطان غدد لنفاوی زنده مانده‌اند، POF دیده می‌شود. پس از پیوند مغزاستخوان و درمان، خانم‌ها مبتلا به نارسانی تخدان می‌شوند.

خصوصیات بالینی نارسانی زودرس تخدان

در بعضی موارد بدون علامت و امادرسیاری از موارد دیگر نیز تمام علائم مشخص کاهش استروژن وجوددارد.

نارسانی زودرس تخدان با شروع زودرس بیماری‌های عروق شریانی و پوکی استخوان در ارتباط است. نکته مهمی را که باید بخاطرداشت این است که سن پایین تر منوپوز با میزان بالاتر خطر پوکی استخوان و بیماری قلبی همراه است. درمورد POF سابقه جراحی‌های لگنی، پرتودرمانی یا شیمی درمانی مهم است و در مورد سابقه خانوادگی POF و عقب افتادگی ذهن مردان در خانواده و اختلالات خودایمنی باید پرس و جو کرد. معمولاً در زنان مبتلا به POF خودبخودی، یافته‌های بالینی مشخصی وجودندارد. گاهی علائم سندروم ترنر ممکن است وجودداشته باشد (قامت کوتاه، سینه سپری، گردن پره دار، زاویه پهن ساعددها، گوشهای پایین تراز حد طبیعی و خط رویش پایین مو). علائم بیماری تیروئید گاهی وجود دارد مانند گواتر، پوست گرم و نرم، یا خشک و سرد. بعضی از خانم‌های مبتلا به POF، واژینیت آتروفیک دارند. با این حال بعضی خانم‌ها دارای عملکرد فولیکولی بینایینی بوده واستروژن کافی برای نگهداری واژن تولید می‌کنند، معمولاً تخدان ها کوچک هستند.

استفاده از سونوگرافی تخدان‌ها در پیگیری بیماران POF ارزش عملی ندارند.

اداره نارسائی تخدمان

ممکن است در بعضی موارد POF بصورت موقت بوده و فعالیت تخدمان دوباره بطور خودبخود شروع گردد. سیکل های پریود در بعضی خانم ها بطور منظم دوباره شروع می شود ولی قدرت باروری کم (ده درصد) است.

درمان دارویی بیماران POF باید با در نظر گرفتن موارد زیر انجام شود: بهبود وضع روحی و روانی بیمار، جایگزینی هورمون تخدمان و بازگرداندن باروری.

مشاوره

در یک جلسه حضوری راجع به نتایج تست هابا پزشک به بحث و گفتگو پردازند. تشخیص POF در خانم های جوان می تواند باعث صدمه روحی شود. انتخاب کلمات و الفاظ مناسب در این مورد اهمیت دارد (مثلاً استفاده از کلمه نارسائی یا عدم کفایت زودرس تخدمان بجای کلمات یائسگی زودرس). در این مورد از پزشک درباره بیماری توضیح خواسته شود و منابع اطلاعاتی و کمک کننده در این مورد را مطالعه کنند. پزشک نیز به بیمار فرصت کافی بدهد تا تشخیص مطرح شده را بپذیرد و پس از اینکه بیمار با موقعیت خودکنارآمد، راجع به برنامه بارداری او در آینده گفتگو کند. برای اتو توضیح دهد که فعالیت خودبخودی تخدمان و بارداری امکان پذیراست، به بیمار فرصت کافی دهد که تشخیص پزشک را بپذیرد.

بیمارانی که بدنیال POF دچار نازایی می شوند، معمولاً پس از شنیدن آن دچار غم و اندوه می شوند. آن ها می توانند از وجود یک مشاوره مناسب و بررسی روانی توسط یک متخصص روانشناس، بهره مند شوند.

بازگشت باروری

هیچگونه مداخله و اقدامی میزان تخمک گذاری و بازگشت باروری را افزایش نمی دهد. استفاده از درمان های اثبات نشده و غیراستاندارد برای بازگشت باروری باید خودداری شود، زیرا این درمان ها ممکن است با بارداری خودبخود بیمار، در تناقض باشد و مانع بارداری خود بخود بیمار شوند.

اهدای تخمک:

اهدای تخمک بهترین گزینه برای بازگرداندن بارداری است، اما نباید برای این اقدام بیمار تحت فشار قرار گیرد، زیرا بارداری خودبخود ممکن است واقعاً امکان پذیر باشد. سن بیمار نسبت به سن اهداء کننده تخمک، کم اهمیت تراست. راه دیگر این است که بیمار خود را با شرایط پیش آمده تطبیق داده و یا سبک زندگی خود را تغییر دهد. برای بازگرداندن باروری در خانم های مبتلا به نارسائی ثانویه تخدمان، درمان باید بر اساس علت صورت گیرد.

راههای دیگر درمان POF که فعلاً در مرحله تحقیق و بازیابی تخدمان است عبارتند از:

- ذخیره کردن نمونه تخدمان فریز شده، برداشتن فولیکول و فعال کردن آن در موعد اقدام به باروری
- پیوند تخدمان؟

جایگزینی هورمون های ناکافی تخدمان

خانم های مبتلا به POF باید HRT (هورمون درمانی جایگزین) با استروژن و پروژسترون دریافت کنند. بدین ترتیب علائم کمبود استروژن تسکین می یابد، تراکم استخوانی حفظ می شود و همچنین ریسک بیماری های قلبی، عروقی کاهش می یابد. در بعضی خانم ها ممکن است حتی قبل از قطع پریود برای کاهش علائم منوپوز نیاز به HRT داشته باشند. HRT به شکل های مختلف انجام می گیرد. بصورت دوره ای یا دائم. استروژن از طریق خوراکی یا پوستی و پروژسترون خوراکی دوره ای است. درمان اولیه بالفاصله پس از منوپوز شروع و تا سن پنجاه سالگی ادامه می یابد. آزمایشات بالینی در حال تحقیق است برای تعیین اینکه آیا جایگزینی تستوژسترون نیز باید بخشی از درمان استاندارد خانم های جوان مبتلا به نارسائی تخدمان باشد یا خیر؟

پیش آگهی:

شанс بارداری خودبخودی خانم های مبتلا به نارسائی خودبخود و زودرس تخدمان وجود دارد ولی این شанс خیلی کم است، تقریباً ۱۰٪ خانم ها با تشخیص POF باردار می شوند. از این بارداری ها جلوگیری نمی کند. علیرغم تصوره هم، حتی قرص های جلوگیری از حاملگی خوراکی که برای پیشگیری از بارداری در خانم های طبیعی بکار می رود، ممکن است مانع از بارداری در خانم های مبتلا به POF نشود. لذا خانم هایی که POF دارند و هورمون می گیرند اگر بعد از قطع هورمون، پریود نشدن حاملگی را در نظر داشته باشند.

فصل دوازدهم:

باردارے در سنین یائسگے

سررشه کلام: در تاریخ پزشکی، بارداری در سنین یائسگی محتمل دانسته شده و گزارش شده است. مادران مسن‌تر، با صبوری بیشتر و مسئولانه فرزندان خود را بزرگ می‌کنند. اگر زن، از قبل از دهه چهارم زندگی خود، تخمک‌های منجمد شده ذخیره ندارد، برای پیشگیری از مشکلات ژنتیکی و عقب ماندگی نسل بعدی، از تخمک اهدایی استفاده می‌نماید. البته عوارض حاملگی در سنین بالاتر قابل اغماض نیست.

در نیمه اول قرن بیستم، منوپوز شدن برای زنان خوشایند بود چون آنها را از حاملگی‌های متعدد و پشت سر هم که بعلت مقاریت‌های بدون جلوگیری اتفاق می‌افتد نجات می‌داد. ولی روش‌های مؤثر جلوگیری از بارداری و تمایل اجتماعی برای جلوگیری از بارداری تا اواخر سن سی و حتی چهل سالگی خیلی از زنان دیر بارور می‌شوند و می‌خواهند تا سنین منوپوز و حتی پس از منوپوز، حاملگی داشته باشند. با پیشرفت در روش‌های کمک باروری پزشکان می‌توانند به خیلی از زوج‌هایی که تا چند سال قبل نابارور بوده‌اند کمک کنند. سئوالهایی در زمینه پزشکی و اخلاقی مرتبط با نتایج کلینیکی حاملگی‌هایی که نتیجه روش‌های کمک باروری یا ART هستند ایجاد شده است.

سن باروری یک زن توسط طبیعت تعیین شده است ولی در حال حاضر می‌توان آنرا بطور مصنوعی طولانی کرد. با موقیت در اهدای تخمک به زنان میانسال، حاملگی در این زنان که رحم سالمی دارند حتی بدون توجه به سن و نداشتن تخدمان و عملکرد تخدمانی امکان پذیر شده است. خیلی از زنان بعد از منوپوز، تمایل به بچه دار شدن ندارند با این وجود در شرایطی بعضی زنان بعد از منوپوز خواهان داشتن فرزند می‌باشند. برای مثال در مورد یک زن منوپوز که تنها فرزندش را از دست می‌دهد یا یک زن که می‌خواهد بعداز منوپوز ازدواج کند و تشکیل خانواده بدهد.

این‌ها سئوالاتی هستند که باید به آنها جواب داده شود. وقتی ما سعی می‌کنیم که کیفیت زندگی افراد را با افزایش سن آنها درهمه جهات ارتقاء دهیم، آیا بحث تولید مثل مبحّثی جدا می‌باشد؟ آیا این صحیح است که با استفاده از تکنولوژی، طول دوره تولید مثلی زن را افزایش دهیم و بر خلاف ساعت بیولوژیکی عمل کنیم؟ آیا این کار نیاز به محدودیت‌هایی دارد؟ این‌ها سئوالاتی است که باید پاسخ داده شود.

سن و کاهش باروری

قرن‌ها آشکار بود که با افزایش سن، بخصوص بعد از ۴۰-۴۵ سالگی، توانایی باروری کاهش می‌یابد. نشانه‌های ذخیره تحمدانی نشانگر پتانسیل باروری می‌باشند. ارزیابی ذخیره تحمدانی، امکانپذیر است.

- انجام سونوگرافی واژینال و شمارش تعداد و سایز فولیکولها

- اندازه گیری Inhibin B و FSH در روز سوم از شروع پریود است: افزایش FSH و کاهش Inhibin B نشانگر کاهش تعداد و ظرفیت تولید تخمرک است.

- یک نشانگر خوب دیگر AMH است که کیفیت فولیکولهای تحمدان را تعیین می‌کند. مقدار کم آن به دلیل کاهش کیفیت تخمرک‌هاست. سن بیشتر روی کیفیت تخمرک اثر می‌گذارد و بعد روی تعداد آن و زنان مسن کمتر بارور می‌شوند چون کیفیت تخمرک‌های آنها کاهش یافته است. اینجاست که نقش اهداء تخمرک یا اهداء جنین برای زن بعد از منوپوز مشخص می‌شود.

نظریات مخالف با روش‌های کمک باروری در زمان منوپوز:

* عوارض حین بارداری در سنین بالا نسبت به زنان جوان بیشتر است.

* مادر بودن در سنین بالا، بطور فیزیکی، روانی و اقتصادی، استرس زا است پس فقط برای زنان خاص مناسب است.

* احتمال بیشتری وجود دارد که کودک، مادر پیش را در سنین کوچکی از دست بدهد و مشکلات بعدی برای وی ایجاد شود.

* مباحث اخلاقی و بیولوژیک در اهداء تخمرک و جنین به زنان بعد از منوپوز وجود دارد.

* افزایش ریسک فاصله نسل‌ها بین والدین و فرزندان وجود خواهد داشت.

* یک محدوده طبیعی برای تولید مثل زنان وجود دارد و شکستن این مرز بر خلاف طبیعت است!

نظریات موافق با روش‌های کمک باروری در زنان منوپوز

• امید برای افزایش توانایی بچه دار شدن، اشتباه نیست. انتخاب داشتن فرزند، یک تصمیم دقیقاً شخصی است که بر پایه تصمیم گیری دو طرفه زوجین است و روش‌های کمک باروری فقط یک فرم جایگزینی برای باروری و بقای نسل است.

• اهداء تخمرک یکی از جدیدترین روش‌ها برای تشکیل خانواده است و خیلی از این زوج‌ها می‌توانند فرزندی داشته باشند که از نظر ژنتیکی به یکی از آن‌ها شبیه است و بطور معمول والدین تلاش می‌کنند که با وجود تخمرک اهدایی از اسپرم همسر خود استفاده کنند.

- با بهبود استانداردهای زندگی و افزایش طول عمر فردی که در سن پنجاه سالگی مادر می‌شود خیلی بیشتر از قبل زندگی می‌کنند.
- والدین مسن چون خیلی از مسئولیت‌ها را پشت سر گذاشته‌اند، دقت بیشتری در بزرگ کردن فرزند خود دارند.
- اغلب تفاوت‌های فرهنگی بین فرزندان و والدین در هر سنی اجتناب ناپذیر است و تنها مختص والدین مسن نمی‌باشد.
- از روش‌های باروری می‌توان وقتی تقاضای بچه دار شدن وجود دارد استفاده کرد و نتیجه نهایی بچه دار شدن و بزرگ کردن فرزند کمک به سلامت مادران و فرزندان می‌باشد.
- مادران مسن‌تر در تربیت و بزرگ کردن فرزندانشان وسوسی‌تر و سنتی‌تر هستند و سعی می‌کنند کنترل بیشتری داشته باشند.
- مادران مسن‌تر از نظر شغلی و درامد ثبات بیشتری داشته و نگرانی کمتری برای پرورش فرزندشان دارند.

انتخاب زنان بعد از دوره منوپوز برای روش‌های کمک باروری یا ART

بحث‌های جدی در بعضی کشورها وجود دارد که به زنان بالای شصت سال، اجازه و استفاده از ART داده نشود. برای بارداری در سنین بالا، زنان باید غربالگری پزشکی شوند و از نظر جسمی و روانی سالم باشند. تست‌های غربالگری شامل:

- آزمایش خون
- تسهای کلیوی و کبدی
- قند ناشتا و (قند بعد از غذا)
- ایدز - هپاتیت
- پاپ اسمیر
- ارزیابی حفره رحمی (هیستروسکوپی)
- ارزیابی هورمونی
- ماموگرافی
- نوار قلب
- ارزیابی چربی خون
- سونو گرافی واژینال

انتخاب اهداء کننده تخمک

انتخاب اهداء کننده تخمک مناسب مهمترین موضوع در ART است.

- اهداء کننده باید زیر ۳۵ سال و سالم باشد.
- کسانی که خودشان لقاح مصنوعی یا IVF می‌کنند و مایلند تخمک‌های اضافی خود را اهداء کنند می‌توان از آن استفاده کرد.
- اینکه اهداء کننده، آشنا باشد یا نه یک انتخاب است مثلاً نسبت فامیلی مثل خواهرزاده، خواهر با یک دوست نزدیک. در نهایت اهدا از جانب زنانی که از مردم عادی انتخاب شده‌اند و یا داوطلب اهدا می‌باشند.
- در رابطه با پرداخت وجه برای اهداء تخمک، قوانین متفاوتی در کشورهای مختلف وجود دارد. قانون مدونی برای پرداخت وجه اهداء کنندگان وجود ندارد و تنافضاتی در این زمینه وجود دارد.

غربالگری اهداء کنندگان تخمک

در مورد اهدا کنندگان ارزیابی کامل پزشکی باید صورت پذیرد شامل:

- آزمایش خون
- ایدز - هپاتیت
- پاپ اسمیر
- بررسی هورمونی
- کشت سرویکال
- سونوگرافی واژینال
- بررسی‌های ژنتیکی مناسب

در غربالگری ژنتیکی جزئیات دقیق ژنتیکی راجع به فرد و خانواده‌اش پرسیده می‌شود. و باید به زوج دریافت کننده توضیح داده شود که حتی با وجود دقیق‌ترین غربالگری‌ها ۲-۳٪ بچه‌ها با آنومالی به دنیا می‌آیند و خیلی از اختلالات ژنتیکی را نمی‌توان با تست‌های رایج تشخیص داده یا از بروز آنها جلوگیری به عمل آورد.

تحریک همزمان و آماده سازی آندومتر

چون زنان گیرنده پریود نمی‌شوند باید آندومتر آنها تحریک و آماده شود. حداقل سه ماه و باید استروژن همراه با پروژسترون تجویز شود تا ضخامت آندومتر مناسب شود و حداقل سه ماه خونریزی داشته باشد.

وقتی که به این مرحله رسید، هماهنگی بین اهداء کننده و گیرنده انجام می‌شود. قبل از این که تحریک تخمک گذاری در اهداء کننده انجام شود فرد گیرنده تحریک تخدمانی می‌شود. استروژن پروژسترون، در شروع سیکل به تنهایی تجویز می‌شود. اهداء کننده تخمک طبق استاندارد

سیکل‌های IVF را تحریک می‌شود تا روزی که تخمک گرفته شود. در فرد گیرنده از همان روزی که تخمک اهدایی گرفته می‌شود پروژسترون تجویز می‌گردد. تخمک اهدایی در آزمایشگاه با اسپرم همسر بارور گردیده و سپس به رحم گیرنده منتقل می‌شود. زمان طلایبی انتقال جنین، دو تا چهار روز بعد از شروع پروژسترون و بر اساس مرحله تکامل جنین تعیین می‌گردد. پروژسترون عضلانی یا داخل واژن می‌باشد تا زمانی که جفت کاملاً تشکیل و ثبیت شود. در اغلب مطالعات، تقویت با استروژن در اوایل حاملگی ادامه می‌یابد. پروژسترون و استروژن روزانه تجویز شده و بعضی اوقات بعد از آن نیز ادامه می‌یابد.

اهداء جنین:

زمانی که مشکل مردانه وجود دارد، اهداء جنین یک راه حل مناسب می‌باشد. در پروتکل بعضی از مراکز گفته شده است که جنین‌ها حداقل شش ماه نگهداری شده و منتقل نشوند، تا اهداء کنندگان مجددآ بعد از شش ماه جهت تست‌های عغونی غربالگری شوند. بهتر است مدارک کافی از اهداء کنندگان و جنین‌ها از نظر اصل و نسب و راثت بررسی شود. با وجودی که این برنامه برای سیستم، هزینه بردار است ولی از نظر اخلاقی، صحیح نیست جنین‌ها فروخته شده و یا اهداء کننده وجهی دریافت کند.

فرم رضایت نامه

بعد از بررسی کامل و مناسب، یک رضایت نامه دقیق باید از اهداء کننده گرفته شود. خطر تحریک بیشتر تخدمانی و عوارض احتمالی دراز مدت باید بطور کامل و با جزئیات، توضیح داده شود. همچنین زوج گیرنده باید یک رضایت نامه بدنهند که جنین را عنوان فرزند خود قبول می‌کنند. البته مقرراتی برای اهداء تخمک وجود دارد که جلوی مشکلات بعدی گرفته می‌شود. در نظر گرفتن اصول اخلاقی، پزشکی و قانونی الزامی است.

عوارض و مشکلات حاملگی در زنان مسن

-مستعد فشار خون بالا می‌باشند.

-دیابت حاملگی

-زایمان زود رس

-عوارض قلبی و عروقی

-عوارض ثانویه به چند قلویی

-عوارض جراحی

موفقیت حاملگی در زنان پنجاه ساله و بالاتر که توسط روش‌های کمک باروری یا ART، حامله می‌شوند مشابه زنان جوان‌تر می‌باشد. با وجودیکه مطالعات، ریسک عوارض حاملگی را برای

زنان مسن بیشتر از زنان جوانتر دانسته ولی خاطر نشان کرده که این مسئله نباید به صرف بالا بودن سن منجر به منع آنان از حامله شدن شود. باوجود این که حاملگی در زنان جوان کم خطرتر است، یک زن منوپوز می‌تواند با موفقیت حامله شده و دوران بارداری را بگذراند در صورتی که توصیه‌های پزشکی را مرااعات کند.

با افق‌های جدید در روش‌های کمک باروری، در انجماد و نگهداری تخمک‌ها، هر زنی می‌تواند تخمک‌های خود را برای آینده نگه دارد و از آنها حتی در سenین بعد از منوپوز استفاده کند. استفاده از تخمک‌های جنین/جسد در آینده یک روش جدید و یک انتخاب دیگر است. فاکتورهای پزشکی، فیزیکی و اخلاقی در تصمیم گیری برای بچه دار شدن در هر سنی دخالت دارند. ART برای هر شخص یک انتخاب می‌باشد ولی انتخاب فرد باید بعد از بررسی دقیق سلامت، موارد پزشکی و مشاوره ژنتیکی انجام شود. افراد بعداز منوپوز باید بدانند که می‌توانند باروری بالقوه خود را بدست آورند و راجع به هر کدام از روش‌های فعلی به آنها اطلاعات کافی داده شود.

فصل سیزدهم:

هنر خوب زندگے کردن در ایام یائسگ

- مشاوره و گفتگوی خانم با کارکنان بهداشتی
- ترتیب دادن درمانهای جایگزین برای علائم گوناگون یائسگی به جای استروژن.
- آموزش «دانش زندگی کردن»

مشاوره و گفتگو

این مورد شامل موارد زیراست:

- پدیده یائسگی چیست؟
- چه چیزی را باید انتظار داشت؟
- چه زمانی باید به دنبال درمان رفت؟
- برطرف کردن افسانه‌ها و خرافات و ترس در مورد یائسگی

مشکلات موجود در زمینه انجام یک مشاوره مناسب در یک درمانگاه زنان شلوغ منجر به ایجاد کلینک‌های خاص مانند موارد زیر خواهد شد.

- کلینیک یائسگی، کلینیک سلامت زنان، زن سالم و غیره.
- یک رویه برای این که این کلینیک‌ها و درمانگاه‌ها مؤثر باشد، مسئولیت مدیریت این درمانگاه‌ها باید به متخصصین زنان و کارشناسان مجبوب واگذار شود. به دنبال مشاوره، این خانم‌ها باید یک بروشور دریافت کنند که آن چه برای آنان توضیح داده شده را به طور خلاصه داشته باشد و بتوانند در موقع لازم آنها را در خانه چک کنند.

نداشتن تمایل جنسی:

علت این قضیه بیشتر خانوادگی اجتماعی (کد جنسی نانوشته برای سن) و روانشناختی است تا اینکه جنبه غددی داشته باشد. استروژن گه گاه به بعضی از زنان کمک می‌کند و آندروروژن به تعداد بیشتر ولی اکثریت به این صورت درمان نمی‌شوند و همچنین خطرات عوارض جانبی وجود دارد. گفته می‌شود که زنان ظرفیت ارگاسم و لذت جنسی خود را تا ۶۰ سالگی حفظ می‌کنند.

در اینجا یک راهنمای کلی برای زنان با این شکایت آمده است (توجه داشته باشد که درصد کمی از زنان اساساً از لحاظ روانشناختی سرد مزاج هستند).

- تلاش برای به خاطر آوردن خاطرات خوب سال‌های قبل
- شروع کردن مجدد روابط عاشقانه با شوهر
- تلاش برای دیدن خوبی‌ها و محاسن شوهر
- تصورات و رویاهای صحیح از صبح

- استفاده از خلاقیت‌های روشن
- استفاده زیاد از گل
- استفاده از عطر و ادکلن
- تغییر آرایش رختخواب، نحوه قرار گرفتن بالش و غیره
- استفاده از رو تختی نو و جذاب
- تغییر برنامه خواب
- تغییر اتاق و دکوراسیون آن
- استفاده از لباس خواب جذاب
- استفاده از آینه، خرید آینه و قراردادن آن به نحو رومانتیک و عاشقانه
- کاهش وزن و تلاش برای رسیدن به شکل معقول
- استفاده از موسیقی ملایم و عاشقانه
- پرهیز از صحبت‌های مادی که درباره مشکلات خانوادگی است.
- ترتیب دادن و برنامه ریزی برای یک آخر هفته و تعطیلات آرام، فقط برای دو نفر در فاصله زمانی مختلف
- استفاده معمول از لوبریکانت (روانساز) - حداقل ژل آن.
- انجام منظم ورزش کیگل (که قبلًا هم به آن اشاره شد)
- عشق به همدیگر را دوباره از نوع شروع کنید.
- زندگی روزمره خود را به گونه‌ای مجددًا بازارایی کنید که حداقل دو روز در هفته وقت فراغت داشته باشید.
- مطمئن شوید که عجله و شتابی در کار نیست.
- انجام کارهایی که دوست داشتید انجام دهید ولی وقت انجام دادن آنها را نداشتید مثل یادگیری کامپیوتر، موزیک، کارهای خیریه و داوطلبانه مثلاً برای محیط زیست، آموزش کودکان بازمانده از تحصیل، افراد بی سرپرست و معلولین....

دانش زندگی کردن

فلسفه این است که:

- تغییرات فیزیکی خود را بشناسید و در جلسه مشاوره بیان کنید که پوشش داده شود.
 - زندگی خود را به صورت علمی بر اساس نیازهای متغیر آن مدیریت کنید.
- این تقریباً به صورت موارد زیر خواهد بود:

حالت مثبت

کاملاً مربوط به شخص است. بستگی به تاریخچه فامیلی هر شخص، تغذیه، سلامت عمومی، کیفیت زندگی و فاکتورهای متعدد دیگر دارد. اما با انتخاب روش‌های زندگی سالم تمام این‌ها را می‌توان بدست آورد.

بسیاری از بررسی‌ها نشان داده است که خانم‌هایی که نگرش مثبت نسبت به منوپوز داشته‌اند، کمتر دلوایس تغییرات بدن یا پیرتر به نظر رسیدن هستند، کمتر عصبی می‌شوند و نیز کمتر حس رخوت و افسردگی می‌کنند. با امید به زندگی طولانی‌تر و نداشتن باروری، بچه داری و مسئولیت‌های قبلی، رضایت بیشتری از زندگی خواهند داشت.

برای آنها بی که از تغییرات منوپوز آشفته می‌شوند می‌توان به تغییرات روش زندگی متossl گردید و نگرش مثبت را توسعه داد. در این جا ما از خانم‌هایی یاد می‌گیریم که در سنین منوپوز به درجات بالایی دست پیدا کرده‌اند. روحانیت و میل درونی برای انجام کارهای داوطلبانه خیر کاملاً آشکار هستند. مهم‌ترین وظیفه کارشناسان مجرب به عنوان مهیا کنندگان مراقبت سلامت و اولین پزشکان برای هزاران خانم، بالا بردن حالت مثبت نسبت به منوپوز است.

خلاقیت

هنر می‌تواند کلید در ذهن داخلی باشد، افکار و احساسات را ظاهر می‌کند و بنابراین به امور پنهانی که ممکن است مانع دستیابی فردی به توان کامل در زندگی گردد، بصیرت و آگاهی می‌دهد.

تحصیلات بالا، ازدواج، شغل و بچه‌ها می‌توانند پیوسته یک خانم را در سنین میانسالی ضعیف کنند. اما سپس منوپوز می‌آید، زمانی برای نشستن و تکیه دادن و استراحت کردن. زمانی برای خود شخص که می‌تواند برای مدتی فرصت‌های خلاقانه‌ای بوجود آورد، برای کارهایی که عقب مانده‌اند یا هیچ گاه شروع نشده‌اند.

متاسفانه طبیعت انسان تمايل به تبلی دارد. باید تشخیص داده شود. چنانچه خانم جهت همکاری بتدریج ترغیب شود، اگر خودبخود انگیزه وجود داشته و یاداوری شود که در هنگام خلاقیت چه احساس مهم و بزرگی دارند، هر خانمی می‌تواند یک کار هنری بزرگی را خلق کند. یک خانم خانه دار مشغول به کارهای روتین روزانه همچون تمیز کردن، پختن، مراقبت از بچه و مسن‌ها می‌تواند در حس خلاق خود تغییرات مثبتی را ایجاد کند. زندگی روزانه هر شخص پیوسته فرصت‌های خلاق را نشان می‌دهد و اگر خانمی بتواند قسمتی از روند خلاق موجود در ذات خود را ادامه دهد، وی احساس تکاملی را که برای توانایی ذهنی ضروری است را پرورش می‌دهد.

بطور مشابه، کار اداری ممکن است بعد از سال‌ها خسته کننده و یکنواخت گردد ولی گاهی فرصت‌های پنهان شده وجود دارد. کار ممکن است بطور اتوماتیک بی مطالعه، بدون فکر یا با

آگاهی کامل از اتفاقی که رخ می‌دهد، انجام شود. تجربه خانم و قدرت خلاقیت او می‌تواند به عنوان ارشد در محل کار نمودار شود.

کم کردن فاصله نسل‌ها

همچنانکه جوان‌ترها، پدیده‌های نو را دنبال می‌کنند، ممکن است برای بسیاری از خانم‌ها، درک این تغییرات سریع روش‌ها، مشکل و نومید کننده باشد. در نتیجه این مسئله تا حدودی فاصله نسل‌ها را در سن میان سالی و پیری بوجود می‌آورد.

بانوان مسن امروزه، بیشتر به آموزش مهارت‌ها و هنرهای ضروری زندگی، نیاز دارند. و از طرفی، این بانوان ممکن است التیام دهنده، معلم یا هنرمندانی باشند که مهارت کارهای عملی منزل را بدست آورده‌اند. مادر بزرگ‌ها، از دانستن مهارت اداره چیزهای جدید لذت می‌برند و هنوز بهترین کمک در کنار زوج‌ها در خانواده‌ها هستند. عالی‌تر از همه، ارتباطات بین پدر و مادر بزرگ‌ها و نوه‌ها بیشتر عاشقانه هستند.

هرچند، بسیاری از خانم‌هایی که وارد این فاز از زندگی‌شان می‌شوند، احساس می‌کنند که منوپوز یعنی رهایی از مسئولیت مراقبت از بچه‌ها، رهایی از تماس ضروری با مسئولیت‌های ناراحت کننده و بحث برانگیز خانواده. خانم‌های منوپوز مدرن باید نقش خود را بفهمند و با آن خود را سازگار کنند و از عقل و دانش خود برای آموزش دلپذیر و تحويل و تحول مسئولیت‌ها به نسل دیگر استفاده کنند.

لذت بردن از افزایش تمایلات جنسی:

هرچند گرگفتگی و تعریق شبانه ناشی از کاهش استروژن، همراه با کم اثر شدن تستوسترون همراه است، بعضی خانم‌ها ممکن است افزایش تمایلات جنسی را تجربه کنند. در حقیقت پاسخ‌های این خانم‌ها در تمام موارد تعریق شبانه، گرگفتگی، خواب آشفته، کج خلقی، نگرانی درباره پیرتر بنظر رسیدن و آمادگی برای چاق شدن قطعاً ارتباط پیدا می‌کند. حس عمومی تمایل دارد به علائم ناخوشایندی توجه کند که مواعنی در برابر تمایل جنسی هستند. هرچند بعضی تحقیقات، نشان می‌دهد که تعدادی از خانم‌ها افزایش تمایل جنسی را در منوپوز تجربه می‌کنند، شاید به دلیل اینکه ترس از بارداری وجود ندارد. همچنین در کسی که بی قرار است و خواب آشفته در شب دارد، تمایل جنسی ممکن است تحریک گردد.

بگذرید جوانی آزادنہ پرواژ کند

از نظر ذهنی، دوره قبل از منوپوز اغلب زمان تغییرات بزرگ در زندگی است و دوره "آشیانه تهی" نام گذاشته می‌شود و زنان، نیمه قبلى زندگی را مژور می‌کنند. نگرانی درباره ارتباط با این تغییرات می‌تواند علائم منوپوز را بوجود آورد یا بزرگ کند. کسی نمی‌تواند تمام نوسانات خلقی

و زود رنجی‌ها را به هورمون‌ها نسبت دهد. مهم است که هر شخص در طول زندگی‌اش، فاکتورهای ایجاد کننده نگرانی را تشخیص دهد و یاد بگیرد چگونه استرس را اداره کند. با استرس کم، علائم اغلب آرامتر یا ناپدید می‌گردند. وقتی که بچه‌های پرندگان لانه والدین را جهت یافتن غذا، ساختن لانه برای خودشان و پیدا کردن جفت جدید ترک می‌کنند، در سینه مادران پرنده، شادی و غرور بروز می‌کند. بطور مشابه، ترک منزل توسط بچه‌ها باید به عنوان موفقیت بزرگ برای والدین دیده شود. دلالت بر حمایت و سرپرستی عالی دارد که به بچه‌ها کمک می‌کند تا برای فرصت‌های بهتر و هدف‌های بالاتر به جلو پیش بروند.

میگویند پیر شدن اندوهناک است اما کامل شدن زیباست!

بهبود قدرت فیزیکی با ورزش

زمانی سلامت و جوانی ذهن با محرک‌های داخلی قوی به حرکت در آورده می‌شود و می‌تواند فرد را به کار عملی هدایت کند. وی ممکن است قدرت فیزیکی داشته باشد اما ورزش نکردن و نداشتن انگیزه کافی موجب یاس و نومیدی در خودش و اطرافیانش شود. اگر خانمی بر هنر مثبت اندیشی تسلط پیدا نکند، در آن وقت گاه گاهی او ممکن است تلاطم و هیجان، آزردگی و خشم، ناهمانگی و رنج را تجربه کند؛ وقتی که خانمی از هیجان و اضطراب رنج می‌برد، او نمی‌تواند این عاصی بودن را برای خود حفظ کند. او این حالت را به دیگران انتقال می‌دهد. تلاطم به فضای اطراف خانم بدینه سرایت می‌کند. هرکس که با این خانم در ارتباط قرار می‌گیرد، خصوصاً افراد فامیل نزدیکش، مضطرب و خشمگین می‌گردد. مسلماً این روش مناسبی برای زندگی نیست.

سن بالا از طرف دیگر مواجه شدن شخص با قدرت یا ضعف‌های اخلاقی و محدودیت‌های زندگی است. بنابراین کمبود قدرت فیزیکی با معرفت بیشتر، بخشش، زندگی عمیق‌تر و تماس نزدیکتر با طبیعت روحانی جبران می‌گردد. صاف کردن راه برای یک نگرش مثبت و مرور یا لرزیابی تجربیات زندگی شخص است.

هرکسی همامنگی و مسالمت را جستجو می‌کند. زندگی مقدس است. زندگی را جشن بگیرید. از دیگران مراقبت کنید، سرزندگی و نشاط را با کسانی که کمتر از شما خوش شانس هستند شریک شوید.

به امید دیدار
• • • •

کلید واژه‌ها

منوپوز=یائسکی = قطع پریود بیش از یک سال
ژنیتال=تناسلی

هیسترکتومی = خارج کردن رحم
POF = نارسائی زودرس تحمدانها

وازن=مهبل، واژینال=از راه وازن، واژینیت=التهاب وازن
ولو=فرج، قسمت خارج وازن
آندو مترا=لایه داخلی رحم

تحمک گذاری=آزاد شدن تحمک از تحمدان در هر ماه
پریود=خونریزی عادت ماهیانه

فیروم=توده خوش خیم دیواره عضلانی رحم
پولیپ=توده غددی خوش خیم دیواره داخلی رحم یا دهانه رحم
استروژن=هورمون زنانه تحمدان

تستوسترون، اندروغن = هورمون مردانه تحمدان و غده فوق کلیه که روی فعالیت جنسی اثر دارد.
DHEA=(دهیدرو اپی اندروغن) از غده آدرنال ترشح می‌شود.

لوبریکانت=نرم کننده
دپرسیون=افسردگی

فلوکونازل، کتوکونازل، نیستاتین، کلوتریمازل و میکونازل=داروهای ضد قارچ هستند.
تریکومونا=عفونت انگلی وازن

مترونیداژل=درمان تریکومونا

باکتریال واژینوز=عفونت باکتری‌ها در وازن
آتروفیک=نازکی دیواره

pH=شاخص اسیدی یا قلیابی بودن
هموروئید= بواسیر

پیشاپراه= مجرای خروج ادرار

پرولاپس=بیرون زدگی، افتادگی

کارونکل=بیرون زدگی مجرای خروج ادرار
پساري=حلقه

کولون=روده بزرگ

رکتال=انتهای روده بزرگ

هیستروسکوپی=دیدن داخل رحم

کولپوسکپی= بررسی بزرگنمایی دهانه رحم و واژن

پاپ اسمیر= بررسی سلولهای دهانه رحم از نظر بدخیمی

بیوپسی= نمونه برداری

پاتولوژی= آسیب شناسی بافتی

MRI= ام آر آی: تصویر برداری مغناطیسی

کورتاژ= تراشیدن داخل رحم

Pipelle روش پایپل= کورتاژ داخل رحم با یک کورت خیلی طریف پلاستیکی

تاموکسی فن= داروی تکمیلی سرطان پستان

استئوپنی= استخوان درد- کاهش در محتوای معدنی استخوان

پوکی استخوان= کاهش در تراکم استخوانی با از بین رفتن داربست.

(BMD)= تراکم معدنی استخوان

Women's Health Initiative) WHI= زنان پیشگام سلامت

Millions Women Study =MWS= مطالعه یک میلیون زن

بیس فسفونات= درمان دارویی پوکی استخوان

آلندورات= درمان دارویی پوکی استخوان

(تعدیل کننده گیرنده های استروژن) SERM= درمان دارویی پوکی استخوان با اثر شبه هورمونی

رالوکسی فن= درمان دارویی پوکی استخوان اثر شبه هورمونی

کلسی تونین= درمان دارویی پوکی استخوان

سیستوسکوپی= دیدن داخل مثانه

Kegel = ورزش عضلات کف لگن: انقباض عضلات لگن شبیه به آنکه در حین ادرار

کردن جریان ادرار را با انقباط عضلات قطع کنند.

SI= Stress urinary Incontinence= بی اختیاری ادرار با سرفه یا خنده

mesh= شبیه بافت از مواد مصنوعی

سندروم متابولیکی= شامل چاقی، مقاومت به انسولین (دیابت) و اختلال چربی است.

HRT= هورمون درمانی جایگزین

آلزایمر= زوال عقل

PCOS= سندرم تخمدان پلی کیستیک

BMI= شاخص توده بدن = برآورد وزن با توجه به قد- با تقسیم وزن به مجدور قد به دست می

اید.

ماموگرافی= تصویر برداری پستانها

کانسر= سرطان

ماستکتومی = عمل برداشتن پستان

- ترمبوآمبولی (*Thromboembolism*) = تشکیل و حرکت لخته خونی
وازوموتور = اعصاب محرك رگها، (گرگرفتگی و تعريق)
تیبولون (*tibolone*) = یک دارويی است که دارای فعالیت ترکیبی استروژنی، پروژسترونی
آندروجنی است.
اسکیزوفرنی = بیماری روانی با ذهن پراکنده
 PATCH = چسب‌ها
BRCA = مارکر ژنتیکی برای سرطان پستان و تخمدان
POF = Premature Ovarian Failure = نارسایی زودرس تخمدان
سندرم ترنر = در کشت کروموزومی یک کروموزوم جنسی وجود ندارد.
ART = روش‌های کمک باروری
IVF = لقاح مصنوعی
FSH, Inhibin B, AMH = مارکر های ذخیره تخمدانی

منابع:

- ۱- L. Carter; Psy cholo gical Effect Of Menopause; Menopause Center, September ۷, ۲۰۱۰
- ۲- D. Carter; Depression and emotional aspects of the menopause; BCMJ, ۴۳; ۸; ۲۰۰۱
- ۳- A. Deeks, M. Mecabe; Well- being and menopause; Quality of life research, ۱۳, ۲, March ۲۰۰۴
- ۴- <http://www.uptodate.com/contents/postmenopausal-hormone-therapy-beyond-the-basics>
- ۵- http://en.wikipedia.org/wiki/Bone#Bone_structur
- ۶- <http://en.wikipedia.org/wiki/Osteoporosis>
- ۷- <http://www.webmd.com/women/hormone-replacement-therapy-/risk-vs-benefit>
- ۸- http://www.medscape.com/viewarticle/522440_4
- ۹- http://endometabol.com/?page=article&article_id=1934
- ۱۰- <http://www.medicinenet.com/menopause/article.htm>
- ۱۱- <http://www.mayoclinic.org/diseases-conditions/menopause/basics/definition/CON-20019726>
- ۱۲- <http://www.menopausepower.com/>
- ۱۳- <https://www.medicalportal.org/publication/624>
- ۱۴- <http://asrm.org/detail.aspx?id=86>
- ۱۵- Jonathan S Berek; Novak's Textbook of Gynecology; ۱۰th (fifteenth) Edition, published by Lippincott Williams & Wilkins, Philadelphia PA, USA ۲۰۱۲
- ۱۶- Marc A. Fritz, Leon Speroff; Clinical Gynecologic Endocrinology and Infertility, Eighth edition, published by Lippincott Williams & Wilkins, Philadelphia PA, USA ۲۰۱۰.

Vagisan®

well-being in the intimate area

خشکی واژن یکی از اختلالات رایج میان بانوان در تمام سنین است.

مشکل خشکی واژن می تواند در اثر عوامل مختلفی ایجاد گردد:

- ۱- کاهش سطح استروژن در دوران یائسگی
- ۲- عوارض ناشی از درمان های مربوط به سرطان (شیمی درمانی، رادیو تراپی و درمان های آنتی استروژن)
- ۳- تغییر سطح هورمون ها در دوران بارداری و شیردهی
- ۴- استفاده از قرص های ضد بارداری
- ۵- اثرات جانبی مصرف داروهای مربوط به دیابت، اعصاب، آسم و...

● مريطوب کننده قوى واژينال (فاقت هرگونه هورمون)

● قابل استفاده در بیماران مبتلا به سرطان

● قابل مصرف در طول دوران بارداري و شيردهي

DR·WOLFF

Made in Germany
www.vagisan.ir

بازرگانی سینا تجارت پیشگام نماینده انحصاری محصولات واژیسان در ایران
تلفن اطلاعات: (۰۹۱۲-۶۴۵۹۵۱۰) - (۰۲۱-۸۸۶۰۰۷۰۷) تلفن مشاوره (بانوان):

بلوچ اندیشه و تجربه

در زندگی به ایستگاه یائسگی رسیده‌اید. زندگی هر کسی مانند بافته شدن قالی با نقش‌ها و رنگ‌های متفاوت است. هیچ قسمت از این فرش زندگی را نمی‌توانید حتی اگر ناخوشایند بوده باشد انکار کنید؛ پس با انگیزه و امیدواری، قسمت سوم فرش زندگی‌تان را آن‌طور که شایسته وجود شماست ببافید، زیرا شما اکنون حس زندگی کردن را بهتر می‌شناسید.

9 7 89648 651323